

Broj: 05-02-1-3418-16/21
Sarajevo, 29. 5. 2023. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 30-05-2023			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01,02-02-1-1031/23		1031/23	

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BIH
DOM NARODA

PREDMET: Prijedlog Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, dostavlja se

Veza: Vaš akt broj 01,02-02-1-1031/23 od 15. 5. 2023. godine

Poštovani,

u svezi vašeg akta, gornje oznake i datuma, u privitku dostavljamo Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, kao i elektroničku verziju navedenog.

Istovremeno dostavljamo i dopis Ministarstva pravde BiH broj 09-02-1-5474-4/21 od 18. 5. 2023. godine, u kojem je sadržan kratak osvrt na usklađivanje predmetnog Prijedloga zakona s mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora broj 03/07-01,02-02-1-1031/23 od 9. 5. 2023. godine.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
VIJEĆA MINISTARA BiH
mr. Robert Vidović

Privitak: kao u tekstu.

Dostavljeno:

- naslovu;
- Ministarstvo pravde BiH;
- a/a.

Broj: 09-02-1-5474-4/21
Sarajevo, 18. 5. 2023. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo
SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA VIJEĆE MINISTARA SARAJEVO			
25-05-2023			
05	02-1	3418-14	Broj priloga

21

PREDMET: Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, usuglašen sa Mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine; dostavlja se

Veza vaš akt broj: 05-07-1-3418-11/21 od 12.5.2023. godine

Vašim aktom, broj i datum veze, Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine je dostavljen je akt Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, broj: 01-50-2-13-11/23 od 10.5.2023. godine u čijem prilogu se nalazi i Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, broj: 03/7-01,02-02-1-1031/23 od 9.5.2023. godine.

Od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine se traži da postupi sukladno članku 105. stavak (6) Poslovnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 53/22), odnosno da Prijedlog zakona uskladi sa Mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, te isti dostavi Generalnom tajništvu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, radi upućivanja istog Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine BiH.

Kako je vaš akt zaprimljen u Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine 15.5.2023. godine, u propisanom roku od sedam dana dostavljamo korigiran tekst Prijedloga zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, uz napomenu da je isti usuglašen u cjelosti sa Mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora na način da je:

- Članak 4. u uvodnom dijelu definiran i sadrži odredbu o uporabi izraza u muškom i ženskom rodu, a stavci (1), (2) i (3) ovog članka koji sadrže načela su izdvojeni u glavni dio propisa i sadržani su u članku (6) Prijedloga zakona;
- Izvršena korekcija predmetnog teksta glede uporabe glagola u sadašnjem vremenu i aktivnom obliku;
- Sukladno članku 25. stavak (2) Jedninstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14, 50/17, 70/17 i 10/21) DIO OSMI i DIO DEVETI Prijedloga zakona su podijeljeni na dva članka, tako da sadrže po dva članka i to: DIO OSMI- čl. 47. i 48., a DIO DEVETI- čl. 49. i 50.;
- Brisana je oznaka stavka (1) u članku 47. Prijedloga zakona;
- Pravilno su i prema redoslijedu navedene sve izmjene i dopune Zakona o upravnom postupku i
- U srpskoj jezičkoj varijanti je ćirilničnim pismom pravilno izvršeno označavanje točaka u čl. 14., 16., 19., 32., 34., 38., 39. 42., 43., 45. i 48.

Slijedom navedenog u prilogu akta dostavljamo Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, u pisanoj i elektroničkoj formi, na jezicima i pismima koji su u uporabi u Bosni i Hercegovini.

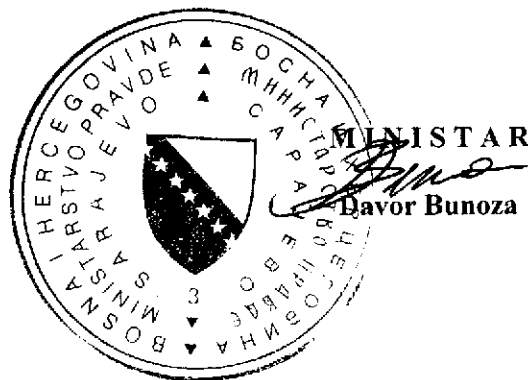
Uz Prijedlog zakona dostavljamo Izvješće o održanim javnim konzultacijama, Izjavu o održanim javnim konzultacijama, Obrazac 1a- Prethodnu procjenu utjecaja propisa, kao i Mišljenja mjerodavnih institucija i to: Ureda za zakonodavstvo, broj: 03/4-02-1-628/21 od 23. 8. 2021. godine; Ministarstva financija i trezora Bosne i Hercegovine, broj: 05-02-1-5440-2/21 od 27. 7. 2021. godine; Direkcije za europske integracije, broj: 03/A-06-2-NH-1321-8/19 od 16. 8. 2021. godine, s Izjavom o usklađenosti, broj: 03-06-2-1321-7/19 i Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka, broj: 03-1-02-1-699-2/21 od 12. 8. 2021. godine.

Napominjemo da je u Izjavi o održanim javnim konzultacijama broj: 09-02-1-5474/21 od 31.1.2022. godine, došlo do tehničke greške kod upisivanja datuma završetka javnih konzultacija, pa je umjesto 18.3. 2021. godina, upisano 18.3.2019. godine, mada se iz Izvješća o održanim javnim konzultacijama i datuma početka istih 16.2.2021. godine, nedvojbeno zaključuje da se radi o očiiglednoj tehničkoj grešci.

Ujedno ističemo da je Prijedlog zakona označen „P.Z.E.I“ iz kog razloga predlažemo da se isti razmatra po skraćenom zakonodavnom postupku, sukladno odredbama članka 134. stavak (1) Poslovnika zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 53/22) i članka 125. stavak (1) Poslovnika Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br.58/14, 88/15, 96/15 i 53/16).

Slijedom navedenog, molimo da dostavljeni materijal proslijedite Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

Prilog:

-kao u tekstu (x3)

Dostavljeno:

- naslovu,

- u spis.

Broj: 05-02-1-3418-17 /21
Sarajevo, 29. 5. 2023. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 30-05-2023			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01, 02	02-1	1031/23	

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BIH
ZASTUPNIČKI DOM

PREDMET: Prijedlog Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, dostavlja se

Veza: Vaš akt broj 01-50-2-13-11/23 od 10. 5. 2023. godine

Poštovani,

u svezi vašeg akta, gornje oznake i datuma, u privitku dostavljamo Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, kao i elektroničku verziju navedenog.

Istovremeno dostavljamo i dopis Ministarstva pravde BiH broj 09-02-1-5474-5/21 od 19. 5. 2023. godine, u kojem je sadržan kratak osvrt na usklađivanje predmetnog Prijedloga zakona s mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora broj 03/07-01,02-02-1-1031/23 od 9. 5. 2023. godine.

S poštovanjem,

Privitak: kao u tekstu.

Dostavljeno:

- naslovu;
- Ministarstvo pravde BiH;
- a/a.

Broj: 09-02-1-5474-5/21
Sarajevo, 19. 5. 2023. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo
SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
SARAJEVO

PRIMLJENO: 26-05-2023			
Organizacioni jedinica	Klasifikacioni oznaka	Redni broj	Broj priloga
05	02-1	3418-15	

PREDMET: Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, usuglašen sa Mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine; dostavlja se

Veza vaš akt broj: 05-07-1-3418-13/21 od 15.5.2023. godine

Vašim aktom, broj i datum veze, Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine je dostavljen je akt Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, broj: 01-50-2-13-11/23 od 10.5.2023. godine u čijem prilogu se nalazi i Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, broj: 03/7-01,02-02-1-1031/23 od 9.5.2023. godine.

Od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine se traži da postupi sukladno članku 96. stavak (6) Poslovnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 53/22), odnosno da Prijedlog zakona uskladi sa Mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, te isti dostavi Generalnom tajništvu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, radi upućivanja istog Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH.

Kako je vaš akt zaprimljen u Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine 18.5.2023. godine, u propisanom roku od sedam dana dostavljamo korigiran tekst Prijedloga zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, uz napomenu da je isti usuglašen u cjelosti sa Mišljenjem Zakonodavno-pravnog sektora na način da je:

- Članak 4. u uvodnom dijelu definiran i sadrži odredbu o uporabi izraza u muškom i ženskom rodu, a stavci (1), (2) i (3) ovog članka koji sadrže načela su izdvojeni u glavni dio propisa i sadržani su u članku (6) Prijedloga zakona;
- Izvršena korekcija predmetnog teksta glede uporabe glagola u sadašnjem vremenu i aktivnom obliku;
- Sukladno članku 25. stavak (2) Jedinstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14, 50/17, 70/17 i 10/21) DIO OSMI i DIO DEVETI Prijedloga zakona su podijeljeni na dva članka, tako da sadrže po dva članka i to: DIO OSMI- čl. 47. i 48., a DIO DEVETI- čl. 49. i 50.;
- Brisana je oznaka stavka (1) u članku 47. Prijedloga zakona;
- Pravilno su i prema redoslijedu navedene sve izmjene i dopune Zakona o upravnom postupku i
- U srpskoj jezičkoj varijanti je ćirilničnim pismom pravilno izvršeno označavanje točaka u čl. 14., 16., 19., 32., 34., 38., 39. 42., 43., 45. i 48.

Slijedom navedenog u prilogu akta dostavljamo Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, u pisanoj i elektroničkoj formi, na jezicima i pismima koji su u uporabi u Bosni i Hercegovini.

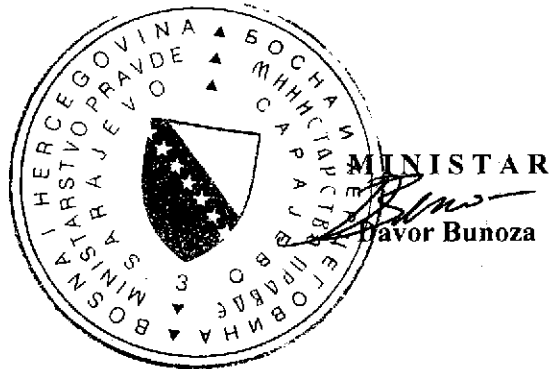
Uz Prijedlog zakona dostavljamo Izvješće o održanim javnim konzultacijama, Izjavu o održanim javnim konzultacijama, Obrazac la- Prethodnu procjenu utjecaja propisa, kao i Mišljenja mjerodavnih institucija i to: Ureda za zakonodavstvo, broj: 03/4-02-1-628/21 od 23. 8. 2021. godine; Ministarstva financija i trezora Bosne i Hercegovine, broj: 05-02-1-5440-2/21 od 27. 7. 2021. godine; Direkcije za europske integracije, broj: 03/A-06-2-NH-1321-8/19 od 16. 8. 2021. godine, s Izjavom o usklađenosti, broj: 03-06-2-1321-7/19 i Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka, broj: 03-1-02-1-699-2/21 od 12. 8. 2021. godine.

Napominjemo da je u Izjavi o održanim javnim konzultacijama broj: 09-02-1-5474/21 od 31.1.2022. godine, došlo do tehničke greške kod upisivanja datuma završetka javnih konzultacija, pa je umjesto 18.3. 2021. godina, upisano 18.3.2019. godine, mada se iz Izvješća o održanim javnim konzultacijama i datuma početka istih 16.2.2021. godine, nedvojbeno zaključuje da se radi o očiglednoj tehničkoj grešci.

Ujedno ističemo da je Prijedlog zakona označen „P.Z.E.I“ iz kog razloga predlažemo da se isti razmatra po skraćenom zakonodavnom postupku, sukladno odredbama članka 134. stavak (1) Poslovnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 53/22) i članka 25. stavak (1) Poslovnika Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br.58/14, 88/15, 96/15 i 53/16).

Slijedom navedenog, molimo da dostavljeni materijal prosljedite Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

Prilog:
-kao u tekstu (x3)

Dostavljeno:
- naslovu,
- u spis.

„P.Z.E.I.“

PRIJEDLOG

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ 2023. godine i na sjednici Doma naroda, održanoj _____ 2023. godine, usvojila je

ZAKON
O SLOBODI PRISTUPA INFORMACIJAMA NA NIVOU INSTITUCIJA
BOSNE I HERCEGOVINE

DIO PRVI - UVODNE ODREDBE

Član 1.

(Predmet zakona)

(1) Ovim zakonom propisuje se pravo na pristup informacijama i ponovu upotrebu dokumenata u posjedu institucija vlasti Bosne i Hercegovine, pravnih lica koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine shodno odredbama Zakona o registraciji pravnih lica koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 37/03 i 76/11) i nezavisnih organa Bosne i Hercegovine osnovanih posebnim zakonom (u daljem tekstu: institucije BiH), a koje se ostvaruje na način i u postupku propisanim ovim zakonom.

(2) Ovim zakonom preuzimaju se odredbe Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi dokumenata javnog sektora.

Član 2.

(Obim primjene)

(1) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskom, upravnom i na zakonu osnovanim postupcima, kojima je dostupnost informacijama iz tih postupaka utvrđena posebnim propisom.

(2) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na informacije za koje postoji obaveza čuvanja tajnosti, u skladu s posebnim propisima koji uređuju područje tajnih podataka.

Član 3.

(Cilj zakona)

Cilj ovog zakona je omogućiti i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji fizičkom i pravnom licu, putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH, u skladu s međunarodnim ugovorima o ljudskim pravima i slobodama i opće prihvaćenim pravilima međunarodnog prava, ovim i

drugim zakonom, radi ostvarenja i zaštite interesa javnosti i ostvarenja slobodnog i demokratskog poretka i otvorenog društva.

Član 4.

(Upotreba izraza u muškom i ženskom rodu)

Riječi koje su radi preglednosti u ovom zakonu navedene u jednom rodu, bez diskriminacije se odnose i na muški i na ženski rod.

Član 5.

(Značenje pojedinih izraza)

Izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) „**korisnik prava na pristup informacijama i ponovu upotrebu dokumenata**“ (u daljem tekstu: korisnik) je svako domaće ili strano fizičko i pravno lice;
- b) „**institucija BiH**“, u smislu odredaba ovog zakona je organ zakonodavne, sudske ili izvršne vlasti koji je zasnovan zakonom, kojemu je zakonom povjereno vršenje javnih ovlaštenja, koji se finansira iz javnih prihoda, kao i kojemu je posebnim zakonom povjereno vršenje poslova uprave na nivou Bosne i Hercegovine. Institucija BiH je i pravno lice koje osnivaju institucije Bosne i Hercegovine shodno odredbama Zakona o registraciji pravnih lica koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine i drugi subjekti Bosne i Hercegovine osnovani posebnim zakonom;
- c) „**informacija**“ podrazumijeva svaki sadržaj u posjedu institucija BiH, zabilježen u bilo kojem obliku, a koji je institucija BiH sačinila, primjenila ili dobila nezavisno od vremena nastanka ili kategorizacije;
- d) „**dokument**“ znači svaki sadržaj bez obzira na medij (papir ili elektronski oblik ili kao zvučni, vizuelni ili audiovizuelni zapis) ili svaki dio takvog sadržaja;
- e) „**međunarodna informacija**“ je informacija koju je Bosni i Hercegovini ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Bosna i Hercegovina saraduje ili je članica iste;
- f) „**pravo na pristup informaciji**“ obuhvata pravo na traženje i dobivanje informacije kao i obavezu institucija BiH da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informaciju nezavisno od postavljenog zahtjeva, kada takvo objavljivanje proizilazi iz obaveze propisane zakonom ili drugim propisom;
- g) „**ponova upotreba dokumenata**“ znači upotrebu dokumenata u posjedu institucije BiH, u komercijalu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju je dokument nastao, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla, koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena dokumenata između institucija BiH radi vršenja poslova iz njihovog djelokruga ne predstavlja ponovu upotrebu;
- h) „**test razmjernosti i javnog interesa**“ je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevlada javni interes;
- i) „**vlasnik informacije**“ je institucija BiH u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija, odnosno organ druge države ili međunarodne organizacije u okviru čijeg djelokruga rada je nastala međunarodna informacija;

- j) „**centralni portal javnih informacija**“ je javno dostupan alat na internetu, koji korisnicima omogućava trajni pristup informacijama pohranjenim u bazi elektronskih dokumenata i/ili fizičkim zbirka dokumenata;
- k) „**mašinski čitljiv oblik**“ je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identifikovati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutrašnju strukturu;
- l) „**otvoreni oblik**“ je oblik datoteke koji je nezavisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi sprečavala ponovu upotrebu;
- m) „**portal otvorenih podataka**“ je podaktočni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka institucija BiH. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka;
- n) „**metapodaci**“ su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu grupu podataka ili samo neki dio cjeline;
- o) „**proaktivna objava informacija**“ je kontinuirana samoinicijativna objava određenih vrsta informacija na internet stranicama institucija BiH u otvorenom obliku, koji podrazumijeva oblik datoteka, koji je nezavisan o korištenoj platformi i bez ograničenja za ponovljenu upotrebu;
- p) „**odgovorno lice**“ u smislu ovog zakona je lice zaposleno u instituciji BiH, čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede odredaba ovog zakona;
- r) „**Žalbena vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine**“ (u daljem tekstu: **Žalbena vijeće**) je pravno lice za rješavanje po žalbi u drugostepenom postupku;
- s) „**treće lice**“ je bilo koje fizičko ili pravno lice koje posjeduje podatke, a nije institucija BiH;
- t) „**lični podatak**“ je podatak definisan shodno propisima o zaštiti ličnih podataka.

DIO DRUGI - PRINCIPI ZAKONA

Član 6.

(Principi transparentnosti i otvorenosti, ravnopravnost spolova, zabrana diskriminacije i zaštita ličnih podataka)

- (1) Sve informacije institucija BiH smatraju se otvorenim i javnim, osim ako je neobjavlivanje u potpunosti opravdano i zasnovano na zakonom propisanim izuzecima.
- (2) Ovaj zakon je zasnovan na principu zabrane diskriminacije u skladu s odredbama Zakona o zabrani diskriminacije u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ br. 59/09 i 66/16).
- (3) Ovaj zakon je zasnovan na principu ravnopravnosti spolova, u skladu s odredbama Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj 32/10-prešišćen tekst).
- (4) Institucije BiH, te svako fizičko ili pravno lice na koje se odnose odredbe ovog zakona dužni su dosljedno postupiti shodno propisima o zaštiti ličnih podataka.

Član 7.

(Princip slobode pristupa informaciji)

Sve informacije dostupne su svakom domaćem ili stranom fizičkom i pravnom licu, bilo putem proaktivne objave ili putem podnošenja zahtjeva za slobodu pristupa informaciji.

Član 8.

(Princip otvorene vlasti)

Kako bi se promoviralo dobro upravljanje, osiguralo učešće javnosti i borba protiv korupcije, institucije BiH će, u vršenju svoje funkcije pružati usluge što je moguće otvorenije.

Član 9.

(Princip pravovremenosti, potpunosti i tačnosti informacija)

Institucije BiH dužne su osigurati lak, brz i efikasan pristup informacijama, tako da informacije koje institucije BiH objavljuju, odnosno daju, moraju biti pravovremene, potpune i tačne.

Član 10.

(Princip jednakosti korisnika)

(1) Pravo na pristup informacijama i ponovu upotrebu dokumenata pripada svim korisnicima na jednak način i pod jednakim uslovima.

(2) Vlasnik informacije ne smije staviti korisnike u neravnopravan položaj, a osobito na način da se pojedinim korisnicima informacija pruža prije nego ostalima ili na način koji ih stavlja u povoljniji položaj.

Član 11.

(Princip raspolaganja informacijom)

Korisnik koji raspolaže informacijom, u skladu s ovim zakonom, ima pravo tu informaciju javno iznositi.

Član 12.

(Princip međusobnog poštovanja i saradnje)

Odnos institucija BiH i korisnika, zasniva se na saradnji i pružanju pomoći, te međusobnom uvažavanju i poštivanju ljudskog dostojanstva.

Član 13.

(Princip besplatnog ustupanja informacija)

Vlasnik informacije dužan je besplatno ustupiti informaciju, kao i ponovu upotrebu informacije.

DIO TREĆI - OBAVEZA INSTITUCIJA BiH

Član 14.

(Proaktivna objava informacija)

(1) Institucija BiH dužna je, na svojoj internet stranici ili na drugi pogodan način, redovno objavljivati i ažurirati informacije iz svog djelokruga rada na lako dostupan način, kada je to god moguće i odgovarajuće, u mašinski čitljivom obliku, u roku od 15 dana od dana nastanka informacije.

(2) Obaveza iz stava (1) uključuje posebno sljedeće vrste informacija:

- a) informacije o instituciji BiH, kao što su pravni osnov propisan zakonom, kao i drugim pravnim okvirom, djelokrug rada, popis ključnih poslova i dokumenata, koje donosi institucija BiH, interni akti, funkcije, nadležnosti i ovlaštenja institucije BiH;
- b) informacije o organizaciji institucije BiH kao što su: organizacijska struktura, informacije o zaposlenima (ime i prezime, radno mjesto, stepen školske spreme, iznos plate i kontakt informacije), zatim statističke podatke i izvještaj o radu;
- c) informacije o radu, kao što su strategije, planovi rada, politike, aktivnosti i akcioni planovi;
- d) odluke i akte, kao što su propisi, opći akti i dokumenti koje donosi institucija BiH, a koji utiču na interese korisnika;
- e) informacije o načinu odlučivanja i mogućnostima učestvovanja javnosti, uključujući informacije o javnim savjetovanjima i drugim oblicima učestvovanja, informacije o sjednicama, dnevnom redu, zaključcima i zapisnicima sa sjednica, kao i omogućavanja prisutnosti javnosti na sjednicama, u smislu navođenja načina i rokova prijave, kao i broja učesnika;
- f) informacije o finansiranju, kao što su planirani budžet, izvještaj o prihodima i rashodima, revizija i evaluacija i druge finansijske informacije;
- g) informacije o bespovratnim sredstvima koje dodjeljuje institucija BiH, kao što su subvencije, donacije, potpore, projektna sredstva uz navođenje primaoca, iznosa i perioda na koji se sredstva dodjeljuju;
- h) informacije o javnim nabavkama, uključujući informacije o postupku javne nabavke, kriterijima, rezultatima, ugovorima i izvještaji o ispunjenju ugovora;
- i) informacije o javnim konkursima, uključujući i tekst konkursa, dokumentaciju potrebnu za učestvovanje u konkursu (ako postoji), fazama u postupku konkursa, kao i konačnom rezultatu konkursa;
- j) informacije o uslugama koje institucija BiH pruža korisnicima, kao što su naziv i pravni osnov, upute, rokovi, formulari, informacije o naknadama, taksama i drugim plaćanjima;
- k) informacije o registrima, bazama i popisima, koje institucija BiH vodi, način pristupa (internetom ili na drugi način), odnosno poveznica na one kojima se može pristupiti internetom;
- l) informacije o pravu na pristup informacijama koji uključuje informacije o načinu ostvarivanja prava, pravnom okviru, procedurama za ostvarivanje prava, kontakt informacijama službenika za informisanje, pravu na žalbu i predstavku, formular za podnošenje zahtjeva, godišnji izvještaj, registar zahtjeva i druge pojedinosti za korisnike prava na pristup informacijama;
- m) druge informacije, za koje obaveza objavljivanja proizilazi iz posebnog zakona ili drugog propisa.

(3) Osim informacija navedenih u stavu (2) ovog člana, institucija BiH objavljuje i sve druge informacije važne za rad, organizaciju, odlučivanje i finansiranje, što uključuje i objavljivanje informacija u obliku vodiča, sažetka i drugim razumljivim oblicima pristupačnim korisnicima informacija, objavljivanje važnih informacija na oglasnoj tabli institucija BiH, kao i osiguravanje određenog broja primjeraka važnijih dokumenata.

Član 15.

(Dostavljanje dokumenata u Centralni portal javnih informacija)

(1) Institucije BiH dužne su dokumente iz člana 14. stava (2) ovog zakona u elektronskom obliku objavljivati i ažurirati na Centralnom portalu javnih informacija radi njihove trajne dostupnosti.

(2) Poslove vođenja i održavanja Centralnog portala javnih informacija vrši Generalni sekretarijat Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(3) Način organizovanja, vođenja Centralnog portala javnih informacija na nivou institucija Bosne i Hercegovine propisuju se pravilnikom, koji se zasniva na sadržini Politike proaktivne transparentnosti, a koji na prijedlog Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 16.

(Javnost rada)

(1) Institucija BiH obavezna je javnost informisati o:

- a) sjednicama i dnevnom redu zasjedanja, vremenu održavanja, načinu rada i mogućnostima neposrednog uvida u njihov rad;
- b) broju lica kojima se može istovremeno osigurati neposredan uvid u rad institucije BiH, pri čemu se mora voditi računa o redoslijedu prijavljivanja.

(2) Institucija BiH nije dužna osigurati neposredan uvid u svoj rad kada se radi o pitanjima u kojima se po zakonu javnost mora isključiti, odnosno ako se radi o informacijama za koje postoje ograničenja prava na pristup informacijama, u skladu s odredbama ovog zakona.

(3) Institucija BiH preduzima mjere da objavi sadržaj javnih dokumentata, kada je to u interesu promovisanja transparentnosti i efikasnosti rada institucije BiH, kao i podsticanja informativnog učinka javnosti u vezi pitanja od javnog interesa.

Član 17.

(Službenik za informisanje)

(1) Institucija BiH je obavezna radi osiguravanja pristupa informacijama, imenovati službenika za informisanje, u roku od šest mjeseci dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, čiji se službeni podaci s kontakt adresom dostavljaju instituciji Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine i Žalbenom vijeću, te objavljuju na internet stranici institucije BiH, u roku od osam dana od dana imenovanja.

(2) Žalbeno vijeće vodi listu institucija BiH koje su obavezne da postupaju po ovom zakonu, kao i listu službenika za informisanje, koju objavljuju u mašinski čitljivom formatu na internet stranici Žalbenog vijeća, uz obavezu redovnog ažuriranja.

(3) Institucija BiH je obavezna osigurati da se svaki zahtjev za slobodu pristupa informacijama dostavi u nadležno postupanje organizacionoj jedinici u okviru institucije BiH, koja je vlasnik informacije, radi provođenja postupka donošenja rješenja po zahtjevu.

(4) Rješenje iz stava (3) ovog člana obavezno se dostavlja i službeniku za informisanje institucije BiH.

(5) Službenik za informisanje uredno vodi evidencije o broju primljenih zahtjeva, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju zahtjeva po kojima nisu donijeta rješenja i načinu postupanja organa javne vlasti.

(6) Evidenciju iz stava (5) ovog člana, službenik za informisanje, svaka tri mjeseca, dostavlja rukovodiocu institucije BiH, Žalbenom vijeću i instituciji Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine.

(7) Sastavni dio izvještaja iz stava (6) ovog člana čine analiza i ocjena ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovu upotrebu informacija u instituciji BiH, podaci i analiza o predmetima po žalbama, inspekcijском nadzoru i počinjenim prekršajima zbog povrede prava na pristup informacijama i ponove upotrebe dokumenata, s prijedlozima mjera za otklanjanje nedostataka i nepravilnosti.

(8) Službenik za informisanje dužan je sačiniti i u godišnji izvještaj o radu institucije BiH, koje se u zakonom propisanoj proceduri upućuje Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, koje obavezno uključuje i evidenciju o broju primljenih zahtjeva, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju zahtjeva po kojima nisu donesena rješenja i načinu postupanja institucije BiH.

(9) Godišnji izvještaj iz st. (6) i (7) ovog člana, službenik za informisanje obavezno objavljuje i na internet stranici institucije BiH.

(10) Službenik za informisanje vrši poslove redovnog objavljivanja i ostalih informacija shodno unutrašnjoj organizaciji institucije BiH.

(11) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, u cilju efikasnijeg provođenja ovog zakona, donosi Vodič za pristup informacijama, kojim se detaljno uređuje način ostvarivanja prava građana na pristup informacijama koje su u posjedu institucija BiH s pripadajućim obrascima, kojima se osigurava da se na brži i jednostavniji način ostvari pravo na pristup informacijama, a koje se objavljuju na internet stranici institucije BiH, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 18. (Registar zahtjeva)

(1) Službenik za informisanje u instituciji BiH vodi poseban registar zahtjeva za pristup informacijama, koji sadrži upise o proceduralnim koracima, o rješenju zahtjeva, kao i podatke o žalbenom ili sudskom postupku.

(2) Institucija BiH objavljuje podatke iz registra zahtjeva na svojoj internet stranici, uz zaštitu ličnih podataka korisnika i trećih lica, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

(3) Sadržaj i način vođenja registra iz stava (1) ovog člana propisuje pravilnikom ministar pravde Bosne i Hercegovine, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

DIO ČETVRTI - OGRANIČENJE PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Član 19. (Ograničenja i njihovo trajanje)

(1) Informacija u posjedu institucije BiH je javna, a pravo na pristup informaciji se ostvaruje na način i u postupku propisanim ovim zakonom.

(2) Pristup informacijama može se ograničiti u cilju zaštite privatnosti fizičkih lica, zaštite ličnih podataka korisnika i trećih lica, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

(3) Ograničenje iz stava (2) ovog člana se ne primjenjuje na informacije o imenima zaposlenih, rukovodećih službenika i drugih lica, koja učestvuju u javnim poslovima, njihovim platama, drugim приходима plaćenim iz budžetskih sredstava, troškovima koji se odnose na javne aktivnosti tog lica, postojanje sukoba interesa, kao i njihove kvalifikacije.

(4) Pristup informacijama može biti ograničen ako se može razumno očekivati da bi omogućavanjem pristupa informaciji nastala ozbiljna šteta u pogledu sljedećih interesa:

- a) nacionalne sigurnosti i međunarodnih odnosa, ako informacija nosi oznaku tajnosti, u skladu sa zakonom ili općim aktom donesenim na osnovu zakona kojim se propisuje tajnost podataka;
- b) javnog reda, ako informacija nosi oznaku tajnosti, u skladu sa zakonom ili općim aktom donesenim na osnovu zakona kojim se propisuje tajnost podataka;
- c) u toku inspekcije, kontrole i nadzora kojeg provodi institucija BiH ako bi se njenim objavljivanjem onemogućio rad organa koji vrši upravni nadzor, inspeksijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti rada i akata;
- d) komercijalnih i drugih ekonomskih interesa, te ekonomske, monetarne i tečajne politike i;
- e) okoliša.

(5) Institucija BiH ograničit će pristup informacijama koje se tiču jednakosti stranaka u sudskim postupcima i učinkovitosti pravosuđa, postupaka koje vode nadležni organi u prethodnom krivičnom ili disciplinskom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka, osim ako posebnim zakonom nije drugačije propisano, i ukoliko bi se objavljivanjem informacije onemogućilo učinkovito, nezavisno i nepristrasno izvršenje odluke ili sankcije institucije BiH.

(6) Institucija BiH može ograničiti pristup informaciji ako se radi o informaciji u postupku izrade unutar jednog ili među više institucija BiH, radnih grupa ili komisija, te u razmjeni stavova i mišljenja, čije bi objavljivanje prije završetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njene izrade.

(7) Institucija BiH može ograničiti pristup informaciji:

- a) ako je informacija poreska tajna, shodno zakonu;
- b) u slučaju ponove upotrebe informacije od strane podnosioca zahtjeva, ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva.

(8) Informacije iz st. (4) i (7) ovog člana postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na osnovu kojih je institucija BiH ograničila pravo na pristup informaciji.

Član 20.

(Test razmjernosti i javnog interesa)

(1) Institucija BiH može objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđeni izuzetak propisan ovim zakonom, ako je to opravdano javnim interesom i uzeti u obzir svaku korist i svaku štetu koja može proisteći iz toga.

(2) Prilikom odlučivanja da li je objavljivanje informacije opravdano javnim interesom, institucija BiH razmatra okolnosti kao što su, ali nisu ograničene na, svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, sudske pogreške, zloupotrebu vlasti ili nemar u vršenju službene funkcije, neovlašteno korištenje javnih fondova, ili opasnost po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline.

(3) Ako institucija BiH utvrdi informaciju kao izuzetak u javnom interesu, rješenjem obaviještava podnosioca zahtjeva.

Član 21.
(Razdvajanje ili djelimičan pristup informaciji)

Ako se utvrdi da je dio tražene informacije izuzet, nadležna institucija BiH će razdvojiti taj dio i podijeliti ostatak informacije, uz precizno navođenje koji izuzetak ili izuzeci su primjenjeni i na koje dijelove dokumenta ili dokumenata.

DIO PETI - POSTUPAK OSTVARIVANJA PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Član 22.
(Ostvarivanje prava na pristup informaciji)

(1) Institucija BiH obavezna je omogućiti pristup informacijama:

- a) blagovremenim objavljivanjem informacija o svom radu na primjeren i dostupan način, odnosno na internet stranicama institucija BiH, Centralnom portalu javnih informacija institucija BiH ili objavom u službenom ili javnom glasilu;
- b) davanjem informacije korisniku koji je podnio zahtjev na jedan od sljedećih načina:
 - 1) neposrednim davanjem informacije;
 - 2) davanjem informacije pisanim putem;
 - 3) omogućavanjem uvida u dokumente i izradu kopije dokumenta koji sadrže traženu informaciju;
 - 4) dostavljanjem kopije dokumenata koji sadrži traženu informaciju;
 - 5) na drugi način koji je prikladan za ostvarivanje prava na pristup informaciji.

(2) Podnosilac zahtjeva može u zahtjevu za pristup informaciji naznačiti prikladan način prijema informacije, a ako ne naznači, informacija će se dostaviti na način na koji je podnesen zahtjev, odnosno na najekonomičniji način.

Član 23.
(Pristup informacijama po zahtjevu stranke)

(1) O zahtjevu za pristup informacijama odlučuje institucija BiH koja je vlasnik informacije tražene zahtjevom.

(2) Podnosilac zahtjeva ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem pismenog zahtjeva nadležnoj instituciji BiH na jednom od jezika i pisama u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini.

(3) Pisani zahtjev sadrži: naziv i sjedište institucije BiH, podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije, ime, prezime i adresu fizičkog lica koji je korisnik informacije, odnosno naziv i sjedište pravnog lica.

(4) Pisanim zahtjevom u smislu stava (2) ovog člana smatra se zahtjev podnesen elektronskom poštom, pod uslovom da sadrži sve elemente navedene u stavu (3) ovog člana.

(5) Podnosilac zahtjeva nije obavezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji.

(6) Ne smatra se zahtjevom za pristup informacijama, davanje mišljenja, objašnjenja ili uputa vezano uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obaveze, izrade analize ili tumačenje nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije.

(7) Ako institucija BiH koja je zaprimila zahtjev nije vlasnik informacije, dužna je, u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva ustupiti zahtjev instituciji BiH koja, u skladu sa svojim nadležnostima, posjeduje informaciju i o tome obavijestiti podnosioca zahtjeva, u kom slučaju rok za rješavanje zahtjeva teče od dana kada je institucija BiH, kojoj je upućen zahtjev, isti zaprimila.

(8) Ako institucija BiH ne posjeduje informaciju i ne može uz razumno uloženi trud, utvrditi koja institucija BiH je vlasnik informacije, o zahtjevu će u roku od osam dana donijeti zaključak kojim će odbaciti zahtjev zbog nenadležnosti, s uputom o pravu na žalbu Žalbenom vijeću.

(9) Ako je zahtjevom zatražena informacija koja je klasifikovana stepenom tajnosti, shodno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, institucija BiH je dužna ustupiti zahtjev instituciji BiH koja je vlasnik te informacije.

Član 24.

(Administrativna taksa i naknada za pristup informacijama)

(1) Na zahtjev za pristup informacijama u postupcima pred institucijom BiH ne plaća se administrativna taksa.

(2) Institucija BiH ima pravo tražiti od podnosioca zahtjeva naknadu stvarnih materijalnih troškova, kao što su troškovi umnožavanja, skeniranja ili troškovi nosača podataka, kao i za naknadu troškova dostave tražene informacije.

(3) Institucija BiH je dužna podnosioca zahtjeva obavijestiti o obračunu troškova iz stava (2) ovog člana.

(4) Visinu naknade i način naplate naknade troškova iz stava (2) ovog člana, u skladu s tržišnim cijenama, propisuje odlukom Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, na prijedlog Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

(5) Prihod od naknade troškova ostvarenih na osnovu stava (2) ovog člana je prihod Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

Član 25.

(Rokovi)

(1) Na osnovu zahtjeva za pristup informacijama, institucija BiH je obavezna rješenjem odlučiti po zahtjevu za pristup informaciji bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(2) U slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva, institucija BiH će pozvati podnosioca zahtjeva da isti ispravi u roku od pet dana od dana zaprimanja poziva za ispravku.

(3) Ako podnosilac zahtjeva ne ispravi zahtjev na odgovarajući način, a na osnovu dostavljenog se ne može sa sigurnošću utvrditi o kojoj se traženoj informaciji radi, institucija BiH će zaključkom odbaciti zahtjev kao neuredan.

(4) Rok iz stava (1) ovog člana može se produžiti za još pet radnih dana, računajući od dana kada je institucija BiH trebala odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji u slučaju ako se jednim zahtjevom traži veći broj različitih informacija, o čemu je institucija BiH dužna bez odgađanja obavijestiti podnosioca zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen.

(5) Ako institucija BiH ne odluči o zahtjevu za pristup informacijama u rokovima propisanim ovim članom, podnosilac zahtjeva ima pravo podnijeti žalbu zbog šutnje administracije.

Član 26.

(Rješavanje po zahtjevu)

(1) Po prijemu zahtjeva za pristup informacijama, institucija BiH koja rješava zahtjev, dužna je preduzeti sve potrebne radnje na prikupljanju zahtjevano informacije, a kada provodi test javnog interesa, razmotriti i sve činjenice i okolnosti značajne za obradu zahtjeva u roku utvrđenom članom 25. ovog zakona.

(2) Institucija BiH ne donosi rješenje po zahtjevu u slučaju:

- a) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana računajući od dana podnošenja prethodnog zahtjeva;
- b) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena;
- c) kad obavještava podnosioca zahtjeva da mu je kao stranci u postupku, dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu osnovanih postupaka utvrđena posebnim propisom;
- d) kad obavještava podnosioca zahtjeva da za informaciju postoji obaveza zaštite, odnosno čuvanja tajnosti, shodno članu 2. stavovima (2) i (3) ovog zakona;
- e) kad obavještava podnosioca zahtjeva da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu člana 23. ovog zakona, pri čemu je institucija BiH dužna uputiti podnosioca zahtjeva na način ostvarivanja njegovog zahtjeva.

(3) O postojanju razloga koji su utvrđeni stavom (2) tačkama b), c), d) i e) ovog člana, institucija BiH je obavezna bez odgađanja, a najkasnije u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva obavijestiti podnosioca zahtjeva pisanim putem i omogućiti pravo na žalbu Žalbenom vijeću.

(4) Institucija BiH donosi rješenje kad korisniku omogućava pristup informaciji primjenom odredbe člana 25. stava (1) ovog zakona.

(5) Institucija BiH će zaključkom, u zakonskom roku odbaciti zahtjev s uputom o mogućnosti podnošenja žalbe Žalbenom vijeću, ako ne posjeduje informaciju i ne može uz razumno uloženi trud utvrditi koja institucija BiH posjeduje informaciju, odnosno nema saznanja gdje se informacija nalazi.

(6) Institucija BiH će rješenjem odbiti zahtjev:

- a) ako su ispunjeni uslovi propisani u članu 19. st. (4), (6) i (7) ovog zakona;
- b) ako utvrdi da nema osnova za dopunu ili ispravak date informacije iz člana 27. ovog zakona;
- c) ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu člana 5. stava (1) tačke c) ovog zakona;
- d) ako jedan ili više međusobno povezanih podnosilaca putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kad zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži veliki broj informacija dolazi do opterećavanja rada i redovnog funkcionisanja institucija BiH.

Član 27.

(Dopuna i ispravka informacije)

- (1) Ako podnositelj zahtjeva smatra da informacija pružena na osnovu zahtjeva nije tačna ili potpuna, može zahtijevati njezinu ispravku, odnosno dopunu u roku od 15 dana od dana dobivanja informacije.
- (2) Institucija BiH je obavezna odlučiti o zahtjevu za dopunu, odnosno ispravku informacije iz stava ovog člana, bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva, shodno odredbama člana 25. ovog zakona.

Član 28.

(Pravo na žalbu)

- (1) Protiv rješenja institucije BiH donesenog u prvostepenom postupku po zahtjevu za pristup informaciji, podnositelj zahtjeva može izjaviti žalbu.
- (2) Žalba iz stava (1) ovog člana izjavljuje se Žalbenom vijeću, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.
- (3) Podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti žalbu u slučaju kada institucija BiH ne odluči o zahtjevu podnosioca u roku od 15 dana i kada institucija BiH ne donosi rješenje iz člana 26. stava (2).
- (4) Žalba iz stava (1) ovog člana ne odgađa izvršenje rješenja.
- (5) Žalbeno vijeće je dužno rješenje po žalbi donijeti i dostaviti podnosiocu zahtjeva, putem prvostepenog organa, najkasnije u roku od 30 dana, od dana prijema žalbe.
- (6) Ako Žalbeno vijeće ne odluči po žalbi u roku iz stava (5) ovog člana, podnositelj žalbe ima pravo pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, zbog šutnje administracije.
- (7) Institucija BiH dužna je Žalbenom vijeću u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacije iz člana 19. st. (2) i (3) ovog zakona, omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka.
- (8) Za informacije iz člana 19. stava (4) tačke a) ovog zakona, Žalbeno vijeće može zatražiti mišljenje od Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine kao Državnog sigurnosnog organa formiranog shodno članu 75. Zakona o zaštiti tajnih podataka Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br.54/05 i 12/09).
- (9) Kada Žalbeno vijeće, za informacije iz stava (8) ovog člana, traži mišljenje sigurnosnog organa, dužno je rješenje donijeti i dostaviti podnosiocu žalbe putem prvostepenog organa, najkasnije u roku od 90 dana.
- (10) Kada Žalbeno vijeće, u postupku rješavanja po žalbi, treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti i javnog interesa, rješenje po žalbi dužno je donijeti i dostaviti podnosiocu žalbe putem prvostepenog organa, najkasnije u roku od 60 dana.
- (11) Kada utvrdi da je žalba osnovana, Žalbeno vijeće će rješenjem naložiti instituciji BiH da podnosiocu žalbe omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu stranke, te odredi primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.
- (12) Smatra se da je institucija BiH onemogućila ili ograničila pristup informaciji podnosiocu zahtjeva, ako ne postupi po rješenju Žalbenog vijeća ili to ne učini u roku koji je odredilo Žalbeno vijeće.

Član 29.
(Sudska zaštita)

(1) Protiv rješenja Žalbenog vijeća nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, koji postupak se smatra hitnim i Sud mora donijeti odluku po tužbi u roku od 60 dana.

(2) Tužba iz stava (1) ovog člana odgađa izvršenje rješenja, ako je rješenjem omogućen pristup informaciji.

(3) Upravni spor iz stava (1) ovog člana može pokrenuti i institucija BiH koja je donijela prvostepeno rješenje.

DIO ŠESTI - PONOVA UPOTREBA DOKUMENATA

Član 30.
(Pravo na ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu upotrebu dokumenata u komercijalne ili nekomercijalne svrhe u skladu s odredbama ovog zakona.

(2) U svrhu ponovne upotrebe, institucija BiH nema obavezu dokument izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove dokumenta, ako to zahtijeva nesrazmjeran utrošak vremena ili sredstava, niti se od institucije BiH može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati dokumente u svrhu ponovne upotrebe.

(3) Na pitanja koja nisu posebno uređena ovim dijelom zakona, primjenjivat će se na odgovarajući način ostale odredbe ovog zakona.

Član 31.
(Praktična rješenja za ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne upotrebe dokumenata, institucija BiH dužna je na lako pretraživ način objaviti dokumente dostupne za ponovnu upotrebu, zajedno s metapodacima, u mašinski čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima na svojim internet stranicama i portalu iz člana 15. stav (1) ovog Zakona.

(2) Centralni portal javnih informacija, koji vodi i održava nadležna služba Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osigurava popis dokumenata dostupnih za ponovnu upotrebu, zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa stavom (1) ovog člana.

(3) Odredba stava (2) ovog člana ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna upotreba posebnih vrsta dokumenata za institucije BiH koje imaju specifične nadležnosti.

(4) U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne upotrebe dokumenata, institucije BiH koje imaju specifične nadležnosti, dužne su na način propisan u stavu (1) ovog člana objaviti dokumente na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.

(5) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezičko traženje dokumenata.

Član 32.

(Postupanje po zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) U zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata, podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz člana 23. stava (3) ovog zakona, navesti dokumente koje želi ponovo upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih dokumenata, kao i svrhu korištenja dokumenata (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Institucija BiH obrađuje zahtjev za ponovnu upotrebu dokumenata koju je zaprimila elektronski i elektronski dostavlja odgovor na zahtjev, a ako podnositelj zahtjeva traži i dostavu dokumenata, institucija BiH će podnosioca zahtjeva uputiti na podnošenje pismenog zahtjeva u skladu s članom 23. ovog zakona.

(3) Institucija BiH će odlučiti o zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata rješenjem, u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, kojim rješenjem se obavezno utvrđuju uslovi ponovne upotrebe dokumenata, kao i visina i način obračuna naknada.

(4) Rok iz stava (3) ovog člana može se produžiti za još 20 dana, računajući od dana kada je institucija BiH trebala odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji, u slučaju da se radi o zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata, čija sadržina zahtjeva duži rok za prikupljanje informacija i donošenje rješenja, o čemu je institucija BiH dužna pismeno obavijestiti podnosioca zahtjeva i navesti razlog za produženje roka.

(5) Institucija BiH postupat će po zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata putem sredstava elektronske komunikacije kad god je to moguće i prikladno.

(6) Institucija BiH rješenjem će odbiti zahtjev, ako se zahtjev odnosi na:

- a) informaciju iz člana 19. st. (2), (4), (6) i (7) ovog zakona;
- b) povjerljive statističke informacije shodno zakonu;
- c) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa;
- d) dijelove informacije koji sadrže samo logotipe, grbove ili oznake;
- e) informacije koje su u posjedu organa koji pružaju javne usluge radija, televizije i elektronskih medija;
- f) informacije koje su u posjedu organa koji imaju specifične nadležnosti;
- g) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu vršenja javnog posla.

(7) Protiv rješenja o ponovnoj upotrebi dokumenata može se izjaviti žalba Žalbenom vijeću u roku od 15 dana.

(8) Protiv rješenja Žalbenog vijeća iz stava (7) ovog člana nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

(9) Ako institucija BiH odbije zahtjev za ponovnu upotrebu dokumenata, zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužna je obavijestiti podnosioca zahtjeva o nosiocu prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nosiocu licence od kojeg je institucija BiH dobila dokument.

(10) Arhiv Bosne i Hercegovine nije dužan obavijestiti podnosioca zahtjeva o nosiocu prava intelektualnog vlasništva, odnosno o nosiocu licence iz stava (9) ovog člana.

Član 33.

(Uslovi za ponovnu upotrebu dokumenata)

- (1) Institucija BiH podnosiocu zahtjeva daje podatke za ponovnu upotrebu bez ograničenja, za slobodnu upotrebu i u otvorenom formatu.
- (2) U opravdanim slučajevima, institucija BiH može odrediti uslove za ponovnu upotrebu, u kom slučaju njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne upotrebe, niti se uslovi smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno takmičenje.
- (3) Uslovi za ponovnu upotrebu dokumenata ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste dokumenata, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu upotrebu.
- (4) Na instituciju BiH koja ponovo koristi svoje dokumente, kao osnov za komercijalne aktivnosti, koje ne spadaju u djelokrug javnih poslova institucije BiH, primjenjuju se isti uslovi kao za druge korisnike.
- (5) Vijeće ministara na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine pravilnikom propisuje vrste i sadržaj uslova za ponovnu upotrebu dokumenata, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 34.

(Administrativna taksa i naknada za ponovnu upotrebu dokumenata)

- (1) Institucija BiH ne naplaćuje administrativnu taksu i naknadu za ponovnu upotrebu dokumenata kad dokumente objavljuje na službenoj internet stranici.
- (2) Pregledanje zvaničnih dokumenata u prostorijama institucije BiH je besplatno.
- (3) Institucija BiH može podnosiocu zahtjeva naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne upotrebe dokumenata nastale zbog reprodukcije, davanja na upotrebu i dostavu dokumenata, u skladu s kriterijima iz člana 24. stava (4) ovog zakona.
- (4) Iznimno, institucija BiH može korisniku naplatiti troškove iz stava (3) ovog člana ako je ispunjen jedan od sljedećih uslova:
 - a) institucija BiH pretežno se finansira iz vlastitih prihoda ili
 - b) korisnik zahtjeva, informacije kojima institucija BiH osigurava odgovarajuće prihode kojim pokriva troškove njihova prikupljanja, izrade, reprodukcije i objave.
- (5) U slučajevima iz stava (4) ovog člana institucija BiH će odrediti naknadu za ponovnu upotrebu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne upotrebe dokumenata koje Odlukom propisuje Vijeće ministara BiH u roku od šest mjeseci od dana stupanja ovog zakona, na prijedlog Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine.
- (6) Ukupan godišnji prihod institucije BiH iz stava (4) ovog člana, ostvaren na osnovu naknade troškova shodno stavu (5) ovog člana, ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i pružanja informacije, uključujući razuman povrat, u vezi s čim je institucija BiH dužna revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjem nivou.
- (7) Institucija BiH dužna je na svojoj internet stranici informisati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz člana 24. stava (4) ovog zakona, kriterijima i načinu obračuna troškova iz stava (4) ovog člana, te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne upotrebe dokumenata na godišnjem nivou.

Član 35.
(Zabrana diskriminacije i isključiva prava)

- (1) Ponovna upotreba dokumenata dopuštena je i dostupna svim podnosiocima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uslovima, a broj podnosilaca zahtjeva kojima organ odobrava pravo na ponovnu upotrebu nije ograničen.
- (2) Institucija BiH ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnosiocu zahtjeva ponovnu upotrebu dokumenata koja bi spriječila ponovnu upotrebu tih dokumenata od strane drugih korisnika.
- (3) Iznimno od stava (2) ovog člana, institucija BiH može odobriti isključivo pravo na ponovnu upotrebu dokumenata ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu, a o opravdanosti razloga za odobravanje takvog isključivog prava preispituje svake tri godine i obavještava Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.
- (4) Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima.
- (5) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima moraju se objaviti na internet stranicama institucije BiH nakon stupanja na snagu ovog zakona.
- (6) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu upotrebu iz stava (4) ovog člana propisat će Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, na prijedlog Upravnog inspektorata Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

DIO SEDMI - NADZOR NAD PROVOĐENJEM ZAKONA

Član 36.
(Žalbeno vijeće)

- (1) Žalbeno vijeće vrši poslove drugostepenog organa u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu upotrebu dokumenata u skladu s ovim zakonom.
- (2) Žalbeno vijeće, kao drugostupanjski organ iz stava (1) ovog člana, predlaže institucijama BiH preduzimanje mjera radi unapređenja ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata propisanu ovim zakonom.
- (3) Žalbeno vijeće inicira donošenje, izmjene i dopune propisa radi provođenja i unapređenja prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata.

Član 37.
(Inspeksijski nadzor)

- (1) Inspeksijski nadzor nad provođenjem ovog zakona vrši Ministarstvo pravde putem Upravne inspekcije.
- (2) Inspeksijski nadzor vrši se po zaprimljenoj predstavi podnosioca zahtjeva na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata, na prijedlog treće strane ili po službenoj dužnosti.

(3) Inspektor je samostalan u radu.

(4) Niko ne smije korištenjem službenog položaja ili na drugi način onemogućavati ili ometati inspektora u vršenju nadzora i preduzimanju mjera ili radnji na koje je ovlašten.

Član 38.

(Poslovi inspektora)

(1) U vršenju inspeksijskog nadzora nad primjenom i provođenjem ovog zakona inspektor nadzire:

- a) objavljuje li institucija BiH informacije shodno članu 14. ovog zakona;
- b) osigurava li institucija BiH javnost rada shodno članu 16. stavu (1) tački a) ovog zakona;
- c) je li u instituciji BiH određen službenik za informisanje i postupa li službenik za informisanje u skladu s ovlaštenim propisanim ovim zakonom;
- d) vodi li institucija BiH registar zahtjeva, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata;
- e) pravilnost primjene odredaba Zakona po zahtjevu za pristup informacijama i zahtjevima za ponovnu upotrebu dokumenata;
- f) objavljuje li institucija BiH informacije o naknadi troškova za pristup i ponovnu upotrebu dokumenata, kao i uslove za ponovnu upotrebu dokumenata.

(2) U vršenju inspeksijskog nadzora, inspektori imaju pravo zahtijevati i dobiti od institucija BiH sve informacije koje su predmet postupka u skladu s ovim zakonom.

(3) Predmetom inspeksijskog nadzora ne mogu biti informacije iz člana 1. st. (4) i (5) ovog zakona.

Član 39.

(Način rada inspektora)

Inspeksijski nadzor provodi se kao:

- a) neposredni inspeksijski nadzor, direktnim uvidom u podatke i dokumentaciju nadzirane institucije BiH, te uslove i način rada nadzirane institucije BiH;
- b) posredni inspeksijski nadzor, uvidom u dostavljene podatke i dokumentaciju.

Član 40.

(Neposredni inspeksijski nadzor)

(1) Inspektor je dužan o provođenju neposrednog inspeksijskog nadzora obavijestiti rukovodioca institucije BiH u kojem će provoditi neposredni inspeksijski nadzor, najkasnije tri dana prije početka nadzora.

(2) Iznimno od stava (1) ovog člana, inspektor može izvršiti neposredni inspeksijski nadzor bez prethodne najave u slučaju postojanja razloga za hitno postupanje.

(3) Rukovodilac institucije BiH dužan je omogućiti nesmetano provođenje inspeksijskog nadzora, što uključuje osiguranje radnog prostora za provođenje nadzora, korištenje tehničkih pomagala, podataka i dokumentacije koji su predmet nadzora.

(4) Inspektor može po potrebi u okviru provođenja nadzora uzimati izjave rukovodilaca nadziranih institucija BiH ili drugih službenika.

Član 41. **(Posredni inspekcijski nadzor)**

(1) Inspektor u provođenju posrednog inspekcijskog nadzora je ovlašten pisano zatražiti dostavu dokumentacije, te za dostavu iste odrediti rok koji ne može biti duži od 15 dana.

(2) Rukovodilac institucije BiH ili drugo ovlašteno lice dužno je postupiti po traženju inspektora, kao i osigurati dostavu potpunih i tačnih podataka, a u slučaju nemogućnosti postupanja, pisano, bez odgađanja dostaviti očitovanje.

Član 42. **(Zapisnik o inspekcijskom nadzoru)**

(1) Nakon provođenja inspekcijskog nadzora, inspektor sastavlja zapisnik o utvrđenim nezakonitostima, nepravilnostima i nedostacima.

(2) Zapisnik o inspekcijskom nadzoru iz stava (1) ovog člana (u daljem tekstu: Zapisnik) mora sadržavati:

- a) činjenično stanje te eventualne povrede zakona i drugih propisa, nepravilnosti i nedostatke u radu;
- b) ocjenu stanja;
- c) mjere kojima se naređuje otklanjanje utvrđenih nezakonitosti, te rok za izvršenje naređenih mjera;
- d) prijedloge za uklanjanje utvrđenih nepravilnosti i nedostataka u radu;
- e) obavezu izvještavanja inspektora o preduzetim mjerama;
- f) pouku o pravu na žalbu.

(3) Inspektor je dužan, zavisno o prirodi naređenih mjera, odrediti primjeren rok za izvršenje istih.

(4) Ako se prilikom provođenja inspekcijskog nadzora ne utvrde nezakonitosti, nepravilnosti ili nedostaci u radu, o toj činjenici pisano će se obavijestiti rukovodilac institucije BiH.

Član 43. **(Prava i dužnosti inspektora)**

(1) Inspektor zapisnikom može izreći sljedeće mjere:

- a) narediti preduzimanje odgovarajućih mjera radi otklanjanja utvrđenih povreda ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona, nepravilnosti i nedostataka u radu nadzirane institucije BiH;
- b) zabraniti vršenje radnji koje su preduzimate protivno ovom zakonu;
- c) predložiti preduzimanje mjera u cilju otklanjanja nepravilnosti ili nedostataka u radu;
- d) predložiti preduzimanje mjera s ciljem unapređenja rada nadzirane institucije BiH.

(2) Zapisnik se dostavlja rukovodiocu nadzirane institucije BiH.

(3) Zapisnik se može dostaviti i instituciji BiH kojoj, na osnovu propisa o organizaciji organa uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine, nadzirana institucija BiH neposredno odgovara za rad.

Član 44.

(Kontrola izrečenih mjera iz zapisnika)

(1) Rukovodilac nadzirane institucija BiH dužan je izvršiti izrečene mjere u roku koji je određen zapisnikom.

(2) Rukovodilac nadzirane institucija BiH dužan je u roku od 15 dana računajući od dana isteka roka za preduzimanje zapisnikom izrečenih mjera, inspektor dostaviti izvještaj i dokaze o izvršenju mjera.

(3) Kontrolu izvršenja izrečenih mjera inspektor vrši u pravilu posredno, pribavljanjem izvještaja i dokaza o provođenju mjera.

(4) Kontrola izvršenja izrečenih mjera može se obaviti i neposrednim kontrolnim inspeksijskim nadzorom, ako to zahtijeva priroda radnji koje se u izvršenju mjera trebaju preduzeti, odnosno kada potrebu neposrednog kontrolnog nadzora, zbog nedostataka u izvještaju utvrdi inspektor.

Član 45.

(Izvještavanje o nepoštivanju izrečenih mjera)

Glavni upravni inspektor je obavezan, u slučaju neizvršenja mjera od strane nadzirane institucije BiH, izrečenih radi uklanjanja nezakonitosti izvjestiti:

- a) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, ako mjere nisu izvršene od strane institucija BiH čiji rukovodilac neposredno odgovara Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i
- b) osnivača institucije BiH.

Član 46.

(Postupanje po predstavkama)

(1) Inspektori postupaju po predstavkama na rad institucija BiH u vezi s primjenom ovog zakona.

(2) Inspektor je dužan razmotriti podnesenu predstavku iz stava (1) ovog člana.

(3) Ako u postupku razmatranja predstavke inspektor ocijeni da su navodi izneseni u predstavi osnovani, inspektor je ovlašten uputiti upozorenje instituciji BiH na koga se predstavka odnosi radi hitnog preduzimanja aktivnosti na otklanjanju mogućih nezakonitosti, kao i radi dostavljanja izvještaja o preduzetim aktivnostima.

(4) Ako se u postupku po predstavi utvrdi da su činjenice izložene u predstavi tačne, a otklanjanje nezakonitosti ili nepravilnosti zahtijeva izricanje mjere, inspektor će po službenoj dužnosti provesti inspeksijski nadzor na način i u skladu s ovlaštenjima iz ovog zakona.

(5) Inspektor je dužan obavijestiti podnosioca predstavke o utvrđenim činjenicama, odnosno preduzetim mjerama povodom predstavke.

(6) Obavještenje iz stava (5) ovog člana nije upravni akt.

DIO OSMI - OMBUDSMEN ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 47.

(Obaveze službenika za informisanje prema Instituciji Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine)

Službenik za informisanje dužan je instituciji Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine dostaviti godišnji izvještaj iz člana 17. stava (8) ovog zakona.

Član 48.

(Godišnji izvještaj Institucije Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine)

Institucija Ombudsmena za ljudska prava radi Godišnji izvještaja o stanju u oblasti slobode pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine, koji dostavlja nadležnim institucijama.

DIO DEVETI - PREKRŠAJNE ODREDBE

Član 49.

(Prekršajne odredbe u slučaju napostupanja po rješenju Žalbenog vijeća)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji BiH koje ne postupi u skladu s rješenjem Žalbenog vijeća iz člana 28. stava (10) ovog zakona ili ne postupi u roku koji je određen rješenjem Žalbenog vijeća.

(2) Odgovorno lice iz stava (1) ovog člana može biti kažnjavano više puta, sve dok ne postupi po rješenju Žalbenog vijeća.

Član 50.

(Prekršajne odredbe u slučaju nepostupanja po odredbama ovog Zakona)

(1) Novčanom kaznom od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj službeno lice koje ošteti, uništi, sakrije ili na drugi način učini nedostupnim dokument koji sadrži informaciju u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(2) Novačnom kaznom od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se fizičko lice, odnosno novčanom kaznom od 2.000,00 KM do 20.000,00 KM kaznit će se pravno lice koje upotrijebi informacije protivno objavljenim uslovima za ponovnu upotrebu dokumenata iz člana 32. ovog zakona.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji BiH ako:

- a) ne postupi po nalogu upravnog inspektora;
- b) ne omogući upravnom inspektor uvid u informacije koje su predmetom postupka, ne dostavi tražene podatke ili dostavi nepotpune, odnosno netačne podatke;
- c) onemogući inspektor u nesmetano vršenje nadzora;
- d) u zapisnikom određenom roku ne otkloni nezakonitosti, nepravilnosti i nedostatke utvrđene zapisnikom;
- e) ne objavi informacije shodno odredbi člana 14 st. (2) i (3) ovog zakona.

DIO DESETI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51.

(Primjena Zakona o upravnom postupku)

Na sva pitanja kojima se uređuje vođenje postupka, a koja nisu uređena ovim zakonom, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16).

Član 52.

(Prestanak važenja propisa i okončanje pokrenutih postupaka)

- (1) Institucije BiH će osigurati organizacijske, materijalne, tehničke i druge uslove za provođenje odredaba ovog zakona u roku od šest mjeseci računajući od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (2) Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, br. 28/00, 45/06, 102/09, 62/11 i 100/13).
- (3) Postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovog zakona, okončat će se po propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka, ako je to povoljnije za stranku u postupku.
- (4) Svi podzakonski akti doneseni na osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini ostaju na snazi do donošenja novih.

Član 53.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“.

PSBiH, broj ____/23
____ 2023. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

OBRAZLOŽENJE

1. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ovlaštena za donošenje zakona.

2. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Donošenjem Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Zakon), stavlja se van snage Zakon o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, br. 28/00, 45/06, 102/09, 62/11 i 100/13). Razlozi za donošenje novog zakona su sadržani u potrebi da se ovaj zakon u normativno-pravnom smislu uskladi s Jedinствени pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14 i 50/17), kojima su uređeni formalni kriteriji za izradu pravnih propisa u skladu s odgovarajućom praksom Evropske unije. Ovim zakonom smo pokušali da slobodu pristupa informacijama propišemo na sveobuhvatan način, koristeći terminologiju na jasan, dosljedan i precizan način.

Donošenjem ovog zakona žele se prevazići uočeni nedostaci, proizišli iz praktične primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine.

Razlog za donošenje novog zakona, ogleda se i u značaju materije koja je predmetom definisanja ovog zakona. Naime, sloboda pristupa informacijama smatra se jednim od predušlova odgovornog i transparentnog rada organa javne vlasti. Ovim zakonom propisan je poseban institut tj. „proaktivan pristup informacijama“, obzirom da se demokratizacijom uvida u podatke od javnog značaja kojima raspolažu institucije Bosne i Hercegovine doprinosi jačanju povjerenja u organe javne vlasti.

Proaktivan pristup informacijama je proces od kojeg zavisi javnost rada javnog organa, te istovremeno upoznavanje javnosti s relevantnim informacijama od ključne važnosti za razumijevanje rada javnih organa.

Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su i u:

- obavezi Bosne i Hercegovine u ispunjavanju međunarodno preuzetih obaveza. Potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane („Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“, br. 10/08, 1/17 i 8/17) 16. 6. 2008. BiH je preuzela obavezu usklađivanja svog postojećeg i budućeg zakonodavstva i njegovu propisnu primjenu i provođenje od dana potpisivanja Sporazuma do kraja prelaznog perioda od šest godina od dana stupanja na snagu. Sporazum je stupio na snagu 1. 6. 2015. te je kraj prelaznog perioda 1. 6. 2021. U konkretnom slučaju Nacrt zakona se usklađuje s odredbama Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi dokumenata javnog sektora;

- bržoj implementaciji Inicijative za otvorenu vlast, kojoj je Bosna i Hercegovina pristupila 2014. godine, kojom se takođe ističe potreba definisanja pojmova: ponovna upotreba dokumenata, otvoreni oblik informacije, test javnog interesa i proaktivna transparentnost;

- skraćivanje rokova za dostavljanje traženih podataka i

- uspostavljanje Centralnog portala institucija Bosne i Hercegovine, kao javno dostupnog alata na internetu, koji korisnicima omogućava trajni pristup informacijama pohranjenim u bazi elektronskih dokumenata i/ili fizičkim zbirkama dokumenata, kojim bi bilo omogućeno svim zainteresiranim licima neposredan uvid u informacije s kojima raspolaže institucija Bosne i Hercegovine, a što bi posebno uticalo na transparentnost rada.

Bitno je istaknuti da je u Analitičkom izvještaju uz Mišljenje Evropske komisije o zahtjevu Bosne i Hercegovine za članstvo u Evropskoj uniji istaknuto da „zakonodavstvo o slobodi pristupa informacijama na državnoj i entitetskim nivoima treba uskladiti u cijeloj zemlji i s međunarodnim i evropskim standardima“.

U cilju prilagođavanja zakonodavstva Bosne i Hercegovine s općeprihvaćenim evropskim standardima, odnosno Direktivom (EU) 2019/1024 kao i s međunarodnim standardima i naprednim rješenjima država u okruženju i država članica Evropske unije, uključeni su i TAIEX eksperti, koji su dali sljedeće preporuke:

- u preporuci broj 1 predloženo je usvajanje novog Zakona o pravu na slobodu pristupa informacijama s jasnim i dobro struktuiranim tekstom, u koji trebaju biti uključene odredbe gore navedenih Direktiva EU;

- u preporuci broj 2 predloženo je definisanje principa, odnosno načela;

- u preporuci broj 3 predloženo je da se iz odredaba važećeg Zakona uklone sve odredbe o zahtjevima koji se odnose na lične informacije, jer je u primjeni Zakon o zaštiti ličnih podataka, kojim je ova materija regulisana;

- u preporuci broj 4 predloženo je da se osigura proaktivno objavljivanje informacija na službenim internet stranicama institucija Bosne i Hercegovine, koje će biti glavni način raspodjele informacija, jer je riječ o međunarodnom standardu, kao i da je to u skladu s EU regulativom. Posebno je istaknuto da proaktivan pristup objavljivanja informacija kod nosilaca javne vlasti utiče na štednju kako ljudskih resursa i vremena, tako i dodatnih materijalnih troškova, a posebno tretira građane na jednak i nediskriminatoran način. Takođe, predloženo je da se odredbama Zakona definišu kratki vremenski rokovi za proaktivno objavljivanje informacija, radi njihove učinkovitosti, kao i prihvatanje ključnih međunarodnih standarda, koje treba pratiti kroz proaktivnu objavu, odnosno da informacije trebaju biti: relevantne, razumljive, dostupne, besplatne, blagovremene, ažurne i objavljene na pristupačan način;

- u preporuci broj 5 predloženo je sačinjavanje definicije informacije u skladu s međunarodnim standardima;

- u preporuci broj 6 predloženo je sačinjavanje liste izuzetaka i uspostavu testova štete i javnog interesa u skladu s međunarodnim standardima;

- u preporuci broj 7 predloženo je da se uključe mehanizmi za poboljšanje efikasnosti postupka podnošenja zahtjeva, kako bi se osiguralo da se odluka o pravu pristupa informacijama bez odgađanja izvrši, kao i da se osigura da pravo na pristup informacijama bude učinkovito i efikasno;

- u preporuci broj 8 predloženo je da se detaljno reguliraju pitanja vezana za troškove, te da se u odredbi osigura da će to pitanje biti precizno definisano podzakonskim aktom;

- u preporuci broj 9 predloženo je da se kroz odredbe Zakona ojača uloga službenika za informisanje;

- u preporuci broj 10 predloženo je da se kroz odredbe ovog zakona osigura zaštita prava na pristup informacijama kroz drugostepeni postupak, o čemu bi trebao isključivo odlučivati nezavisni organ i

- u preporuci broj 11 predložena je uspostava nadzornog organa po međunarodnim standardima.

Sve naprijed navedeno je uzeto u obzir i propisano odredbama ovog zakona.

3. CILJ DONOŠENJA ZAKONA

Cilj donošenja Zakona je sistematsko uređenje materije na nivou institucija Bosne i Hercegovine, kako bi se osigurala pravilna primjena Zakona i poštivanje međunarodnih standarda, kao i promocija i zaštita prava na pristup informacijama.

Istovremeno, cilj donošenja ovog zakona je uspostavljanje čvrste pravne strukture s jasnim administrativnim procedurama, jasnim odredbama koje se odnose na nadzorne mehanizme, čime se osigurava kvalitetna promocija prava u oblasti slobode pristupa informacijama.

Cilj Zakona jeste i da isti bude usklađen sa zakonodavstvom EU, odnosno odredbama Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi dokumenata javnog sektora.

4. PRINCIPI NA KOJIMA SE ZASNIVA ZAKON

Principi na kojima se zasniva predloženi Zakon su: transparentnost i otvorenost, slobodan pristup informaciji, otvorena vlast, blagovremenost, potpunost i tačnosti informacija, jednakost korisnika, raspolaganje informacijom, međusobno poštovanje i saradnja i besplatno ustupanje informacija.

5. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH PRAVNIH RJEŠENJA

DIO PRVI - UVODNE ODREDBE - sadrži odredbe kojima se propisuju: Predmet zakona, Izuzeci od primjene, Cilj zakona, Ravnopravnost spolova, zabrana diskriminacije i zaštita ličnih podataka, te Značenje pojedinih izraza.

DIO DRUGI - PRINCIPI ZAKONA - sadrži odredbe kojima se propisuju principi zakona i to: transparentnost i otvorenost, sloboda pristupa informaciji, otvorena vlast, blagovremenost, potpunost i tačnost informacija, jednakost korisnika, raspolaganje informacijom, međusobno poštovanje i saradnja i besplatno ustupanje informacija.

DIO TREĆI - OBAVEZA INSTITUCIJA- sadrži odredbe kojima se propisuju: Proaktivna objava informacija, Dostavljanje dokumenata u Centralni portal javnih informacija, Javnost rada, Službenik za informisanje i Registar zahtjeva.

DIO ČETVRTI - OGRANIČENJE PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA - sadrži odredbe kojima se propisuju: Ograničenja i njihovo trajanje, Test razmjernosti i javnog interesa i Razdvajanje ili djelimičan pristup informaciji.

DIO PETI - POSTUPAK OSTVARIVANJA PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA- sadrži odredbe kojima se propisuju: Ostvarivanje prava na pristup informaciji, Pristup informacijama po zahtjevu stranke, Administrativna taksa i naknada za pristup informacijama, Rokovi, Rješavanje po zahtjevu, Dopuna i ispravak informacije, Pravo na žalbu i Sudska zaštita.

DIO ŠESTI - PONOVDNA UPOTREBA DOKUMENATA - sadrži odredbe kojima se propisuju: Pravo na ponovnu upotrebu dokumenata, Praktična rješenja za ponovnu upotrebu dokumenata, Postupanje po zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata, Uslovi za ponovnu upotrebu dokumenata, Administrativne takse i naknade za ponovnu upotrebu dokumenata i Zabrana diskriminacije i isključiva prava.

DIO SEDMI - NADZOR NAD PROVOĐENJEM ZAKONA- sadrži odredbe kojima se propisuju: Žalbeno vijeće, Inspekcijski nadzor, Poslovi inspektora, Način rada inspektora, Neposredni inspekcijski nadzor, Posredni inspekcijski nadzor, Zapisnik o inspekcijskom nadzoru, Prava i dužnosti inspektora, Kontrola izrečenih mjera iz zapisnika, Izvještavanje o nepoštivanju izrečenih mjera i Postupanje po predstavkama.

DIO OSMI - OMBUDSMEN ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE- sadrži odredbu o sačinjavanju godišnjeg izvještaja o stanju u oblasti slobode pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine.

DIO DEVETI - PREKRŠAJNE ODREDBA- sadrži odredbe kojima se propisuju prekršaji i utvrđuje visina novčanih kazni za utvrđene prekršaje.

DIO DESETI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE- sadrži odredbe kojima se propisuju: Primjena Zakona o upravnom postupku, Prestanak važenja propisa i okončanje pokrenutih postupaka i Stupanje na snagu ovog zakona, kao i važenje podzakonskih akata donesenih na osnovu važećeg Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini.

6. USKLAĐENOST ZAKONA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Odredbama ovog zakona preuzete su pojedine odredbe Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi dokumenata javnog sektora.

7. MEHANIZMI ZA PROVOĐENJE I NAČIN OSIGURANJA POŠTIVANJA ZAKONA

Sve institucije Bosne i Hercegovine su dužne dosljedno primjenjivati odredbe ovog zakona.

8. FINANSIJSKA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenje ovog zakona pada na teret institucija Bosne i Hercegovine koje su dužne dosljedno primjenjivati odredbe ovog zakona, a provođenje Zakona ne zahtijeva posebna sredstva iz Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

9. OPIS KONSULTACIJA VOĐENIH U PROCESU IZRADE ZAKONA

U skladu s odredbama Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, broj 5/17), Prednacrt zakona je postavljen na internet stranici Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, radi dostave komentara zainteresiranih strana u roku 30 dana od dana objavljivanja Prednacrt zakona.

Javne konsultacije su trajale u periodu od 16. 2. 2021. do 18. 3. 2021. godine.

U periodu trajanja online javnih konsultacija dostavljene su primjedbe od 16 učesnika javnih konsultacija, o čemu Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavlja Izvještaj o održanim javnim konsultacijama.

10. PRIBAVLJENA MIŠLJENJA

Prije dostavljanja Nacrta zakona, radi utvrđivanja Prijedloga zakona, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine je pribavilo mišljenja nadležnih institucija, i to:

- Ureda za zakonodavstvo, broj: 03/4-02-1-628/21 od 23. 8. 2021. godine;
- Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine, broj: 05-02-1-5440-2/21 od 27. 7. 2021. godine;
- Direkcije za evropske integracije, broj: 03/A-06-2-NH-1321-8/19 od 16. 8. 2021. godine, s Izjavom o usklađenosti, broj:03-06-2-1321-7/19 i
- Agencije za zaštitu ličnih podataka, broj: 03-1-02-1-699-2/21 od 12. 8. 2021. godine.

Nakon pribavljanja mišljenja nadležnih institucija, Ministarstvo je obavilo niz dodatnih konsultacija s predstavnicima Evropske komisije i SIGMA-e, nakon kojih du dali komentare na tekst Nacrta zakona u kojima konstatuje da su uvažene sugestije i preporuke Evropske komisije i SIGMA-e, te da su predložena rješenja dodatno poboljšala tekst Nacrta zakona.

Sugestije Evropske komisije i SIGMA-e u pogledu formiranja novog nezavisnog organa koji bi vršio inspekcijski nadzor nad provođenjem ovog zakona i ujedno bio drugostepeni organ po žalbama na rješenja o pristupu informacijama nisu prihvaćene iz razloga što je Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara drugostepeni organ koji odlučuje u drugom stepenu po svim žalbama, pa i u slučaju žalbi u predmetima pristupa informacijama.

I u jednom i u drugom slučaju, Ministarstvo je stava da trenutna situacija ne omogućava niti je finansijski opravdano formiranje novih institucija na nivou Bosne i Hercegovine, smatrajući da postojeća zakonska rješenja osiguravaju da inspekcijski nadzor vrši Upravni inspektorat u okviru svojih nadležnosti, a Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara BiH odlučuje u drugom stepenu, shodno svojim nadležnostima.

TABELA STRUČNIH TERMINA

Naziv propisa (BHS)	<i>Nacrt zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine</i>
Naziv propisa (EN)	<i>Draft Law on Freedom of Access to Information of Bosnia and Herzegovina</i>
CELEX brojevi pravnih akata EU	<i>32019L1024 (verzija od 20. 6. 2019.)</i>

Oblast	<i>sloboda pristupa informacijama</i>
--------	---------------------------------------

Terminologija	<i>Amra Hodžić, DEJ, januar 2021.</i>	<i>033 255 017, amra.hodzic@dej.gov.ba</i>
Stručna redakтура		

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
termin iz propisa EU na engleskom jeziku (EUR-Lex)	termin iz propisa EU na hrvatskom jeziku (EUR-Lex)	mjesto na kojem se termin nalazi u propisu EU: član, stav i sl.	prijedlog prevoda termina na službene jezike u upotrebi u BiH (DEI)	mjesto na kojem se termin nalazi u propisu BiH: član, stav i sl.	prijedlog prevoda termina na službenim jezicima u upotrebi u BiH (stručni redaktor)	razlog za izmjenu i drugi komentari (stručni redaktor)	usaglašeni termin na službenim jezicima u upotrebi u BiH
public sector body	tijelo javnog sektora	32019L1024 član 2, stav 1.	javni organ		BS		BS
			javno tijelo		HR		HR
			javni organ		SR		SR
bodies governed by public law	javnopravna tijela	32019L1024 član 2, stav 2.	javnopravni organi		BS		BS
			javnopravna tijela		HR		HR
			javnopravni organi		SR		SR
	javno poduzeće	32019L1024	javno poduzeće		BS		BS

public undertaking		član 2, stav 3.	HR	javno poduzeće	HR	HR	HR
							SR
university	sveučilište	32019L/1024 član 2, stav 4.	BS	univerzitet	BS		BS
			HR	sveučilište	HR		HR
			SR	универзитет	SR		SR
standard licence	standardna dozvola	32019L/1024 član 2, stav 5.	BS	standardna dozvola	BS		BS
			HR	standardna dozvola	HR		HR
			SR	стандардна дозвола	SR		SR
document	dokument	32019L/1024 član 2, stav 6.	BS	dokument	BS		BS
			HR	dokument	HR		HR
			SR	документ	SR		SR
anonymisation	anonimizacija	32019L/1024 član 2, stav 7.	BS	anonimizacija	BS		BS
			HR	anonimizacija	HR		HR
			SR	анонимизација	SR		SR
dynamic data	dinamički podaci	32019L/1024 član 2, stav 8.	BS	dinamički podaci	BS		BS
			HR	dinamički podaci	HR		HR
			SR	динамички подаци	SR		SR
research data	istraživački podaci	32019L/1024 član 2.	BS	istraživački podaci	BS		BS

		stav 9.	HR	istraživački podaci		HR		HR	
			SR	истраживачки подаци		SR		SR	
high-value datasets	visokovrijedni skupovi podataka	32019L1024 član 2, stav 10.	BS	skupovi podataka velike vrijednosti		BS		BS	
			HR	skupovi podataka velike vrijednosti		HR		HR	
			SR	скупови података велике вриједности		SR		SR	
re-use	ponovna uporaba	32019L1024 član 2, stav 11.	BS	ponovna upotreba		BS		BS	
			HR	ponovna uporaba		HR		HR	
			SR	поновна употреба		SR		SR	
personal data	osobni podaci	32019L1024 član 2, stav 12.	BS	lični podaci		BS		BS	
			HR	osobni podaci		HR		HR	
			SR	лични подаци		SR		SR	
machine-readable format	strojno čitljiv oblik	32019L1024 član 2, stav 13.	BS	mašinski čitljiv oblik		BS		BS	
			HR	strojno čitljiv oblik		HR		HR	
			SR	машински читљив облик		SR		SR	
open format	otvoreni oblik	32019L1024 član 2, stav 14.	BS	otvoreni oblik		BS		BS	
			HR	otvoreni oblik		HR		HR	

			SR	отворени облик	SR		SR
formal open standard	formalni otvoreni standard	32019L1024 član 2, stav 15.	BS	formalni otvoreni standard	BS		BS
			HR	formalni otvoreni standard	HR		HR
			SR	формални отворени стандард	SR		SR
reasonable return on investment	razumni povrat ulaganja	32019L1024 član 2, stav 16.	BS	razumni povrat ulaganja	BS		BS
			HR	razumni povrat ulaganja	HR		HR
			SR	разумни поврат улагања	SR		SR
third party	treća osoba	32019L1024 član 2, stav 17.	BS	treća strana	BS		BS
			HR	treća strana	HR		HR
			SR	трета страна	SR		SR

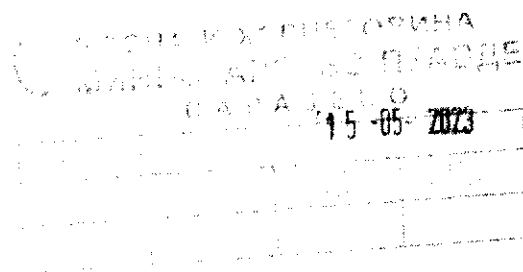

Broj: 05-02-1-3418-~~11~~ /21
Sarajevo, 12. 5. 2023. godine

ŽURNO

MINISTARSTVO PRAVDE BiH
- *n/p tajnika Ministarstva* -

Trg Bosne i Hercegovine 1
SARAJEVO

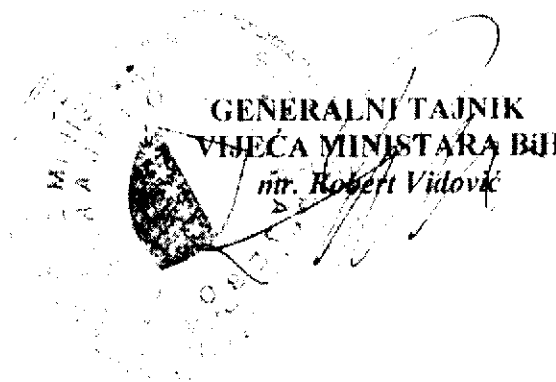

PREDMET: Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora
Parlamentarne skupštine BiH, *dostavlja se*

Zastupnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, aktom broj: 01-50-2-13-11/23 od 10. 5. 2023. godine, dostavio je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, koji je u parlamentarnoj proceduri od 3. 5. 2023. godine.

S tim u vezi, u prilogu dostavljamo navedeni dopis i Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine kako biste u roku utvrđenom u članku 105. stavku (6) Pravilnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 53/22) uskladili prijedlog navedenog zakona te ga dostavili Generalnom tajništvu Vijeća ministara BiH, radi dostavljanja Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

Dostaviti:

- naslovu
- a/a

Broj: 01-50-2-13-11-23
Veza broj: 01-02-1-1031/23
Sarajevo, 10. 5. 2023.

**VIJEĆE MINISTARA
BOSNE I HERCEGOVINE**

Predmet: Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine (P.Z.E.I.), obavještenje, dostavlja se

U skladu s članom 106. stav (1) Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 53/22), Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine (P.Z.E.I.), predlagač: Vijeće ministara BiH, dostavljen je Zakonodavno-pravnom sektoru Sekretarijata Parlamentarne skupštine BiH radi davanja mišljenja o usklađenosti Prijedloga zakona s članom 105. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine.

Zakonodavno-pravni sektor je, u skladu s članom 106. stav (2) Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, 9. 5. 2023. Kolegiju Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH i Ustavnopravnoj komisiji Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH dostavio Mišljenje o Prijedlogu zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine (P.Z.E.I.).

U skladu s članom 105. stav (6) Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, Kolegij Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH je na 11. sjednici, održanoj 10. 5. 2023, odlučio zatražiti od predlagača da u roku od sedam dana ispravi uočene nedostatke navedene u Mišljenju Zakonodavno-pravnog sektora.

S poštovanjem,

**PREDSJEDAVAJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
Dr. Denis Čizmić**

Prilog:

- Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora, broj: 03-7-01-02-02-1-1031/23 od 9. 5. 2023.

Dostaviti:

- naslovu
- Ustavnopravnoj komisiji Predstavničkog doma
- a/a

Broj: 03/7-01.02-02-1-1031/23
Sarajevo, 9. 5. 2023.

09-05-2023

Parlamentarna skupština BiH
Kolegij Predstavničkog doma
Ustavna komisija Predstavničkog doma

Predmet: Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine - *Mišljenje*, dostavlja se

Veza Vaš akt broj: 01.02-02-1-1031/23 od 5. 5. 2023.

U vezi s dopisom, broj i datum veze, kojim se traži mišljenje o uskladenosti *Prijedloga zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine* (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) s članom 105. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH¹ (u daljnjem tekstu: Poslovnik) i Jedinственим pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH² (u daljnjem tekstu: Jedinствена pravila), u skladu s odredbama člana 106. st. (1) i (2) Poslovnika, Zakonodavno-pravni sektor daje

MIŠLJENJE

I. Aktom broj: 05-02-1-3418-9/21 od 3. 5. 2023. Vijeće ministara BiH dostavilo je Prijedlog zakona sa oznakom „E1“, radi razmatranja po skraćenom zakonodavnom postupku, u skladu s članom 134. Poslovnika.

II. Zakonodavno-pravni sektor razmotrio je Prijedlog zakona te je u vezi s tim konstatirano da je podnesen u pisanoj i elektronskoj formi na jezicima u službenoj upotrebi u BiH, u skladu s članom 105. stav (1) Poslovnika.

Uz Prijedlog zakona dostavljeno je obrazloženje koje sadrži elemente propisane odredbom člana 105. stav (3) tač. a), b), c), d), e) i f) Poslovnika.

Imajući u vidu da je riječ o novom prijedlogu zakona, a ne o izmjeni ili dopuni važećeg zakona, odredba člana 105. stav (5) Poslovnika ne primjenjuje se u konkretnom slučaju.

S obzirom na navedeno, Prijedlog zakona *uskladen je* s Poslovníkom.

U pogledu uskladenosti s Jedinственим pravilima, upućujemo na odredbu člana 11. stav (1) kojom je propisano da su opći principi dio propisa koji se stavlja na početak glavnog dijela

¹ "Službeni glasnik BiH", br. 74/11, 81/15, 97/15, 78/19, 76/20 i 83/22

² "Službeni glasnik BiH", br. 11/05, 58/14, 60/14, 50/17, 70/17 i 10/21

propisa, a sadrži informacije o ključnim vrijednostima kojima se propis regulira. U vezi s tim, ističemo da Prijedlog zakona u uvodnom dijelu u članu 4. st. (1), (2) i (3) sadrži principe koje, u skladu s citiranom odredbom Jedinštenih pravila, treba izdvojiti u glavni dio, odnosno dio drugi kojim su propisani principi zakona, dok stav (4) istog člana treba zadržati u uvodnom dijelu i izdvojiti u poseban član pod nazivom „Upotreba izraza u muškom i ženskom rodu“ u skladu s članom 44. stav (3) Jedinštenih pravila. Također je potrebno član 4. st. (1) i (2) uskladiti s članom 39. stav (2) tačka a) Jedinštenih pravila, te pozivanje na Zakon o zabrani diskriminacije u Bosni i Hercegovini i Zakon o ravnopravnosti spolova u Bosni u Hercegovini izvršiti navođenjem broja i godine službenog glasila u kojem su objavljeni sa svim izmjenama i dopunama.

Članom 42. Jedinštenih pravila propisano je da se glagoli u propisu upotrebljavaju u sadašnjem vremenu i u aktivnom obliku. Imajući u vidu citiranu odredbu, ukazujemo da su u članu 15. stav (3), članu 16. stav (3), članu 17. stav (11) i članu 18. stav (3) Prijedloga zakona glagoli upotrijebljeni u budućem vremenu, suprotno navedenoj odredbi Jedinštenih pravila. Potrebno je u cijelom tekstu Prijedloga zakona glagole upotrijebiti u skladu s članom 42. Jedinštenih pravila.

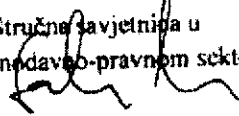
Dalje ukazujemo da je članom 25. stav (2) Jedinštenih pravila propisano da propis i svaka unutrašnja podjela propisa ne mogu imati manje od dva člana, a u Prijedlogu zakona DIO OSMI - OMBUDSMEN ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE I DIO DEVETI - PREKRŠAJNE ODREDBE sadrže po jedan član.

U članu 47. Prijedloga zakona potrebno je brisati oznaku stava (1), u skladu s članom 31. Jedinštenih pravila, jer se član sastoji samo od jednog stava.

U članu 49. Prijedloga zakona pozivanje na Zakon o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“ br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) potrebno je izvršiti u skladu s odredbom člana 39. stav (2) tačka a) Jedinštenih pravila na način da se navedu svi brojevi službenog glasila u kojem su objavljene izmjene i dopune zakona, i to redoslijedom objavljivanja.

U Prijedlogu zakona na srpskom jeziku tačke su označene latiničnim pismom u članu 14. stav (2) tač. a) do m), članu 16. stav (1) tač. a) i b), članu 19. stav (4) tač. a) do e), članu 19. stav (7) tač. a) i b), članu 32. stav (6) tač. a) do g), članu 34. stav (4) tač. a) i b), članu 38. stav (1) tač. a) do f), članu 39. stav (1) tač. a) i b), članu 42. stav (2) tač. a) do f), članu 43. stav (1) tač. a) do d), članu 45. stav (1) tač. a) i b) i članu 48. stav (5) tač. a) do e).

III. Slijedom navedenog u tački II. ovog mišljenja konstatira se da je Prijedlog zakona usklađen s članom 105. Poslovnika, a nije usklađen s Jedinštenim pravilima.

Stručna savjetnica u
Zakonodavno-pravnom sektoru

Alma Salkić-Mijić

Dostaviti:

- naslovu
- a/a

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

СЕКРЕТАРИЈАТ
ЗАЈЕДНИЧКА СЛУЖБА
Законодавноправни сектор

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE

СЕКРЕТАРИЈАТ - ТАЈНИШТВО
ЗАЈЕДНИЧКА СЛУЖБА
Законодавноправни сектор

Број: 03-7-01.02-02-1-1031/23
Сарајево, 09. 05. 2023. године

Парламентарна скупштина БиХ
Колегијум Представничког дома
Уставноправна комисија Представничког дома

Секретаријат - Тајништво
Заједничка служба
09-05-2023
Број: 1008

Предмет: Приједлог закона о слободи приступа информацијама на нивоу институција Босне и Херцеговине - Мишљење, доставља се

Вежа: Ваш акт број: 01.02-02-1-1031/23 од 05. 05. 2022. године

У вези са дописом, број и датум везе, којим се тражи мишљење о усклађености Приједлога закона о слободи приступа информацијама на нивоу институција Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Приједлог закона) са чланом 105. Пословника Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ¹ (у даљем тексту: Пословник) и Јединственим правилима за израду правних прописа у институцијама БиХ² (у даљем тексту: Јединствена правила), у складу с одредбама члана 106. ст. (1) и (2) Пословника, Законодавноправни сектор даје

МИШЉЕЊЕ

I - Актом број: 05-02-1-3418/9-21 од 03. 05. 2023. године, Савет министара БиХ доставио је Приједлог закона са ознаком „И“ ради разматрања по скраћеном законодавном поступку, у складу са чланом 134. Пословника.

II - Законодавноправни сектор размотрио је Приједлог закона те је у вези с тим констатовано да је поднесен у писаној и електронској форми на језицима у службеној употреби у БиХ у складу са чланом 105. став (1) Пословника.

Уз приједлог закона достављено је образложење које садржи елементе прописане одредбом члана 105. став (3) тач. а), б), ц), д), е) и ф) Пословника.

Имајући у виду да се ради о новом приједлогу закона, а не о измјени или допуни важећег закона, одредба члана 105. став (5) Пословника не примјенjuje се у конкретном случају.

С обзиром на наведено, Приједлог закона усклађен је са Пословником.

У погледу усклађености са Јединственим правилима, упућујемо на одредбу члана 11. став (1) којом је прописано да су општи прописи и прописи који се ставља на почетак главног дијела прописа, а садрже информације о кључним приједностима које пропис

¹ Службени гласник БиХ, бр. 79, 4, 81, 13, 97, 14, 8, 19, 20, 26, 23, 31.

² Службени гласник БиХ, бр. 11, 05, 58, 14, 07, 11, 50, 17, 70, 7, 61, 12.

регулише. С тим у вези истичемо да Приједлог закона у уводном дијелу у члану 4. ст. (1), (2) и (3) садржи принципе које у складу са цитираном одредбом Јединствених правила треба издвојити у главни дио односно у „ДИО ДРУГИ“ којим су прописани принципи закона, док став (4) истог члана треба задржати у уводном дијелу и издвојити у посебан члан под називом „Употреба израза у мушком и женском роду“ у складу са чланом 44. став (3) Јединствених правила. Такође је потребно члан 4. ст. (1) и (2) ускладити са чланом 39. став (2) тачка а) Јединствених правила, те позивање на „Закон о забрани дискриминације у Босни и Херцеговини“ и „Закон о равноправности полова у Босни и Херцеговини“ извршити навођењем броја и године службеног гласила у којем су објављени са свим измјенама и допунама.

Чланом 42. Јединствених правила прописано је да се глаголи у пропису употребљавају у садашњем времену и у активном облику. Имајући у виду цитирану одредбу, указујемо да су у члану 15. став (3), члану 16. став (3), члану 17. став (11), члану 18. став (3) Приједлога закона глаголи употребљени у будућем времену, супротно наведеној одредби Јединствених правила. Потребно је у цијелом тексту Приједлога закона глаголе употребити у складу са чланом 42. Јединствених правила.

Даље указујемо да је чланом 25. став (2) Јединствених правила прописано да пропис и свака унутрашња подјела прописа не могу имати мање од два члана, а у Приједлогу закона „ДИО ОСМИ - ОМБУДСМЕН ЗА ЉУДСКА ПРАВА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ“ и „ДИО ДЕВЕТИ - ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ“ садрже по један члан. У члану 47. Приједлога закона потребно је брисати ознаку става (1) у складу са чланом 31. Јединствених правила, јер се члан састоји само од једног става.

У члану 49. Приједлога закона позивање на Закон о управном поступку („Службени гласник БиХ“ бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16) потребно је извршити у складу с одредбом члана 39. став (2) тачка а) Јединствених правила на начин да се наведу сви бројеви службеног гласника у којем су објављене измјене и допуне закона и то редослиједом објављивања.

У Приједлогу закона на српском језику тачке су означене латиничним писмом у члану 14. став (2) тач. а) до м), члану 16. став (1) тач. а) и б), члану 19. став (4) тач. а) до е), члану 19. став (7) тач. а) и б), члану 32. став (6) тач. а) до г), члану 34. став (4) тач. а) и б), члану 38. став (1) тач. а) до ф), члану 39. став (1) тач. а) и б), члану 42. став (2) тач. а) до ф), члану 43. став (1) тач. а) до л), члану 45. став (1) тач. а) и б) и члану 48. став (5) тач. а) до е).

III - Слједом наведеног у тачки II овог мишљења, констатује се да је Приједлог закона усклађен са чланом 105. Пословника, а није усклађен с Јединственим правилима.

Стручна савјетница у
Законодавно-правном сектору

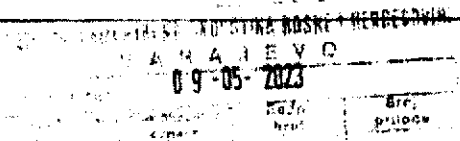
Алма Салкић Мијидић

Доставити:

- наслову
- а/а

Broj: 03/7-01,02-02-1-1031/23
Sarajevo, 9. 5. 2023.

Parlamentarna skupština BiH
Kolegij Zastupničkog doma
Ustavnopravno povjerenstvo Zastupničkog doma

Predmet: Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine - *Mišljenje*, dostavlja se

Veza: Vaš akt broj: 01,02-02-1-1031/23 od 5. 5. 2023.

U vezi s dopisom, broj i datum veze, kojim se traži mišljenje o uskladenosti *Prijedloga zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine* (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) s člankom 105. Poslovnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH¹ (u daljnjem tekstu: Poslovnik) i Jedinственим pravilima za izradbu pravnih propisa u institucijama BiH² (u daljnjem tekstu: Jedinствена pravila), u skladu s odredbama članka 106. st. (1) i (2) Poslovnika, Zakonodavno-pravni sektor daje

M I Š I J E N J E

I. Aktom broj: 05-02-1-3418-9/21 od 3. 5. 2023. Vijeće ministara BiH dostavilo je Prijedlog zakona s oznakom „E1“ radi razmatranja po skraćenom zakonodavnom postupku, u skladu s člankom 134. Poslovnika.

II. Zakonodavno-pravni sektor razmotrio je Prijedlog zakona te je u vezi s tim konstatirano da je podnesen u pisanom i elektroničkom obliku na jezicima u službenoj uporabi u BiH, u skladu s člankom 105. stavak (1) Poslovnika.

Uz Prijedlog zakona dostavljeno je obrazloženje koje sadrži elemente propisane odredbom članka 105. stavka (3) toč. a), b), c), d), e) i f) Poslovnika.

Imajući u vidu da se radi o novom Prijedlogu zakona, a ne o izmjeni ili dopuni važećeg zakona, odredba članka 105. stavak (5) Poslovnika ne primjenjuje se u konkretnom slučaju.

S obzirom na navedeno, Prijedlog zakona *uskluden je* s Poslovníkom.

Glede uskladenosti s Jedinственим pravilima, upućujemo na odredbu članka 11. stavka (1) kojom je propisano da su opća načela dio propisa koji se stavlja na početak glavnog dijela propisa, a sadrži informacije o ključnim vrijednostima koje se uređuju propisom, i vezi s tim,

¹Službeni glasnik BiH, br. 79/14, 81/15, 97/15, 78/19, 26/20 i 52/21
²Službeni glasnik BiH, br. 11/05, 58/14, 66/14, 56/17, 79/17 i 24/18

ističemo da Prijedlog zakona u uvodnome dijelu, u članku 4. st. (1), (2) i (3) sadrži načela koja, u skladu s navedenom odredbom Jedinštenih pravila, treba izvojiti u glavni dio, odnosno u „DIO DRUGI“ kojim su propisana načela zakona, dok stavak (4) istog članka treba zadržati u uvodnom dijelu i izdvojiti u poseban članak pod nazivom „Uporaba izraza u muškom i ženskom rodu“, u skladu s člankom 44. stavak (3) Jedinštenih pravila. Također je potrebno članak 4. st. (1) i (2) uskladiti s člankom 39. stavak (2) točka a) Jedinštenih pravila, a pozivati se na Zakon o zabrani diskriminacije u Bosni i Hercegovini i Zakon o ravnopravnosti spolova u Bosni u Hercegovini navođenjem broja i godine službenog glasila u kojem su objavljeni sa svim izmjenama i dopunama.

Člankom 42. Jedinštenih pravila propisano je da se glagoli u propisu rabe u sadašnjem vremenu i aktivnom obliku. Imajući u vidu navedenu odredbu, ukazujemo na to da su u članku 15. stavku (3), članku 16. stavku (3), članku 17. stavku (11) i članku 18. stavku (3) Prijedloga zakona glagoli uporabljeni u budućem vremenu, suprotno navedenoj odredbi Jedinštenih pravila. Potrebno je u cijelom tekstu Prijedloga zakona glagole rabiti u skladu s člankom 42. Jedinštenih pravila.

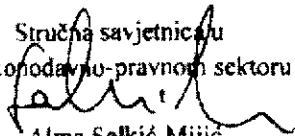
Nadalje, ukazujemo na to da je člankom 25. stavak (2) Jedinštenih pravila propisano da propisi i svaka unutarnja podjela propisa ne mogu imati manje od dva članka, a u Prijedlogu zakona „DIO OSMI – OMBUDSMAN ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE“ i „DIO DEVETI – PREKRŠAJNE ODREDBE“ sadrže po jedan članak.

U članku 47. Prijedloga zakona treba brisati oznaku stavka (1) u skladu s člankom 31. Jedinštenih pravila, jer se članak sastoji samo od jednog stavka.

U članku 49. Prijedloga zakona potrebno je pozvati se na Zakon o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) u skladu s odredbom članka 39. stavka (2) točke a) Jedinštenih pravila, tako što se navode svi brojevi „Službenog glasnika“ u kojem su objavljene izmjene i dopune Zakona, i to redoslijedom objavljivanja.

U Prijedlogu zakona na srpskom jeziku točke su označene latiničnim pismom u: članku 14. stavku (2) toč. od a) do m), članku 16. stavku (1) toč. a) i b), članku 19. stavku (4) toč. od a) do e), članku 19. stavku (7) toč. a) i b), članku 32. stavku (6) toč. od a) do g), članku 34. stavku (4) toč. a) i b), članku 38. stavku (1) toč. od a) do f), članku 39. stavku (1) toč. a) i b), članku 42. stavku (2) toč. od a) do f), članku 43. stavku (1) toč. od a) do d), članku 45. stavku (1) toč. a) i b) i članku 48. stavku (5) toč. od a) do e).

III. Slijedom navedenog u točki II. ovog mišljenja, konstatira se da je Prijedlog zakona usklađen s člankom 105. Poslovnika, a nije usklađen s Jedinštenim pravilima.

Stručna savjetnica u
Zakonodavno-pravnom sektoru

Alma Salkić-Mijić

Dostaviti:

- Naslovu
- a/a

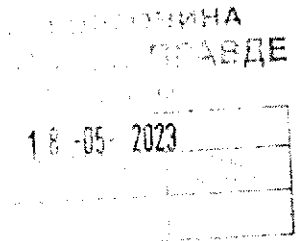

Broj: 05-02-1-3418- 15/21
Sarajevo, 16.5.2023. godine

ŽURNO

MINISTARSTVO PRAVDE BiH
- *n/p tajnika Ministarstva* -

Trg Bosne i Hercegovine 1
SARAJEVO

PREDMET: Mišljenje Zakonodavno - pravnog sektora
Parlamentarne skupštine BiH. *dostavlja se*

Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, aktom broj: 01.02-02-1-1031/23 od 15.5.2023. godine, dostavio je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine, koji je u parlamentarnoj proceduri od 3.5.2023. godine.

S tim u vezi, u prilogu dostavljamo navedeni dopis i Mišljenje Zakonodavno-pravnog sektora Parlamentarne skupštine, kako bi u roku utvrđenom u članku 96. stavka (6) Pravilnika Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 58/14, 88/15, 96/15 i 53/16), uskladili Prijedlog navedenog zakona, te isti dostavili Generalnom tajništvu Vijeća ministara BiH radi dostavljanja Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
VIJEĆA MINISTARA BiH
mr. Robert Vidović

Prilog:- Kao u tekstu -

Dostaviti:

- Naslovu i
- a/a.

ДОМ НАРОДА

DOM NARODA

Број: 01.02-02-1-1031/23

Сарајево, 15. 05. 2023.

16-05-2023

САВЈЕТ МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

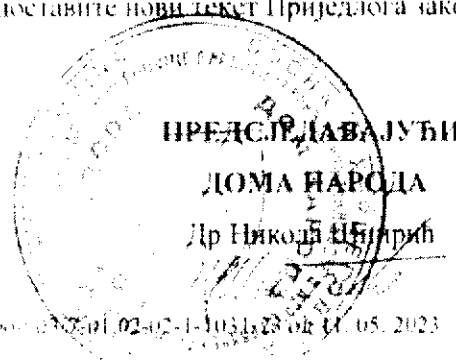
Предмет: Приједлог закона о слободи приступа информацијама на нивоу институција Босне и Херцеговине

Поштовани,

У складу са чланом 97. став (1) Пословника Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, бр. 58/14, 88/15, 96/15 и 53/16) Приједлог закона о слободи приступа информацијама на нивоу институција Босне и Херцеговине, предлагача Савета министара БиХ, достављен је Законодавноправном сектору Секретаријата Парламентарне скупштине БиХ ради давања мишљења о усклађености Приједлога закона са чланом 95. Пословника и Јединственим правилима за израду правних прописа у институцијама Босне и Херцеговине.

У складу са чланом 95. став (6) Пословника, у прилогу вам достављамо Мишљење Законодавноправног сектора и тражимо да у року од седам дана направите уочене недостатке у Приједлогу закона те доставите нови текст Приједлога закона.

С поштовањем,

У прилогу:

- Мишљење Законодавноправног сектора, број: 01.02-02-1-1031/23 од 11. 05. 2023.

Доставити:

- Освојено
- Колегјуму Представничког Дома Парламентарне скупштине БиХ
 - Уставноправној комисији Дома народа Парламентарне скупштине БиХ
 - Генералном секретаријату Савета министара БиХ
- и —

Број: 03/7-01,02-02-1-1031/23
Сарајево, 11. 05. 2023. године

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ С А Р А Ј Е В О			
ПАРЛАМЕНТО	11-05-2023		
ПРЕДЛОЖИОНА ТАКТИКА	ТАКТИКА	БРОЈ	БРОЈ ПРИЛОГА

Парламентарна скупштина БиХ
Колегијум Дома народа

Предмет: Приједлог закона о слободи приступа информацијама на нивоу институција
Босне и Херцеговине - **Мишљење**, доставља се

Веза: Ваш акт број: 01,02-02-1-1031/23 од 05. 05. 2023. године

У вези са дописом, број и датум везе, којим се тражи мишљење о усклађености Приједлога закона о слободи приступа информацијама на нивоу институција Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Приједлог закона) са чланом 95. Пословника Дома народа Парламентарне скупштине БиХ¹ (у даљем тексту: Пословник) и Јединственим правилима за израду правних прописа у институцијама БиХ² (у даљем тексту: Јединствена правила), у складу с одредбама члана 97. ст. (1) и (2) Пословника, Законодавноправни сектор даје

М И Ш Љ Е Њ Е

I - Актом број: 05-02-1-3418-9/21 од 03. 05. 2023. године, Савет министара БиХ доставио је Приједлог закона са ознаком „БИ“, ради разматрања по скраћеном законодавном поступку, у складу са чланом 123. Пословника.

II - Законодавноправни сектор размотрио је Приједлог закона те је у вези с тим констатовано да је поднесен у писаној и електронској форми на језицима у службеној употреби у БиХ у складу са чланом 95. став (1) Пословника.

Уз приједлог закона достављено је образложење које садржи елементе прописане одредбом члана 95. став (3) тач. а), б), ц), д), е), ф) и г) Пословника.

Имајући у виду да се ради о новом приједлогу закона, а не о измјени или допуни важећег закона, одредба члана 95. став (5) Пословника не примјењује се у конкретном случају.

С обзиром на наведено, Приједлог закона усклађен је са Пословником.

У погледу усклађености са Јединственим правилима, упућујемо на одредбу члана 11. став (1) којом је прописано да су општи принципи дио прописа који се ставља на почетак главног дијела прописа, а садрже информације о кључним вриједностима које пропис регулише. С тим у вези истичемо да Приједлог закона у уводном дијелу у члану 4. ст.

¹ Службени гласник БиХ, бр. 58/14, 58/15, 96/15 и 23/19.

² Службени гласник БиХ, бр. 11/05, 58/14, 60/14, 50/17, 70/17 и 10/21.

(1), (2) и (3) садржи принципе које у складу са цитираном одредбом Јединствених правила треба издвојити у главни дио односно у „ДИО ДРУГИ“ којим су прописани принципи закона, док став (4) истог члана треба задржати у уводном дијелу и издвојити у посебан члан под називом „Употреба израза у мушком и женском роду“ у складу са чланом 44. став (3) Јединствених правила. Такође је потребно члан 4. ст. (1) и (2) ускладити са чланом 39. став (2) тачка а) Јединствених правила, те позивање на „Закон о забрани дискриминације у Босни и Херцеговини“ и „Закон о равноправности полова у Босни и Херцеговини“ извршити навођењем броја и године службеног гласила у којем су објављени са свим измјенама и допунама.

Чланом 42. Јединствених правила прописано је да се глаголи у пропису употребљавају у садашњем времену и у активном облику. Имајући у виду цитирану одредбу, указујемо да су у члану 15. став (3), члану 16. став (3), члану 17. став (11), члану 18. став (3) Приједлога закона глаголи употријебљени у будућем времену, супротно наведеној одредби Јединствених правила. Потребно је у цијелом тексту Приједлога закона глаголе употријебити у складу са чланом 42. Јединствених правила.

Даље указујемо да је чланом 25. став (2) Јединствених правила прописано да пропис и свака унутрашња појела прописа не могу имати мање од два члана, а у Приједлогу закона „ДИО ОСМИ – ОМБУДСМЕН ЗА ЉУДСКА ПРАВА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ“ и „ДИО ДЕВЕТИ – ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ“ садрже по један члан. У члану 47. Приједлога закона потребно је брисати ознаку става (1) у складу са чланом 31. Јединствених правила, јер се члан састоји само од једног става.

У члану 49. Приједлога закона позивање на Закон о управном поступку („Службени гласник БиХ“ бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16) потребно је извршити у складу с одредбом члана 39. став (2) тачка а) Јединствених правила на начин да се наведу сви бројеви службеног гласника у којем су објављене измјене и допуне закона и то редослиједом објављивања.

У Приједлогу закона на српском језику тачке су означене латиничним писмом у члану 14. став (2) тач. а) до м), члану 16. став (1) тач. а) и б), члану 19. став (4) тач. а) до е), члану 19. став (7) тач. а) и б), члану 32. став (6) тач. а) до г), члану 34. став (4) тач. а) и б), члану 38. став (1) тач. а) до ф), члану 39. став (1) тач. а) и б), члану 42. став (2) тач. а) до ф), члану 43. став (1) тач. а) до л), члану 45. став (1) тач. а) и б) и члану 48. став (5) тач. а) до е).

III - Свиједом наведеног у тачки II овог мишљења, констатује се да је Приједлог закона **усклађен** са чланом 95. Пословника, а **није усклађен** с Јединственим правилима.

Стручна савјетница у
Законодавно-правном сектору
Алма Салкић Мијић

Доставити:

- наслову
- Уставноправној комисији Дома народа

Broj: 09-02-1-5474/21
Sarajevo, 10.12.2021.godine

Na osnovu članka 22. Pravila za konzultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, broj 5/17). Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine uz Naert Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, d a j e

IZJAVU

1.	Minimalne obveze u pogledu konzultacija	Obveze u pogledu konzultacija su provedene putem web platforme eKonzultacije u razdoblju 16.2. 2021. godine do 18.3.2019. godine
2.	Obrazloženje zaključka da li pravni propis ili drugi akt ima značajnog utjecaja na javnost ili ne, s obrazloženjem	Primjenjujući kriterije iz članaka 11-15 Pravila za konzultacije, utvrđeno je da Naert Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine ima značajnog utjecaja na javnost.
3.	Obrazloženje odluke o obliku dodatnih konzultacija i opis dodatnih konzultacija koje su izvršene	Obzirom da Naert Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine ima značajnog utjecaja na javnost, jer se radi o propisu kojim se vrši usklađivanje sa pravnom tečevinom EU, i isti obuhvata veći broj korisnika prava na slobodan pristup informacijama, iz kog razloga je tekst Naerta ovog Zakona bio na web platformi 30 dana.
4.	Dostavljanje izvješća o provedenim konzultacijama iz članka 21. Pravila za konzultacije u izradi pravnih propisa	Sukladno članku 21. Pravila za konzultacije u izradi pravnih propisa, u prilogu dostavljamo Izvješće o održanim konzultacijama.

MINISTAR

Josip Grubeša

Broj: 05-07-1-936-2/23
Sarajevo, 12. 4. 2023. godine

MINISTARSTVO PRAVDE BOSNE I HERCEGOVINE

- *n/r tajniku Ministarstva* -

Trg Bosne i Hercegovine 1, 71000 Sarajevo

Босна и Херцеговина
САВЈЕТ МИНИСТРА
Генерални секретаријат
Министарство правде
Босне и Херцеговине

13-04-2023
Број: издатаја

PREDMET: Obavijest, dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 9. sjednici održanoj 12. 4. 2023. godine, usvojilo je Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine (MP broj: 09-02-1-5474-2/21 od 16.3.2022.godine), uz prihvaćenu korekciju ministra pravde da se ispravi numeracija čl. 47.-50. u Naertu zakona:

- Zadužuje se Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine da putem Generalnog tajništva Vijeća ministara Bosne i Hercegovine korigirani Prijedlog zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, dostavi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, uz prijedlog da se razmatra po skraćenom zakonodavnom postupku u skladu s poslovničkim odredbama oba doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine jer je Prijedlog zakona označen oznakom „J-P“:

- Istovremeno, predlagač je u obavezi da u popratnom dopisu i obrazloženju Prijedloga zakona, prilikom upućivanja u parlamentarnu proceduru, obrazloži razmatranje Prijedloga navedenog zakona po skraćenom zakonodavnom postupku.

S poštovanjem,

DOSTAVLJENO:

- naslovu
- u spis broj: 05-02-1-3418-4/21
- a/a

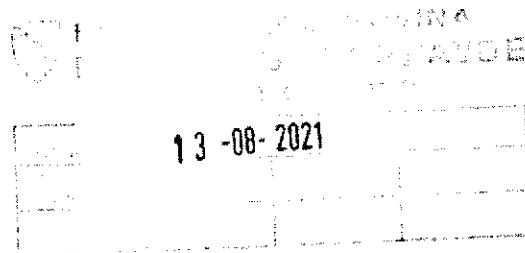
**GENERALNI TAJNIK
VIJEĆA MINISTARA BiH**
mr. Robert Vidović

Broj: 03-1-02-1-699-2/21
Sarajevo: 12.08.2021. godine

**MINISTARSTVO PRAVDE
BOSNE I HERCEGOVINE**
Trg BiH br. 1
71000 Sarajevo

PREDMET: Nacrt zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine, mišljenje, dostavlja se -

VEZA: Vaš akt broj: 09-02-1-5474/2 od 05.07.2021. godine

Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Agencija), je zaprimila akt veze u čijem prilogu ste dostavili na mišljenje Nacrt zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Nacrt ZOSPI BiH).

Agencija shodno članu 40. stav (1) tačka d) Zakona o zaštiti ličnih podataka („Sl. glasnik BiH“, broj: 49/06, 76/11 i 89/11) daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Nakon izvršene analize odredbi Nacrta ZOSPI BiH, Agencija daje primjedbe i sugestije kako slijedi:

- U članu 3. stav (3) Nacrta ZOSPI BiH propisno je „ (3) *Institucije BiH, odnosno svaka fizička ili pravna osoba na koju se odnose odredbe ovog zakona dužna je dosljedno postupiti po odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka („Službeni glasnik BiH“, br. 49/06, 76/11 i 89/11).“*

Mišljenja smo da je suvišno propisivati primjenu Zakona o zaštiti ličnih podataka (u daljem tekstu: Zakon), kao u citiranoj odredbi Nacrta ZOSPI BiH. Naime, Zakon je opšti propis koji reguliše obradu i zaštitu ličnih podataka, a shodno članu 2. Zakona „...*primjenjuje se na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije*“.

Upravo je Nacrtom ZOSPI BiH, propisano da se Zakon primjenjuje u segmentu ograničenja prava na pristup informacijama (član 18.), odnosno kao jedan od izuzetaka zbog kojeg se pristup informacijama može ograničiti.

Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da Zakon po svom karakteru nije propis koji se u predmetnoj oblasti može u cijelosti primjeniti, kao što je to slučaj kod Zakona o zabrani diskriminacije u Bosni i Hercegovini i Zakona o ravnopravnosti polova u Bosni i Hercegovini, neadekvatno je da se kao u članu 3. stav (3) Nacrta ZOSPI BiH, propisuje obaveza dosljednog postupanja po odredbama Zakona.

- U članu 4. Nacrta ZOSPI BiH propisano je značenje pojedinih izraza koji se u istom koriste.

U obrazloženju navedene odredbe je istaknuto da je članom 4. Nacrta ZOSPI BiH izvršeno usklađivanje ove odredbe sa članom 2. Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora (u daljem tekstu: Direktiva).

Međutim, u članu 4. Nacrta ZOSPI BiH nisu definisani svi relevantni pojmovi koji su neophodni u njegovoj primjeni, a sadržani su u Direktivi.

S tim u vezi, predlažemo da se u članu 4. Nacrta ZOSPI BiH dodaju definicije za pojmove „anonimizacija“ i „lični podaci“. Mišljenja smo da se definisanje pojma „anonimizacija“ u cijelosti može preuzeti na način propisan u Direktivi a za pojam „lični podaci“ da definicija glasi „lični podaci kako su definisani Zakonom o zaštiti ličnih podataka“.

Predlažemo da se ne navodi broj i „Službeni glasnik BiH“, obzirom da je izvjesno donošenje novog Zakona o zaštiti ličnih podataka, u cilju ispunjavanja obaveza Bosne i Hercegovine i usklađivanja sa novim zakonodavstvom koje se primjenjuje u zemljama EU.

- U članu 13. (Proaktivna objava informacija) u stavu (2) tačke b) i c) Nacrta ZOSPI BiH, propisana je objava informacija o zaposlenima i informacija o radu institucije BiH.

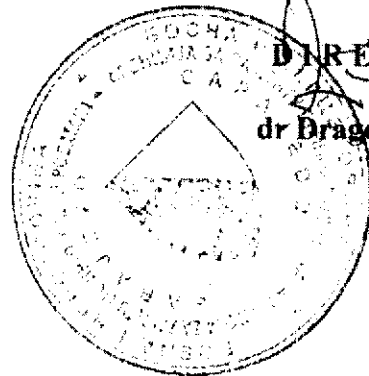
Mišljenja smo da je u tački b) osim taksativno nabrojanih informacija o zaposlenima, potrebno dodati i podatak o kvalifikacijama zaposlenog (stepen i vrsta strune sprema), a u tački c) kao obavezu objavljivanja informacija o radu, dodati i „izvještaj o radu“.

Objava navedenih podataka i akta je svakako u interesu promovisanja transparentnosti i efikasnosti javne administracije.

S poštovanjem,

Dostavljeno

- Naslovu
- Spis predmeta

Broj: 03/A-06-2-NH-1321-2/19

Sarajevo, 16. avgust 2021. godine

**BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE**

Trg Bosne i Hercegovine 1
71000 Sarajevo

18-08-2021

Predmet: Mišljenje o uskladenosti Naerta zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine sa *acquis*-em

Veza: Vaš akt broj 09-02-1-5474/21 od 5.7.2021. (zaprimljen 22.7.2021.)

Na osnovu člana 18. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH”, br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13, 19/16 i 83/17), člana VI Odluke o Direkciji za evropske integracije („Službeni glasnik BiH”, broj 41/03) i člana 6. Odluke o postupku usklađivanja zakonodavstva Bosne i Hercegovine s pravnom stečevinom Evropske unije („Službeni glasnik BiH”, br. 75/16 i 2/18), Direkcija za evropske integracije daje sljedeće

M I Š L J E N J E

Nacrtom zakona utvrđuje se pravo na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata u posjedu institucija vlasti Bosne i Hercegovine, pravnih osoba koje osnivaju institucije Bosne i Hercegovine i nezavisnih tijela Bosne i Hercegovine osnovanih posebnim zakonom te prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama.

Direkcija za evropske integracije konstatuje da je predlagač uz Naert zakona dostavio uredno popunjene instrumente za usklađivanje u skladu sa članom 4. stav (1) Odluke o postupku usklađivanja zakonodavstva Bosne i Hercegovine sa pravnom stečevinom Evropske unije.

Analizom pravne stečevine Evropske unije, Direkcija ukazuje na član 41. Povelje o osnovnim pravima Evropske unije koji utvrđuje pravo na dobru upravu i član 42. kojim se utvrđuje pravo pristupa dokumentima.

Daljnjom analizom pravne stečevine utvrđeno je da materija koja se uređuje Nacrtom zakona je regulisana Direktivom (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora.

Pored navedenog, važno je ukazati na Konvenciju Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima, koju je Bosna i Hercegovina ratifikovala 2011. godine.

Nakon izvršene uporedne analize Nacrta zakona i naprijed navedenog *acquis-a*, Direkcija konstatuje sljedeće:

- Nacrtom zakona preuzete su pojedine odredbe članova 2., 4., 5., 6., 7., 11. i 12. Direktive (EU) 2019/1024;
- u pogledu preuzimanja odredbi člana 4. Direktive (EU) 2019/1024, konstatujemo da je član 32. stav (7) Nacrta zakona usklađivan sa članom 4. stav 4. Direktive (EU) 2019/1024 i utvrđuje da se protiv rješenja o ponovnoj upotrebi dokumenata može izjaviti žalba Žalbenom vijeću pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Skrećemo pažnju da odredba direktive propisuje da „Pravna sredstva uključuju mogućnost preispitivanja koje provodi nepristrano tijelo za preispitivanje s odgovarajućim stručnim znanjem, kao što je nacionalno tijelo za tržišno natjecanje, relevantno tijelo za pristup dokumentima, nadzorno tijelo uspostavljeno u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 ili nacionalno pravosudno tijelo čije su odluke obvezujuće za dotično tijelo javnog sektora“. Nadalje, prema članu 8. stav 2. Konvencije Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima, podnosilac čiji je zahtjev za pristup zvaničnom dokumentu odbijen, izričito ili prećutno, bilo djelimično ili u potpunosti, ima pravo na reviziju postupka pred sudom ili drugim nezavisnim i nepristrasnim organom u skladu sa zakonom. Imajući u vidu odredbe Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 75/18) te zahtjev iz člana 4. Direktive (EU) 2019/1024, Direkcija konstatuje da stav (7) člana 32. Nacrta zakona nije u skladu sa *acquis-em*;
- član 32. stav (4) Nacrta zakona je usklađivan sa članom 4. stav 2. Direktive (EU) 2019/1024 i propisuje da se rok može produžiti za još 20 dana, računajući od dana kada je institucija Bosne i Hercegovine trebala odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji, u slučaju da se radi o zahtjevu za ponovnu uporabu dokumenata, čija sadržina zahtjeva duži rok za prikupljanje informacija i donošenje rješenja, o čemu je institucija BiH dužna pismeno obavijestiti podnosioca zahtjeva i navesti razlog za produženje roka. S tim u vezi, ukazujemo da odredba direktive utvrđuje, da se podnositelj zahtjeva obavještava, što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od tri sedmice od početnog zahtjeva. Direkcija konstatuje da Nacrtom zakona nije propisano u kojem roku se podnositelj zahtjeva obavještava o produženju roka. Shodno navedenom, potrebno je izvršiti dodatno usklađivanje sa članom 4. stav 2. Direktive (EU) 2019/1024;
- član 32. stav (9) Nacrta zakona je usklađivan sa članom 4. stav 3. Direktive (EU) 2019/1024 i utvrđuje da ako institucija BiH odbije zahtjev za ponovnu uporabu dokumenata, zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužna je obavijestiti podnosioca zahtjeva o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licence od kojeg je institucija BiH dobila dokument, osim u slučaju kada je

Arhiv Bosne i Hercegovine u pitanju. Direkcija sugeriše da se izuzetak koji se odnosi na Arhiv Bosne i Hercegovine precizira i navede da Arhiv Bosne i Hercegovine nije dužan navoditi takvo upućivanje a što je u skladu sa odredbama direktive;

- član 35. stav (3) Nacrta zakona je potrebno dodatno uskladiti sa članom 12. stav 2. Direktive (EU) 2019/1024. Direktivom se propisuje redovno preispitivanje i u svakom slučaju preispitivanje svake tri godine, opravdanosti razloga za dodjeljivanje isključivog prava na ponovnu upotrebu dokumenata. Naprijed navedeno nije propisano Nacrtom zakona;
- u odnosu na ostale odredbe Direktive (EU) 2019/1024, predlagač je u tabeli usklađenosti naveo da u ovoj fazi integracionog procesa Bosna i Hercegovina odredbe ne može implementirati. Međutim, Direkcija ukazuje na važnost preuzimanja navedenih odredbi a u cilju ispunjavanja zahtjeva *acquis*-a i približavanju standardima koji važe u Evropskoj uniji. S tim u vezi važno je ukazati na obaveze preuzete stupanjem na snagu Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine s druge strane („Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“, br. 10/08, 1/17 i 8/17) (u daljnjem tekstu: Sporazum). Potpisivanjem Sporazuma 16.06.2008. godine Bosna i Hercegovina je preuzela obavezu usklađivanja sa pravnom stečevinom Evropske unije, svog postojećeg i budućeg zakonodavstva i njegovu propisnu primjenu i provedbu od dana potpisivanja Sporazuma do kraja prelaznog perioda od šest godina od dana stupanja na snagu. Direkcija ukazuje da je ovaj rok istekao 1. juna 2021. čime Bosna i Hercegovina krši odredbe Sporazuma;
- u predmetu propisa u skladu sa Jedinim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14, 50/17, 70/17 i 10/21) neophodno je dodati stav u kojem će se navesti pravni propisi Evropske unije sa kojima je vršeno usklađivanje Nacrta zakona;
- sugerišemo dodatno usklađivanje Nacrta zakona sa članom 1. i 8. Konvencije Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima.

Direkcija ukazuje da je u Izvještaju o Bosni i Hercegovini za 2020. Evropska komisija istakla sljedeće: „*Propisi o slobodi pristupa informacijama još uvijek nisu usklađeni u cijeloj zemlji, te još uvijek nisu u skladu s međunarodnim i evropskim standardima.*“

Na 5. sastanku Pododbora za pravdu, slobodu i sigurnost u okviru Sporazuma, održanog u decembru 2020. Evropska komisija je istakla da od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini posebno očekuje da: „*Izraditi propise o slobodnom pristupu informacijama na državnom i entitetskom nivou, usklađene u cijeloj zemlji i usklađene sa relevantnim evropskim standardima i acquisem EU, koristeći novi SIGMA-in model zakona o slobodnom pristupu informacijama kao osnovu za izradu novih zakona. Prije postupka usvajanja, dostaviti Komisiji nove nacрте zakona kako bi se osigurala njihova usklađenost s acquisem EU i relevantnim standardima.*“

Direkcija je prilikom analize Nacrta zakona uzela u obzir Komentare SIGMA-e na Nacrt zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine od 15. marta 2021. godine. U cilju ispunjavanja naprijed navedene preporuke Evropske komisije, neophodno je Nacrt zakona doraditi uzimajući u obzir SIGMA komentare.

Imajući u vidu naprijed navedeno, Direkcija konstatuje da član 32. stav (7) Nacrta zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine nije u skladu sa članom 4. Direktive (EU) 2019/1024 dok su ostale odredbe Nacrta zakona djelimično usklađene sa naprijed navedenim *acquis*-em i Konvencijom Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima.

DIREKTOR

Edin Dizdarević

Prilog:

- Ovjerena Izjava o uskladenosti

Dostavljeno:

1. Naslovu
2. a/a

1. Naziv projekta / teme / predmeta	
1.1. Naziv projekta / teme / predmeta	MJ-IU/NZ/174/21
1.2. Naziv institucije / organizacije	Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine
1.3. Naziv ministarstva / sektora	Sektor za upravu
1.4. Naziv dokumenta	Nacrt zakon o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine Draft Law on Freedom of Access to Information For institution of Bosnia and Herzegovina level.
2. Naziv projekta / teme / predmeta	
2.1. Naziv projekta / teme / predmeta	- Glava VI. Usklađivanje zakona, provođenje zakona i pravila konkurencije; član 70. - Glava VIII. Politike saradnje; član III. Reforma javne uprave
2.2. Naziv ministarstva / sektora	"djelimično ispunjava"
2.3. Naziv dokumenta	Predmet Nacrta zakona se odnosi na jedan segment obaveze te ocjena ispunjenosti zavisi od stepena usklađenosti svih propisa iz ove oblasti 1.6.2021.
3. Naziv projekta / teme / predmeta	
3.1. Naziv projekta / teme / predmeta	-
3.2. Naziv ministarstva / sektora	-
3.3. Naziv dokumenta	-
3.4. Naziv ministarstva / sektora	-
4. Naziv projekta / teme / predmeta	
5. Naziv projekta / teme / predmeta	

5.1.	Primarni izvori prava stupni usklađeni	<p>- Ugovor o Evropskoj uniji (prečišćeni tekst 2016.), GLAVA I, član 2. <i>Treaty on European Union (consolidated version 2016), TITLE I, Article 2</i></p> <p>- Povelja Evropske unije o osnovnim ljudskim pravima, Glava V. Prava građana, član 41. Pravo na dobru upravu i član. 42. Pravo pristupa dokumentima; <i>Charter of Fundamental Rights of the European Union, Title V Citizens' rights, Article 41 Right to good administration and Article 42 Right of access to documents</i></p>
5.2.	Sekundarni izvori prava	<p>Direktiva (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 172.26.2.2019.)</p> <p><i>Directive (EU) 2019/1024 of the European Parliament and of the Council of 20 June 2019 on open data and the re-use of public sector information (OJ L 172.26.6.2019)</i></p>
5.3.	Stupni usklađeni sa sekundarnim izvorima prava	Djelimično usklađeno

<p>5.4. Kako se na nacionalnom nivou osigurava usklađenost?</p>	<p>Bosna i Hercegovina u ovoj fazi integracionog procesa nije u mogućnosti preuzeti odredbe Direktive u cjelosti, iz razloga što za preuzimanje pojedinih odredaba nisu obezbijedeni zakonski preduvjeti:</p>
<p>5.5. Kada je bilo posljednje izdavanje?</p>	<p>1.6.2021.</p>
<p>5.6. Jesu li u skladu sa EU Konvencijom Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima</p>	<p>Da</p>
<p>5.7. Da li je ovaj dokument izdat u skladu sa službenim jezikom (nacionalni jezik)?</p>	<p>Da</p>
<p>Ministar pravde</p> <p>Potpis</p>	<p>Direktor Direkcije za evropske integracije</p> <p>Potpis</p>
<p>Datum i pečat: 5.7.2021, godine Broj: 09-02-F-5474/21</p>	<p>Datum i pečat:</p>

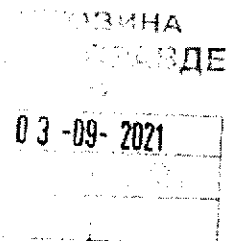
03-06-2-1321-7 / 19

BOSNIA AND HERZEGOVINA
MINISTRY OF FINANCE
AND TREASURY

Broj: 05-02-1-5440-2/21
Sarajevo, 27.7.2021.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo pravde

Predmet: Mišljenje na nacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine.

Veza: Vaš akt broj:09-02-1-5474/21 od 5.7.2021.godine

Vežano za vaš dopis, broj naveden u vezi, a kojim se traži Mišljenje na nacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, sukladno odredbama članka 31. pod e). Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03), dajemo

MIŠLJENJE

1. Aktom navedenim u vezi, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine je dostavilo nacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine kojim se utvrđuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu dokumenata u posjedu institucija vlasti Bosne i Hercegovine, pravnih osoba koje osnivaju institucije Bosne i Hercegovine sukladno odredbama Zakona o registraciji pravnih osoba koje osnivaju institucije Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 37/03 i 76/11) i neovisnih tijela Bosne i Hercegovine osnovanih posebnim zakonom, (u daljem tekstu: institucije BiH). Zakonom se također propisuju i prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama, te izuzeća u primjeni Zakona.
2. Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine je razmotrilo dostavljeni materijal, te konstatiralo da je u dijelu obrazloženja, pod točkom 8. Financijska sredstva za provedbu Zakona navedeno da **provedba** ovog Zakona pada na teret institucija Bosne i Hercegovine koje su dužne dosljedno primjenjivati odredbe ovog zakona, te da provedba Zakona ne zahtijeva posebna sredstva iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine. Predlagatelj-nositelj normativnog posla u privitku je dostavio obrazac koji je propisan u Aneksu 1 - članku 12. Jedinstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14 i 50/17, 70/17 i 10/21) i to OEP NE kojim je u cijelosti isključen dodatni utjecaj Zakona na proračune institucija u Bosni i Hercegovini.
3. Slijedom konstatiranog u točki 2. ovog Mišljenja, Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine ukazuje na činjenicu da se člankom 14. predmetnog Zakona regulira funkcioniranje Centralnog portala javnih nabava koji je u djelokrugu Generalnog tajništva Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, a koje može da ima za posljedicu osiguravanje sredstava, no ne i imanentno i dodatnih, zbog čega je predmetni materijal potrebno dopuniti stavom Generalnog tajništva Vijeća ministara Bosne i Hercegovine glede provedbe prijedloga Zakona.
4. Temeljem navoda iz obrazloženja kojima je predlagatelj u cijelosti isključio utjecaj Zakona na proračun institucija Bosne i Hercegovine, a *uz skretanje pozornosti da je predmetni materijal potrebno dopuniti prije upućivanja u proceduru usvajanja temeljem*

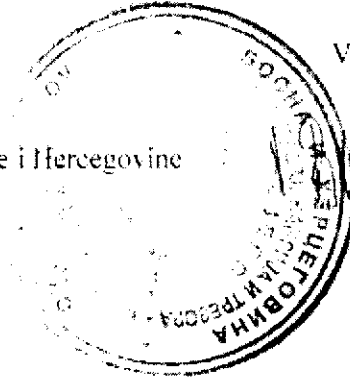
čega će se steći uvjeti o sagledavanju svih aspekata provedbe Zakona. Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine **načelno nema primjedbi** na nacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, ali istodobno napominjemo da je eventualno osiguranje sredstava (temeljem provedbe Zakona) u Proračunu institucija Bosne i Hercegovine uvjetovano planiranjem sredstava od strane korisnika Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine (u čijoj nadležnosti je provedba Zakona). u okviru redovne procedure proračunskog planiranja sukladno Zakonu u financiranju institucija Bosne i Hercegovine, a čiji iznos za predmetne namjene će biti konačno utvrđen u okviru godišnjih proračuna koji se usvajaju od strane Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

MINISTAR
Vjekoslav Bevanda

DOSTAVITI:

- naslovu
- Sektoru za proračun institucija Bosne i Hercegovine
- a/a

OBRAZAC broj 2a O FISKALNOJ PROCJENI UTJECAJA

Obrazac OFP-NE

ODJELJAK A. Nositelj normativnog posla

Razdjel	KOD	NAZIV
	904	MINISTARSTVO PRAVDE BOSNE I HERCEGOVINE

ODJELJAK B. Osnovni podaci o propisu

Vrsta propisa	Ustav	Ne	Poslovnik	Ne	Pravilnik	Ne
	Sporazum	Ne	Odluka	Ne	Drugi opći pravni akt	Ne
	Zakon	Da	Naputak	Ne		

Naziv propisa

ODJELJAK C. Izjava o nepostojanju dodatnih fiskalnih utjecaja na proračun

Za implementaciju Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine nije potrebno obezbjediti dodatna sredstva iz Proračuna institucija i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine.

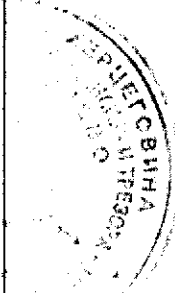
ODJELJAK D. Pečat i potpis odgovorne osobe institucije E

Mjesto i datum: Sarajevo, 29.6.2021. godine. Pečat: Potpis rukovoditelja, nositelja normativnog posla: *Josep Grubeša*

ODJELJAK E. Mišljenje Ministarstva financija i trezora

*Ministarstvo Ministarstva Financija i Trezora Bosne i Hercegovine,
 Bebninska ul. 5440-110 od 12.7.2021. godine u Sarajevu*

Mjesto i datum: Sarajevo, 29.7.2021. godine. Pečat: Potpis ministra financija i trezora: *[Signature]*

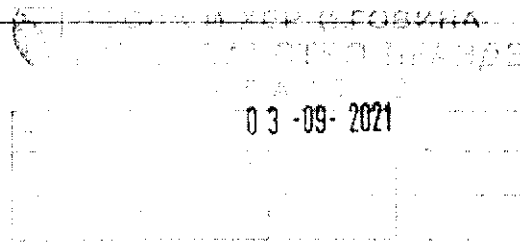

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Савјет министара
Уред за законодавство

BOSNA I HERCEGOVINA
Vijeće ministara
Ured za zakonodavstvo

Broj: 03/04-02-1-628/21
Sarajevo, 23.8.2021. godine
(ZB, FČ)

02-09-2021

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE
SARAJEVO

PREDMET: Mišljenje o Nacrtu Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine

Veza: vaš akt broj: 09-02-1-5474/21 od 5.7.2021. godine

Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, razmotrio je **Nacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine** i na osnovu člana 25. stav 1. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), daje

MIŠLJENJE

Ustavni osnov za donošenje predmetnog Zakona sadržan je u članu III 1.c) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojem je u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine carinska politika, kao i članu IV 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona potrebnih za provođenje odluka Predsjedništva Bosne i Hercegovine ili za vršenje funkcija Parlamentarne skupštine prema Ustavu Bosne i Hercegovine.

Kako se navodi u Obrazloženju, cilj donošenje ovog zakona je sistemsko uređenje materije na nivou institucija Bosne i Hercegovine, kako bi se osigurala pravilna primjena zakona uz poštivanje međunarodnih standarda, te osigurala zaštita prava na pristup informacijama. Takođe, cilj donošenja ovog zakona je i uspostavljanje čvrste pravne strukture sa jasnim administrativnim procedurama, te jasnim odredbama koje se odnose na nadzorne mehanizme, čime se osigurava kvalitetna promocija prava u oblasti slobode pristupa informacijama.

Pored toga, ovim zakonom izvršeno je usklađivanje sa Direktivom (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi dokumenata javnog sektora.

U dostavljenom materijalu priloženi su: popunjen obrazac broj 1 – Prethodna procjena uticaja propisa i Izvještaj o održanim konsultacijama sa zainteresovanom javnošću.

U pogledu dostavljenog teksta Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine, Ured za zakonodavstvo daje sljedeće sugestije:

- iznad preambule riječ „PREDNACRT“ zamijeniti riječju „NACRT“, što je u skladu sa članom 30. Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03) i članom 77. Jedinštvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14, 50/17, 70/17 i 10/21);
- u naslovu riječ „ZAKON“ izdvojiti u zaseban red iznad preostalog dijela naziva propisa;
- u članu 1. stavu (1) izraz „utvrđuje“ zamijeniti izrazom „propisuje“, a skraćenicu „BiH“ pisati punim nazivom, sve do njenog skraćivanja;
- u članu 1. stavu (5) pojasniti termin „klasificirane informacije“;
- poslije stava (2) pripremiti novi stav (3) o usklađivanju sa zakonodavstvom EU, što je propisano Izmjenama i dopunama Jedinštvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 10/21), dopunom stava (3) u članu 8. osnovnog teksta, pa s tim u vezi potrebno je i brisati član 48. ovog zakona;
- takođe, predlaže se da se u članu 1. st. (3), (4) i (5) pripreme kao zaseban član, s obzirom da se ovim stavovima propisuju izuzeci od primjene zakona, dok se član 1. odnosi na predmet zakona;
- u članu 3. formulaciju stava (4) pripremiti u skladu sa članom 44a. Jedinštvenih pravila;
- u članu 4., kao i u članu 5. brojevanu oznaku stava brisati, s obzirom da se ovaj član sastoji samo od jednog stava, kako je to propisano članom 31. Jedinštvenih pravila;
- u članu 4. utvrđuje se značenje za određene izraze, pa u tački m) predlaže se jasnije definisanje (interoperabilnost i okvir interoperabilnosti), zbog boljeg razumijevanja korisnika prava na pristup informacijama, kao i trećim osobama;
- takođe, u tački r) predlaže se preciznije definisanje izraza „odgovorna osoba“;
- u tački s) za Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine značenje pripremiti u skladu sa Odlukom o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 75/18 i 20/19) (primjer: Odlukom nije propisano da je Žalbeno vijeće „samostalna“ i „neovisno“);
- u članu 13. stavu (2) u svim tačkama prvu riječ početi sa malim slovom;
- član 14., odnosno sadržaj člana 14. kojim se uspostavlja Centralni portal javnih informacija, preispitati iz više razloga, a to su:
 Članom 13. stav (1) propisana je obaveza institucija Bosne i Hercegovine da na svojoj internetskoj stranici ili na drugi pogodan način objavljuju i ažuriraju informacije iz svog djelokruga rada, pa je stavom (2) propisano koje su to informacije.
 Treba imati u vidu i način korištenja Centralnog portala od strane korisnika, jer je jednostavnije da svaki korisnik za određenu informaciju koja mu je potrebna, tu istu informaciju pronađe na internetskoj stranici konkretne institucije Bosne i Hercegovine.
 Takođe, nejasno je da li će Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, Sud Bosne i Hercegovine i drugi definisani u članu 4. tačka b) dostavljati podatke u Centralni portal.
 Pored toga, ukoliko se ovim zakonom želi uspostaviti Centralni portal javnih informacija neophodno je u ovom zakonu propisati bar osnovne principe o uspostavljanju i načinu organiziranja Centralnog portala, a ne samo pravilnikom kako je to propisano stavom (3) ovog člana;

- u članu 15. stavu (1) u svim tačkama prvu riječ početi sa malim slovom;
- u članu 16. stav (1) nejasno je da li u okviru postojeće sistematizacije institucija Bosne i Hercegovine imenuje službenika za informiranje ili je potrebno dopuniti sistematizaciju svih institucija Bosne i Hercegovine (bez obzira na broj uposlenih, kao što su Odbor državne službe za žalbe, Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i dr.), propisati radno mjesto službenika za informiranje, te provesti proceduru imenovanja što bi značilo značajno povećanje broja radnih mjesta u institucijama Bosne i Hercegovine, za što je propisani rok od 90 dana prekratak;
- u stavu (3) ovog člana navodi se tekst „radi provođenja postupka donošenja odluke po zahtjevu“, dok se u stavu (4) navodi tekst „Rješenje iz stavka (3) ovog članka“, pa s obzirom da se kroz cijeli tekst koristi izraz rješenje potrebno je i u stavu (3) uskladiti navedeno;
- predlaže se da se odredba stava (8) pozicionira iza stava (6), s obzirom na njen sadržaj;
- u stavu (9) jasnije precizirati normu, s obzirom da se stav (6) odnosi na evidencije svaka tri mjeseca;
- upotrebu glagola u stavu (11) pripremiti u skladu sa članom 42. Jedinostvenih pravila, a što je potrebno primijeniti kroz cjelokupni tekst ovog zakona;
- takođe u st. (1) i (6) uskladiti naziv Ombudmena za ljudska prava, koji treba biti naveden kako glasi u Zakonu o ombudsmenu za ljudska prava Bosne i Hercegovine;
- članom 17. uvodi se „registar zahtjeva“, pa se predlaže da se ovaj pojam uvede u član 4. koji se odnosi na značenje izraza:
 - u članu 18. stavu (4) tač. c), d), e) i f) pripremiti kao zasebne stavove, s obzirom da po svom sadržaju čine odvojene smislaone cjeline;
 - takođe u stavu (4) uvodni dio uskladiti sa uvodnim dijelom iz stava (2);
- u članu 19. stav (3) tačku f) jasnije precizirati;
- takođe, u stavu (3) u svim tačkama prvu riječ početi sa malim slovom;
- u članu 23. stavu (2) preformulisati tekst „ostavruje pravo na pristup informacije“, u smislu što se samim podnošenjem pisanog zahtjeva neostvaruje pravo na pristup informacije (ako se radi o ograničenju iz člana 18.);
- u stavu (3) zadnji dio teksta „korisnik informacije, odnosno naziv i sjedište pravne osobe.“ zamijeniti tekstem „korisnik, odnosno naziv i sjedište pravne osobe koja je korisnik.“;
- u stavu (6) brisati riječi: „što je prije moguće“, jer je dovoljno navesti konkretan rok;
- u stavu (7) precizirati u kojem zakonskom roku će institucija donijeti zaključak o odbacivanju zahtjeva;
- stav (8) preispitati, u smislu, ko će utvrditi klasificirani stepen tajnosti, ali i ako se radi o bilo kojoj informaciji koja ne pripada instituciji kojoj je dostavljen zahtjev, ta institucija neodlučuje o zahtjevu;
- u članu 24. stavu (4) iza riječi: „naplate naknade“ dodati riječ „troškova“;
- takođe, u stavu (4) predlaže se da se precizira, na čiji prijedlog Vijeće ministara Bosne i Hercegovine propisuje kriterije;
- u članu 25. stav (4) tačka d) riječ „tekst“ zamijeniti riječju „test“;
- u članu 26. stav (2) u tački a) na kraju teksta riječicu „i“ zamijeniti interpunkcijskim znakom „tačkazarez“;

- takođe, u stavu (2) tački d) tekst poslije riječi „tajnosti“ uskladiti sa sugestijom datom za član 1., a odnosi se na uvođenje zasebnog člana za st. (3), (4) i (5);
- u stavu (6) tač. a) i b) početni dio teksta preformulisati u smislu da se radi o ograničenjima iz člana ..., te glagolska vremena pripremiti u skladu sa članom 42. Jedinstvenih pravila;
- u članu 28. stav (5) propisati od kada teče navedeni rok, a što je potrebno propisati i u ostalim članovima ukoliko nije utvrđeno (primjer: član 29. stav (1), član 32. st. (7) i (8) i dr.);
- u članu 31. stav (2) početni tekst „Preko portala otvorenih podataka“ zamijeniti tekstem „Centralni portal javnih informacija“;
- u članu 32. stav (4), u tekstu pozivanje na „stav (2)“ zamijeniti pozivanjem na „stav (3)“;
- u stavu (9) završni dio teksta „osim u slučaju kada je Arhiv Bosne i Hercegovine u pitanju“ jasnije koncipirati;
- u članu 34. stav (5) propisati rok za donošenje odluke, ali i propisati na čiji prijedlog će Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donijeti odluku;
- u članu 35. stav (6) takođe propisati na čiji prijedlog će Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donijeti odluku;
- u članu 36. stav (2) propisano je da Žalbena vijeće prati provedbu ovog Zakona, pa s tim u vezi navedeno je potrebno preispitati, s obzirom da je Žalbena vijeće drugostepeni organ za rješavanje po žalbi, broj radnih mjesta, itd, pa se istovremeno predlaže da Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine ili neka druga institucija Bosne i Hercegovine prati provedbu ovog Zakona;
- u članu 38. stav (3) primijeniti sugestiju datu za tačku d) stava (2) člana 26.;
- u članu 41. stav (1) odrediti rok za dostavu dokumentacije;
- u članu 43. stav (1) u tač. a) i b) riječi: „i drugih propisa“ zamijeniti riječima: „i propisa donesenih na osnovu ovog Zakona“
- u članu 47. stav (4) brisati oznaku posljednje tačke koja je bez teksta, odnosno oznaku tačke „e“;
- član 48. brisati, s obzirom na to da je jedna od sugestija za član 1. uvođenje novog stava (3) o usklađivanju sa zakonodavstvom EU;
- u članu 50. naziv člana preciznije preformulisati, s obzirom da DIO DEVETI u okviru kojeg se nalazi ovaj član nosi isti naziv;
- takođe, u članu 50. stav (2) riječi: „prestaju da važe odredbe Zakona o ...“ zamijeniti riječima: „prestaje da važi Zakon o ...“.

U dostavljenom Izvještaju o održanim konsultacijama sa zainteresovanom javnošću, na veliki broj prijedloga i komentara iznesenih na dokument iz online konsultacija, odgovor je u potpunosti identičan bez obzira na različite komentare i prijedloge i niti jedan prijedlog nije prihvaćen (220 prijedloga)

Pored toga, prilikom dostavljanja na sjednicu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine Izvještaj o održanim konsultacijama treba biti potpisan, te priložiti i Izjavu institucije.

Ured za zakonodavstvo ukazuje da se o tekstu Zakona pribave mišljenja: Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine, Direkcije za evropske integracije i Agencije za zaštitu ličnih podataka Bosne i Hercegovine.

DIREKTOR

Džemail Čibo
mr. Džemail Čibo

Dostaviti:

-Naslovu

-a/a

IZVJEŠTAJ O ODRŽANIM KONSULTACIJAMA SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

TEMA Prednacrtu Zakona o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine

IZJAVA O SVRSI Razlozi za izradu ovog Zakona sadržani su, prije svega u obvezi Bosne i Hercegovine u ispunjavanju međunarodno preuzetih obveza. Naime, potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine s druge strane („Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“, br. 10/08, 1/17 i 8/17) 16. 06. 2008. BiH je preuzela obvezu usklađivanja svog postojećeg i budućeg zakonodavstva i njegovu propisnu primjenu i provedbu od dana potpisivanja Sporazuma do kraja prijelaznog perioda od šest godina od dana stupanja na snagu. Sporazum je stupio na snagu 01. 06. 2015. te je kraj prijelaznog perioda 01. 06. 2021. U konkretnom slučaju Nacrta zakona se usklađuje sa odredbama Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi dokumenata javnog sektora. Zakon je rađen u suradnji sa Direkcijom za Evropske integracije Bosne i Hercegovine. Nadalje, u tekst predloženog propisa ugrađene su i sugestije TAIEK eksperata, čime se zakonodavstvo o slobodi pristupa informacijama na državnoj razini usklađuje sa međunarodnim i europskim standardima. Ističemo da se ovim Zakonom sustavno uređuje materije na razini institucija Bosne i Hercegovine, kako bi se osigurala pravilna primjena Zakona i poštivanje međunarodnih standarda, kao i promocija i zaštita prava na pristup informacijama, te uspostavlja čvrsta pravna struktura sa jasnim administrativnim procedurama, jasnim odredbama koje se odnose na nadzorne mehanizme, te osigurava kvalitetna promocija prava u oblasti slobode pristupa informacijama. Načela na kojima se temelji predloženi Zakon jeste načelo transparentnosti i otvorenosti, slobodnog pristupa informaciji, načelo otvorene vlasti, pravovremenosti, potpunosti i točnosti informacija, načelo jednakosti korisnika, načelo raspolaganja informacijom, načelo međusobnog poštovanja i suradnje, te načelo besplatnog ustupanja informacija. Ovaj Zakon je, u normativno-pravnom smislu usklađen s Jedinствени pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 11/05, 58/14, 60/14 i 50/17), kojima su uređeni formalni kriteriji za izradu pravnih propisa u skladu s odgovarajućom praksom Evropske unije. Predloženim odredbama smo pokušali da slobodu pristupa informacijama propišemo na sveobuhvatan način, koristeći terminologiju na jasan, dosljedan i precizan način. Zakon je rađen u suradnji i uz konsultacije sa predstavnicima Direkcije za Evropske integracije, kako bi se gore navedena Direktiva implementirala u zakonodavstvo Bosne i Hercegovine.

OPIS TIJEKA KONSULTACIJA

Metode konsultacija

Online konsultacije

Datum početka 16.2.2021. godine

Statistika

Broj učesnika: 16

Broj komentara: 6

Broj prijedloga: 220

Metode konsultacija

Statistika

Datum kraja 18.3.2021. godine

Broj prihvaćenih i djelimično prihvaćenih prijedloga: 0

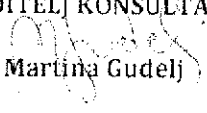
ZAKLJUČAK:

Online konsultacije za Prednacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini održane su u razdoblju od 16.2.2021. godine do 18.3.2021. godine.

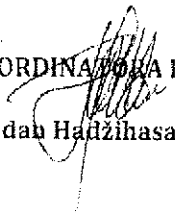
Za učešće u navedenim konsultacijama prijavljeno je bilo 16 registriranih korisnika. U spomenutom razdoblju zaprimljeno je 220 prijedloga i 6 komentara od strane zainteresirane javnosti, točnije prijavljenih registriranih korisnika.

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine razmotrilo je dostavljene prijedloge i komentare, razmotrilo opravdanost istih, te utvrdilo da se niti jedan ne može potpuno, niti djelomično prihvatiti. Shodno tome, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine predlaže da se Prednacrt Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini, u daljnju proceduru, uputi u neizmijenjenom tekstu.

VODITELJ KONSULTACIJA

Martina Gudelj

ZAMJENIK KOORDINATORA KONSULTACIJA

Vildan Hadžihasanović

Sarajevo, dana 5.7.2021. godine

Aneks

Prikupljeni prijedlozi i komentari na dokument iz online konsultacija

Prijedlozi i komentari na Članak 1

Prijedlozi:

1. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
2. KOMENTAR: Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
3. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
4. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
5. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
6. KOMENTAR: Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
7. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
8. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
9. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
10. Član 1. stav 3) se tiče ostvarivanja prava na pristup informacijama je regulisan lex specialis propisom i kao takav ima karakter posebnog upravnog postupka. Potrebno je taksativno navesti na koje se druge postupke odnosi stav 3)
11. Član 1. mijenja se i glasi: (1) „Ovim Zakonom utvrđuje se pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu dokumenata u posjedu organa javne vlasti Bosne i Hercegovine, pravnih osoba koje osnivaju javni organi sukladno odredbama Zakona o registraciji pravnih osoba koje osnivaju institucije Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 37/03 i 76/11) i neovisnih tijela Bosne i Hercegovine osnovanih posebnim zakonom, (u daljem tekstu: institucije BiH), a koje se ostvaruje na način i u postupku propisanim ovim zakonom. (2) Ovim Zakonom propisuju se i druge obveze javnih organa iz stavka (1) ovog članka, te prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama.“ Komentar: Brisati stav 3,4,5 obzirom da je članom 1. definisano šta se utvrđuje ovim Zakonom, a ne šta to nije predmet zakona. Iz daljeg teksta se može utvrditi na šta se ne primjenjuju odredbe ovog zakona i koji su izuzeci u primjeni.
12. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
13. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.

Komentari:

1. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom
2. Član 3. stav 1. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 1

Sugestije nisu prihvaćene iz razloga: Člankom 1. je definiran predmet ovog zakona, sukladno Jedinostvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 11/05, 58/14, 50/17, 70/11 i 10/21). Također je u st. (3), (4) i (5) proisano kad se i u kojim postupcima ne primjenjuju odredbe ovog zakona, što normu čini konkretnom, jasnom i primjenjivom, što i jeste cilj svakog propisa. Odredbom stavka (3) propisano je da se odredbe ovog zakona ne primjenjuju na stranke u upravnom, sudskom i drugim na zakonu zasnovanim postupcima, kojima je dostupnost informacijama iz tih postupaka utvrđena posebnim propisom, tako da je izvršeno otvoreno pozivanje. Taksativnim nabrojanjem posebnih postupaka, moglo bi se doći u situaciju da ne budu obuhvaćeni svi posebni postupci, iz kog razloga smatramo opravdanim odluku da na ovaj način, odnosno otvorenim pozivanjem budu obuhvaćeni svi posebni postupci, odnosno svi posebni zakoni koji sadrže odredbe o slobodi pristupa informacijama tijekom postupka.

Prijedlozi i komentari na Članak 2

Prijedlozi:

1. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“
2. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“
3. KOMENTAR/PRIJEDLOG: U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba

informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“

4. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“
5. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“
6. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“
7. KOMENTAR/PRIJEDLOG: U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“
8. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i

osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH."

9. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH."
10. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH."
11. Potrebno je spomenuti da se informacije u posjedu javnog organa tretiraju kao javno dobro te spomenuti ponovnu upotrebu informacija. Predložimo da se iskoristi odredba iz postojećeg Zakona.
12. Član 2. mijenja se i glasi: „Cilj ovog zakona je omogućiti i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji fizičkoj i pravnoj osobi, putem otvorenosti i javnosti djelovanja organa javne vlasti u skladu s međunarodnim ugovorima o ljudskim pravima i slobodama i opće prihvaćenim pravilima međunarodnog prava, ovim i drugim zakonom, radi ostvarenja i zaštite interesa javnosti i ostvarenja slobodnog i demokratskog poretka i otvorenog društva.“
Komentar: Rješenje u kojem se zakon odnosi na organe javne vlasti iz postojećeg zakona je adekvatnije. Ovo rješenje je prihvaćeno u praksi i nema potrebe da se vrše izmjene pojma u institucije BiH. Također zakonodavstvo Republike Hrvatske koristi termin „tijela javne vlasti“ u zakonu.
13. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH."
14. U cilju zakona bilo bi uputno pomenuti ponovnu upotrebu informacija, ali i pojednostaviti odredbu. Odredba iz postojećeg Zakona donosi cilj koji je pažljivo i elegantno normiran, pa bi se to takođe moglo iskoristiti. U nastavku prijedlog definicije cilja zakona, uz napomenu da su moguća drugačija normiranja, ali da predložimo zbog dosadašnje prakse i iskustva (sudovi se često referiraju na informaciju pod kontrolom javnog organa kao javno dobro) da sljedeći elementi budu neizostavno spomenuti u cilju zakona: informacija u posjedu javnog organa kao javno dobro + ponovna upotreba informacija. „Cilj ovog zakona je ustanoviti da informacije pod kontrolom institucija BiH predstavljaju javno dobro od vrijednosti, i

osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji svakom fizičkom i pravnom licu, kao i pravo na ponovnu upotrebu informacija putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 2

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što je definiranje cilja zakona opća odredba, kojom je definiran cilj, koji treba biti ostvaren primjenom ovog zakona, a sama definicija informacije i ponovne uporabe informacije data je u članku 4. Zakona, a razrađena kroz dalje odredbe zakona.

Prijedlozi i komentari na Članak 3

Prijedlozi:

1. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karkatera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privantosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.
2. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karkatera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privantosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.
3. KOMENTAR: Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karkatera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privantosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.
4. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privantosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.

5. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG - brisati odredbu iz stava 3.
6. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG - brisati odredbu iz stava 3.
7. KOMENTAR: Stav 3. zahtijeva dodatno pojašnjenje. Na koje se druge postupke misli jer postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama ima karakter posebnog upravnog postupka koji je uređen lex specialis propisom.
8. KOMENTAR: Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG - brisati odredbu iz stava 3.
9. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG - brisati odredbu iz stava 3.
10. Potrebno je brisati odredbu 3. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog.
11. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih

podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.

12. Stav 3) Postupanje Institucija BiH po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka se podrazumijeva, te je to pitanje uređeno Zakonom o zaštiti ličnih podataka. Jasno je da priroda prava na pristup informacijama po svom karakteru suprotstavljena pravu na zaštitu privatnosti i ličnih podataka, međutim, ovaj zakon treba jasno odrediti granice svoje primjene i ponuditi uputu kako postupiti kada su dva prava suprotstavljena, ali bez favoriziranja i naglašavanja posebnog prava na zaštitu informacija, kako ne bi dolazilo do zloupotreba takvih provizija.
13. Član 4. stav c) zadržati definiciju informacije iz trenutnog Zakona: 'informacija' je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Nema potrebe za davanjem definicije dokumenta u stavu s)
14. Član 3. mijenja se i glasi: (1) "Ovaj zakon se temelji na načelu zabrane diskriminacije u skladu sa Zakonom o zabrani diskriminacije u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj 59/09) (2) Ovaj zakon se temelji na načelu ravnopravnosti spolova, u skladu sa Zakonom o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj: 32/10-pročišćen tekst). (3) Izrazi koji se koriste u ovom zakonu, a koji imaju rodno značenje, bez obzira na to jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvataju na jednak način i muški i ženski rod." Komentar: Obzirom da se radi o lex specialis propisu nema potrebe da se posebno ističe dosljedno postupanje po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka, niti ima potrebe za favorizovanjem ličnih podataka.
15. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.
16. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.

Komentari:

1. Nepotrebno je u uvodnim odredbama načelnog karaktera ili gdje se daju posebne napomene pri primjeni navoditi da su institucije BiH dužne dosljedno postupati po odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka. To se podrazumijeva, i to pitanje uređuje Zakon o zaštiti ličnih podataka. Predmet ovog Zakona je omogućiti pravo na pristup informacija, a ovom odredbom iz stava 3. institucije se „zastrašuju“ zakonom koji regulira drugo pravo (pravo na

zaštitu privatnosti i ličnih podataka), ili tzv. koliziono pravo koje je po svom karakteru u praktičnim situacijama suprotstavljeno pravu na pristup informacijama. Ovaj zakon treba svojim odredbama jasno odrediti granice svoje primjene i olakšati institucijama granične situacije kada će dva prava biti suprotstavljena, ali ne smije favorizovati jedno pravo na uštrb drugog. PRIJEDLOG – brisati odredbu iz stava 3.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 3

Cilj odredbe nije da se, kako se navodi, zastraše institucije, zakonom koji regulira drugo pravo, već baš suprotno, da se na jasan i nedvosmislen način ukase da se korištenjem prava na Slobodan pristup informacijama mora poštivati zaštita osobnih podataka, sukladno zakonu kojim se regulira ova zaštita. Cilj je da se onemogući neovlaštena obrada kao i korištenje osobnih podataka. Ova odredba je uobičajena i u drugim propisima, a značaj zaštite osobnih podataka je posebice cijenjen i kroz odredbe Izmjene i dopune Jedinjstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 10/21).

Prijedlozi i komentari na Članak 4

Prijedlozi:

1. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija: "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
2. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija: "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
3. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija: "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
4. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija: "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci,

ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.

5. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona.
6. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija : "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
7. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija : "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
8. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija : "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
9. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija : "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
10. Brisati definiciju d) "dokument" jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija : "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog je zadržati postojeću definiciju informacije.
11. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o

otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSPI-a je sveobuhvatnija : „informacija“ je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.

12. Član 4. stav c) zadržati definiciju informacije iz trenutnog Zakona: 'informacija' je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Nema potrebe za davanjem definicije dokumenta u stavu s)
13. Član 4. mijenja se i glasi: „(1) Izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje: a) „korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu dokumenata“ (u daljem tekstu: korisnik) je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba; b) „javni organ“, u smislu odredaba ovog Zakona je organ vlasti (zakonodavne, izvršne, sudske), državni organ kojem je povjereno vršenje javnih ovlasti koje su utemeljene u zakonom propisanoj proceduri, koje osniva država ili koje se finansira iz javnih prihoda, ili kojima je posebnim zakonom povjereno obavljanje poslova uprave, institucije sa javnim ovlaštenjima, a u čijem posjedu se informacija nalazi; c) „informacija“ podrazumijeva sve sadržaje zabilježene u bilo kojem obliku, sastavljene ili primljene i koje su u posjedu javnih organa, bez obzira kada je kreirana ili kako je klasifikovana. d) „dokument“ znači svaki sadržaj bez obzira na medij (papir ili elektronički oblik ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis) ili svaki dio takvog sadržaja; e) „međunarodna informacija“ je informacija koju je Bosni i Hercegovini ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Bosna i Hercegovina surađuje ili je članica iste; f) „pravo na pristup informaciji“ obuhvaća pravo na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu institucija BiH da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informaciju neovisno o postavljenom zahtjevu, kada takvo objavljivanje proizilazi iz obveze propisane zakonom ili drugim propisom; g) „ponovna uporaba dokumenata“ znači uporabu od strane fizičkih ili pravnih osoba, dokumenata u posjedu institucija BiH u komercijalu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su dokumenti nastali, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla, koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena dokumenata između institucija BiH radi obavljanja poslova iz njihovog djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu; h) „test razmjernosti i javnog interesa“ je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevlada javni interes; i) „vlasnik informacije“ je institucija BiH u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija, odnosno tijelo druge države ili međunarodne organizacije u okviru čijeg djelokruga rada je nastala međunarodna informacija; j) „centralni portal javnih informacija“ je javno dostupan alat na internetu, koji korisnicima omogućava trajni pristup informacijama pohranjenim u bazi elektronskih dokumenata i/ili fizičkim zbirkama dokumenata; k) „strojno čitljiv oblik“ je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutarnju strukturu; l) „otvoreni oblik“ je oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi sprečavala ponovnu uporabu; m) „otvoreni standard“ je u pisanom obliku utvrđen standard s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguranje interoperabilnosti softvera; (okvir interoperabilnosti) n) „portal otvorenih podataka“ je podaktočni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka javnog sektora. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka; o) „metapodaci“ su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu skupinu podataka ili samo neki dio cjeline; p) „proaktivna objava informacija“ je kontinuirana samoinicijativna objava određenih vrsta informacija na internetskim stranicama institucija BiH u otvorenom obliku, koji podrazumijeva oblik datoteka, koji je neovisan o korištenoj platformi i bez ograničenja za ponovljenu uporabu; r) „odgovorna osoba“ u smislu ovog Zakona je osoba u instituciji BiH,

čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede Zakona; s) "treća osoba" je bilo koja fizička ili pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije institucija BiH." Komentar: Žalbeno vijeće se ne može smatrati nezavisnim tijelom obzirom da članove ovog vijeća imenuje Vijeće ministara na prijedlog ministara pravde, koji za svoj rad ne odgovaraju zakonodanoj vlasti. Centralna institucija u ovom Zakonu.

14. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSP-a je sveobuhvatnija: "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.
15. Brisati definiciju dokumenta jer se definicijom informacije definiše i dokument. Istina, DIREKTIVA (EU) 2019/1024 EUROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA od 20.06.2019. o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi informacija javnog sektora spominje u tekstu dokumente, ali ona suštinski regulira ponovnu upotrebu informacija. Ako se da prostrana definicija informacije u Zakonu, što je intencija, onda nema potrebe da se daje i definicija dokumenta i pravi zabuna u primjeni Zakona. Definicija informacije iz važećeg ZOSP-a je sveobuhvatnija: "informacija" je svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci, ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasifikovana. Prijedlog – zadržati postojeću definiciju informacije.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 4

Sugestija nije prihvaćena, jer su definicije, odnosno začenja pojedinih termina, odnosno u konkretnoj situaciji radi se o terminu "document", preuzeti iz Direktive UE 2019/1024 Europskog parlamenta I Savjeta od 20.6.2019. godine. Dakle radi se o dosljednoj implementaciji Direktive.

Prijedlozi i komentari na Članak 5

Prijedlozi:

1. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajt često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija)
2. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajt često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija)
3. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajt često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).

4. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
5. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
6. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
7. : Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
8. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
9. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
10. Prijedlog da se doda stav 2) koji ne isključuje mogućnost da se informacija dostavi podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama, uprkos tome što je informacija objavljena na stranici Institucije
11. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).
12. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).

Komentari:

1. Prijedlog da se pod stavom 2) doda sledeće: „Okolnost da je informacija proaktivno objavljena ne isključuje mogućnost da dostava iste bude zatražena podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama. Razlog: Sajt institucije nekad može biti nedostupan, Na Sajtu često ne budu objavljene informacije koje trebaju podnosiocu zahtjeva, a organ ih uporno upućuje na sajt, pojedini podnosioci zahtjeva nemaju pristup internetu ili ne koriste računar (starija populacija).

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 5

Nije prihvaćena sugestija da se u ovom članku definiše posebično da se podnošenje zahtjeva za Slobodan pristup informacijama koje su objavljene proaktivno, iz razloga što je člankom 23. Propisan pristup informacijama po zahtjevu stranke, a navedeni članak ne sadži odredbu kojom bi se ograničilo pravo na podnošenje zahtjeva glede informacija koje su objavljene na sajtu institucije.

Prijedlozi i komentari na Članak 6

Prijedlozi:

1. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 6

Primjedba nije prihvaćena iz razloga što se ovim člankom reguliraju načela zakona, a reguliranje obveze službenika za informiranje nije predmetom načela zakona. Nadalje, upućujućom odredbom, propisana je primjena Zakona o upravnom postupku, kao lex generalis procesnog zakona, a definiranje poslova svakog radnog mjesta, pa i radnog mjesta službenika za informiranje je predmetom Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu institucija.

Prijedlozi i komentari na Članak 7

Prijedlozi:

1. Član 7. mijenja se i glasi: „Kako bi se promoviralo dobro upravljanje, osiguralo učešće javnosti i borba protiv korupcije, javni organ će, u vršenju svoje dužnosti pružati usluge što je moguće otvorenije i proaktivnije.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 7

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što smatramo da termin "otvorenije" svakako uključuje i podrazumjeva proaktivnost, koju ne treba posebice navoditi.

Prijedlozi i komentari na Članak 8

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 8

Prijedlozi i komentari na Članak 9

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 9

Prijedlozi i komentari na Članak 10

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 10

Prijedlozi i komentari na Članak 11

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 11

Prijedlozi i komentari na Članak 12

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 12

Prijedlozi i komentari na Članak 13

Prijedlozi:

1. Član 13. mijenja se i glasi: „(1) Javni organ dužan je, na svojoj internetskoj stranici ili na drugi pogodan način, redovito objavljivati i ažurirati informacije iz svog djelokruga rada na lako dostupan način, kada je to god moguće i odgovarajuće, u mašinski čitljivom obliku. (2) Obveza

iz stavka (1) uključuje posebno sljedeće vrste informacija: a) Informacije o javnom organu, kao što su pravni osnov propisan zakonom, kao i drugim pravnim okvirom, djelokrug rada, popis ključnih poslova i dokumenata, koje donosi javni organ, interni akti, funkcije, nadležnosti i ovlaštenja javnog organa; b) Informacije o organizaciji javnog organa kao što su organizacijska struktura, informacije o zaposlenima (ime i prezime, radno mjesto, kontakt informacije i iznos plaće); c) Informacije o radu, kao što su strategije, planovi rada, politike, aktivnosti i akcijski planovi; d) Odluke i akti, kao što su propisi, opći akti i dokumenti koje donosi javni organ, a koji utiču na interese korisnika; e) Informacije o načinu odlučivanja i mogućnostima sudjelovanja javnosti, uključujući informacije o javnim savjetovanjima i drugim oblicima sudjelovanja, informacije o sjednicama, dnevnom redu, zaključcima i zapisnicima sa sjednica, kao i omogućavanja prisutnosti javnosti na sjednicama, u smislu navođenja načina i rokova prijave, kao i broja sudionika; f) Informacije o financiranju, kao što su planirani proračun, izvješće o prihodima i rashodima, revizija i evaluacija i druge financijske informacije; g) Informacije o bespovratnim sredstvima koje dodjeljuje javni organ, kao što su subvencije, donacije, potpore, projektna sredstva uz navođenje primatelja, iznosa i razdoblja na koje se sredstva dodjeljuju; h) Informacije o javnim nabavama, uključujući informacije o godišnjim planovima javnih nabavki, o postupku javne nabave, kriterijima, rezultatima, ugovorima i izvješća o ispunjenju ugovora; i) Informacije o javnim natjecanjima, uključujući i tekst natječaja, dokumentaciju potrebnu za sudjelovanje u natjecanju (ako postoji), fazama u postupku natječaja, kao i konačnom rezultatu natječaja; j) Informacije o uslugama koje javni organ pruža korisnicima, kao što su naziv i pravni osnov, upute, rokovi, formulari, informacije o naknadama, pristojbama i drugim plaćanjima; k) Informacije o registrima, bazama i popisima, koje javni organ vodi, način pristupa (internetom ili na drugi način), odnosno poveznica na one kojima se može pristupiti internetom; l) Informacije o pravu na pristup informacijama koji uključuje informacije o načinu ostvarivanja prava, pravnom okviru, procedurama za ostvarivanje prava, kontakt informacijama službenika za informiranje, pravu na žalbu i predstavku, formular za podnošenje zahtjeva, godišnje izvješće, registar zahtjeva i druge pojedinosti za korisnike prava na pristup informacijama; m) Informacije o objavljenim publikacijama, uključujući i to jesu li publikacije besplatne ili se plaćaju uz navođenje cijena istih; Druge informacije, za koje obveza objavljivanja proizilazi iz posebnog zakona ili drugog propisa. (3) Osim informacija navedenih u stavku (2) ovog članka, javni organ objavljuje i sve druge informacije važne za rad, organizaciju, odlučivanje i financiranje, što uključuje i objavljivanje informacija u obliku vodiča, sažetka i drugim razumljivim oblicima pristupačnim korisnicima informacija, objavljivanje važnih informacija na oglasnoj ploči javnog organa, kao i osiguravanje određenog broja primjeraka važnijih dokumenata."

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 13

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što smatramo da je predloženom normom cjelovito i temeljito propisan obim informacija koje su predmetom proaktivne objave.

Prijedlozi i komentari na Članak 14

Prijedlozi:

1. U ime Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, predlažemo da se u članu 14. Prednacrta Zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine stav (1) izmijeni na način da glasi: "Institucije BiH dužne su dokumente iz člana 13. stava (2) ovog Zakona objavljivati i ažurirati na Centralnom portalu javnih informacija radi njihove trajne dostupnosti."
2. Član 14. mijenja se i glasi: „(1) Javni organi dužni su dokumente iz članka 13. stavak (2) ovog Zakona u elektroničnom obliku dostavljati u Centralni portal javnih informacija radi njihove trajne dostupnosti. (2) Poslove vođenja i održavanja Centralnog portala javnih informacija

obavlja Generalno tajništvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine. (3) Način organiziranja i vođenja Centralnog portala javnih informacija na razini institucija Bosne i Hercegovine će se propisati pravilnikom, koji na prijedlog Generalnog tajništva Vijeća ministara Bosne i Hercegovine donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona."

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 14

Sugestija nije prihvaćena, iz razloga što se predlaže rješavanje tehničkog pitanja, koje svakako treba biti predmetom podzakonskog akta-pravilnika, koji, sukladno stavku (3) ovog članka donosi Vijeće ministara BiH, na prijedlog Generalnog tajništva Vijeća ministara.

Prijedlozi i komentari na Članak 15

Prijedlozi:

1. Član 15. mijenja se i glasi: „(1) Javni organ obavezan je javnost informirati o: a) Sjednicama službenih tijela i dnevnom redu zasjedanja, vremenu održavanja, načinu rada i mogućnostima neposrednog uvida u njihov rad; b) Broju osoba kojima se može istodobno osigurati neposredan uvid u rad javnog organa, pri čemu se mora voditi računa o redosljedu prijavljivanja. (2) Javni organ nije dužan osigurati neposredan uvid u svoj rad kada se radi o pitanjima u kojima se po zakonu javnost mora isključiti, odnosno ako se radi o informacijama za koje postoje ograničenja prava na pristup informacijama, u skladu sa odredbama ovog zakona. (3) Javni organ će poduzeti mjere da objavi sadržaj javnih dokumentata, kada je to u interesu promoviranja transparentnosti i efikasnosti rada javnog organa, kao i podsticanja informativnog učinka javnosti u vezi pitanja od javnog interesa.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 15

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što je ista posljedica terminološke dosljednosti kroz odredbe zakona, a ne daje suštinski drugačije rješenje.

Prijedlozi i komentari na Članak 16

Prijedlozi:

1. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predložimo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
2. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana

za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“

3. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
4. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
5. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice redviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažem da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za stvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
6. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana

za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“

7. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
8. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
9. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
10. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana

za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona

11. : Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.”
12. Rok od 90 dana je neosnovano dug, uzevši u obzir činjenicu da je većina institucija uposlila službenike za informisanje. Predlažemo da zakon predviđa obavezu institucija da imenuje službenika za informisanje ili drugog službenika koji će biti odgovoran za vođenje postupaka za ostvarivanja prava na pristup informacijama. Također predlažemo da službenik za informisanje bude u obavezi pružiti savjetovanje i pomoć podnosiocima zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama.
13. U ime Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, predlažemo da se u članu 16. stavu (2) Prednacrtu Zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine, iza riječi "Žalbenog vijeća" dodaju riječi: "kao i na Centralnom portalu javnih informacija". Takođe, predlažemo da se koriguje stav (3) istog člana, obzirom da se na predloženi način ne ostvaruje puna svrha uvođenja radnog mjesta službenika za informisanje, obzirom da bi rješenja po zahtjevu za pristup informacijama radile organizacijske jedinice, što implicira potrebu da svaka od organizacijskih jedinica ima najmanje jednu osobu koja će postupati po ZOSPI-ju. Logičnije bi bilo da svaka organizacijska jedinica dostavlja službeniku za informisanje sve potrebne podatke radi sačinjavanja rješenja po zahtjevu za pristup informacijama, čime bi se ostvarila puna svrha službenika za informisanje, obzirom da je to osoba koja će postupati i direktno primjenjivati odredbe ZOSPI-ja. Slijedom prednje navedenog prijedloga, trebalo bi uskladiti i ostale odredbe.
14. Član 16. mijenja se i glasi: „(1)Javni organ je obvezan da, radi osiguravanja pristupa informacijama, imenuje službenika za informiranje, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, čiji se službeni podaci s kontakt adresom dostavljaju Ombudsmanu za ljudska prava Bosne i Hercegovine i Žalbenom vijeću, te objavljuju na internetskoj stranici javni organi, u roku od osam dana od dana imenovanja. (2) Javni organ je obvezan osigurati da se svaki zahtjev za slobodu pristupa informacijama dostavi u nadležno postupanje organizacijskoj jedinici u okviru javnog organa, koja raspolaže traženom informacijom radi provođenja postupka donošenja odluke po zahtjevu. (3)Odluka iz stavka (3) ovog članka obvezno se dostavlja i službeniku za informiranje javnog organa. (4) Službenik za informiranje uredno vodi evidencije o broju primljenih zahtjeva, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju zahtjeva po kojima nisu donijeta rješenja i načinu postupanja tijela javne vlasti. (5) Evidenciju iz stavka (5) ovog članka,

službenik za informiranje, svaka tri mjeseca, dostavlja rukovoditelju javnog organa, Žalbenom vijeću i Instituciji ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine. (6) Službenik za informiranje u godišnje izvješće o radu tijela javne vlasti, koje se u zakonom propisanoj proceduri upućuje Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, obvezno uključuje i evidenciju o broju primljenih zahtjeva, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju zahtjeva po kojima nisu donesena rješenja i načinu postupanja javnog organa. (7) Sastavni dio evidencije iz stavka (6) ovog članka čine analiza i ocjena ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija u instituciji BiH, podaci i analiza o predmetima po žalbama, inspekcijskom nadzoru i počinjenim prekršajima zbog povrede prava na pristup informacijama i ponovne uporabe dokumenata, sa prijedlozima mjera za otklanjanje nedostataka i nepravilnosti. (8) Godišnje izvješće iz st. (6) i (7) ovog članka, službenik za informiranje obavezno objavljuje i na internetskoj stranici javnog organa. (9) Službenik za informiranje obavlja poslove redovitog objavljivanja i ostalih informacija sukladno unutarnjem ustroju javnog organa. (10) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine će, na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, u cilju efikasnije provedbe ovog Zakona, donijeti Vodič za pristup informacijama, kojim se detaljno uređuje način ostvarivanja prava građana na pristup informacijama koje su u posjedu javnog organa sa pripadajućim obrascima, kojima se osigurava da se na što brži i jednostavniji način ostvari pravo na pristup informacijama, a koji se objavljuje na internetskoj stranici javnog organa, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona. „Komentar: Žalbenom vijeću je predloženim Prednacrtom data uloga drugostepenog žalbenog organa ali i organa koji obavlja administrativne poslove vođenja evidencije liste institucija koje su obavezne da postupaju po Zakonu. Predloženo rješenje je neadekvatno.

15. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“
16. Važeći zakon i dosadašnja primjena su već uveli praksu službenika za informisanje i u velikom broju institucija već postoje službenici za informisanje, pa se otuda rok od 90 dana za imenovanje službenika za informisanje čini izlišnim i u svakom slučaju neosnovano dugim. Zakon samo treba predvidjeti da svaka institucija mora imenovati službenika za informisanje ili drugu posebno određenu službenu osobu koja na osnovu svojih poslova i zadataka predviđenih sistematizacijom je mjerodavna za vođenje postupaka za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Zakon treba uzeti u obzir i realno stanje i da neke institucije nemaju lice predviđeno sistematizacijom kao službenika za informisanje, ali to može biti neko drugo lice čiji su poslovi bliski ovom poslu. Predlažemo da se u posebnom stavu ovog člana predvidi da je službenik za informisanje dužan pružiti neophodnu pomoć licima koji su podnosioci zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama u skladu sa ovim Zakonom, i to na sljedeći način: „Službenik za informisanje je dužan pružiti neophodnu pomoć korisnicima u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama koji se pokreće na osnovu ovog Zakona.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 16

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što je intencija predlagatelja, da se jasno prepozna značaj I uloga Službenika za informiranje, te da se njegova uloga jasno odvoji od uloge, odnosno radnog mjesta PR-a. Ovo je ujedno bila I jedna od preporuka TAIEX projekta, koja je dosljedno implementirana u tekst ovog Nacrta zakona. Nadalje, glede roka za imenovanje službenika za informiranje, a imajući u vidu naprijed navedeno, kao I činjenicu da zaista postoji veći broj institucija koje nemaju imenovanog Službenika za informiranje, mišljenja smo da je rok prikladan, kako bi se mogle ispoštovati procedure vezano za izbor I imenovanje. Nadalje, , upućujućom odredbom, propisana je primjena Zakona o upravnom postupku, kao *lex generalis* procesnog zakona, a definiranje poslova svakog radnog mjesta, pa i radnog mjesta službenika za informiranje je predmetom Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu institucija, pa smatramo da posebno definiranje obveze pomoći podnositelju zahtjeva nije predmetom ovog Zakona.

Prijedlozi i komentari na Članak 17

Prijedlozi:

1. Član 17. mijenja se i glasi: „(1)Javni organ, putem službenika za informiranje vodi poseban registar zahtjeva za pristup informacijama, koji sadrži upise o proceduralnim koracima, o rješenju zahtjeva, kao i podatke o žalbenom ili sudbenom postupku. (2) Javni organ objavljuje podatke iz registra zahtjeva na svojoj internet stranici, uz zaštitu osobnih podataka korisnika i trećih osoba, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka. (3)Sadržaj i način vođenja registra iz stavka (1) ovog članka propisaće pravilnikom ministar Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 17

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što je ista posljedica terminološke dosljednosti kroz odredbe zakona, a ne daje suštinski drugačije rješenje.

Prijedlozi i komentari na Članak 18

Prijedlozi:

1. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je

- lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
2. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeliti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeliti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
 3. KOMENTAR: Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeliti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeliti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
 4. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeliti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem

su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.

5. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovaraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim mandatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim mandatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
6. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovaraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim mandatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim mandatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju

- primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
7. KOMENTAR: Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeliti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeliti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
 8. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeliti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeliti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
 9. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeliti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovoraju zakonodavnom tijelu i javnosti.

Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim madatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim madatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.

10. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovaraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim mandatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim mandatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
11. Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u odgovarajućem smislu i kapacitetu. Ono ne odgovara za svoj rad zakonodavnim tijelima i javnosti. Pored toga, članove Žalbenog vijeća imenuje Vijeće ministara na prijedlog ministra pravde, što jasno ukazuje na činjenicu da se ne radi o nezavisnom tijelu. Smatramo da se radi o iscrpnoj listi izuzetaka. Dosadašnja praksa je pokazala da se izuzeci primjenjuju bez testa javnog interesa, te bi ovaj stav mogao dovesti do situacije u kojoj je nemoguće pristupiti velikom broju informacija.
12. Članak 18. mijenja se i glasi: „(1) Javni organ ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka. (2) Javni organ može ograničiti pristup informaciji: a) ako informacija nosi oznaku tajnosti, u skladu sa zakonom ili općim aktom donesenim na temelju zakona kojim se propisuje tajnost podataka; b) ako je informacija poslovna, profesionalna i druga tajna, sukladno zakonu; c) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima ili se radi o informaciji nastaloj u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora s drugim državama ili međunarodnim organizacijama do završetka postupka, ili se radi o informaciji nastaloj u području održavanja diplomatskih odnosa; d) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom. (3) Javni organ može ograničiti pristup informaciji ako postoji osnovana sumnja da bi njezino objavljivanje: a) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrasno vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne; (4) Javni organ može ograničiti pristup informaciji ako je: a) informacija u postupku izrade unutar jednog ili među

više javnih organa, a njezino bi objavljivanje prije završetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njene izrade; b) ako tražena informacija sadrži podatak koji podliježe ograničenju iz stavka (2) i (3) ovog članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim; Komentar: Ovo je jedna od najspornijih odredbi Prednacrt. Ovdje predviđeni izuzeci nedovoljno su precizirani, npr. izuzetak u vezi sa „onemogućavanje rada tijela koje vrši upravni nadzor, inspekcijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti rada i akata“. Određivanje izuzetaka će zavisiti od konkretne situacije i procjene službenika, a zakonodavac bi uopštavajućom i pažljivo odmjerenom formulacijom trebao pokušati definisati izuzetke da zaista budu izuzeci a ne alat da se informacije ne dostavljaju.

13. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovaraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim mandatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim mandatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.
14. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovaraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim mandatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim mandatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.

1. Lista izuzetaka je izuzetno duga i složena. Predlagač se odlučio za metod negativne enumeracije djelimično replicirajući model iz Republike Hrvatske. U RH, za razliku od BiH, ustanovljena je nezavisna institucija Povjerenika koja za svoj rad odgovara zakonodavnom tijelu i u čijem je ekskluzivnom mandatu pristup informacijama od javnog značaja. To omogućava da Povjerenik može zasebno i s posebnom dužnom pažnjom, i nezavisnošću, cijeniti sve granične situacije jer mu je to u datoj nadležnosti. U zamišljenoj situaciji, prema ovom Zakonu, ne postoji posebno nezavisno tijelo kao drugostepni organ – Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara se ne može smatrati nezavisnim tijelom u onom smislu i kapacitetu u kojem su to zasebne institucije koje za svoj rad direktno odgovaraju zakonodavnom tijelu i javnosti. Članove Žalbenog vijeća na prijedlog ministra pravde imenuje Vijeće ministara – njihov način izbora i imenovanja jasno ukazuje da se ne radi o nezavisnom tijelu sa posebnim mandatom. Ovako dugu i pojedinačno razrađenu listu izuzetaka valjano može cijeniti jedino nezavisno tijelo sa posebnim mandatom kao garant da to neće negativno uticati na praksu. Predlagač ne bi smio kopirati rješenja iz drugih zemalja, bez uvida u aktuelne i važeće podatke i nalaze u našoj zemlji. RH je ustrojila drugačiji administrativni okvir za implementaciju svojih zakonskih rješenja. BiH se nalazi u ranoj fazi otvaranja podataka i institucija, a prema svim glavnim nalazima organizacija civilnog društva i Ombudsmana (koji takođe prati primjenu Zakona sada), i koji su u više navrata predstavljeni predlagaču, izuzeci kod pristupa informacijama se kod nas primjenjuju olako i bez testa javnog interesa. Situacija u kojoj je lista izuzetaka proširena, bez nezavisne institucije i dodatnih garancija za re-evaluaciju primjene izuzetka, dovešće naš u situaciju u kojoj je gotovo nemoguće pristupiti velikom broju informacija, tj. praksa bi se mogla pogoršati čak i u odnosu na trenutno stanje.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 18

Nije prihvaćena sugestija da je lista izuzetaka duga i složena, te da su prepisana rješenja iz Republike Hrvatske, koja ima neovisno tijelo-Povjerenika, uz obrazloženje da će praksa institucija biti takva da pogorša postojeće stanje. Naprotiv, stanovišta smo da se jasnim definisanjem liste izuzetaka u čl. 18.-19. Institucije obvezuju da u svakom konkretnom pitanju, odnosno situaciji, moraju cijeniti da li određena informacija mora ili može biti predmetom ograničenja u smislu gore navedenih odredaba ili preovladava javni interes da takva informacija bude objavljena. Isto tako, smatramo da Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine jeste samostalno i neovisno tijelo, koje sukladno svojim nadležnostima i ustrojstvu rješava u drugostupanjskom postupku po žalbama izjavljenim na rješenja institucija Bosne i Hercegovine. Ovako definirana lista izuzetaka upravo i jeste osnov za provođenje testa javnog interesa od strane institucija. Ne stoji tvrdnja da način izbora i imenovanja članova Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH ukazuje da se ne radi o neovisnom tijelu, jer sva tijela odnosno članove tijela imenuje ovlaštena institucija vlasti Bosne i Hercegovine. Smatramo da se brisanjem predloženih članova 18. i 19. Ne bi postigla željena svrha, niti bi to značajno utjecalo na institucije u smislu provođenja testa javnog interesa i objave informacija kod kojih preovladava javni interes.

Prijedlozi i komentari na Članak 19

Prijedlozi:

1. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se

- izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
2. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
 3. KOMENTAR: Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
 4. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
 5. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje,

- obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
6. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
 7. KOMENTAR: Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
 8. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
 9. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“).

Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspeksijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Predlažemo da se cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.

10. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspeksijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
11. Navodi se opet iscrpna lista izuzetaka, te su čak i zaštićene generalne vrijednosti posmatrane kao izuzetak. Pravo na pristup informacijama ne može ići na štetu učinkovitosti pravosuđa. Predlažemo da se članovi 18. i 19. brišu i da se pristupi izradi nove liste izuzetaka.
12. Član 19. se briše. Komentar: kompletan član brisati pošto je predhodni član sa izuzecima dovoljan i dodatna ograničenja nisu izvan dometa generalnih ograničenja. Takođe pokazuju intenciju predlagača da se što više ograniči obaveza dostavljanja iniformacija.
13. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspeksijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.
14. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena

lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.

Komentari:

1. Opet sporna lista izuzetaka. Predlagač se sada odlučuje na još jednu listu i vrstu izuzeća, pa navodi izuzetke i u odnosu na pojedine zaštićene generalne vrijednosti kao što su nacionalna sigurnost, okoliš i sl (slično sadašnjem rješenju po metodi, samo je lista izuzetaka znato duža i obuhvata i „jednakost stranaka u sudskim postupcima i učinkovitost pravosuđa“). Kako pristup informacijama u posjedu javnih tijela može ugroziti učinkovitost pravosuđa? Predlagač mora voditi računa da štiti izuzetke koje je samo opravdano staviti pod zaštitu. U suprotnom, obesmišljava se zaštita vrijednosti koje moraju biti zaštićene kao što su nacionalna sigurnost ili privatnost trećih lica. Normiranjem izuzetaka kako je učinjeno ovdje, obesmišljava se zakon jer se institucijama koje primjenjuju zakon u izgled stavlja heterogena lista mogućih izuzetaka koja će u potpunosti otežati pristup bilo kojoj informaciji. Koliko je situacija apsurdna i koliko se predlagač trudi da istakne izuzetke pokazuje i to da je napravljeno ponavljanje izuzetka kod inspekcija i nadzora kojeg provode javna tijela, pa se izuzetak kod inspekcijskog nadzora spominje u članu 19. stavu 3 tački e), ali i u članu 18. stavu 3. tački b). Cijeli član 18. i 19. treba brisati i pristupiti izradi novih odredbi kod izuzetaka, uz konsultovanje važećeg Zakona i prijedloga civilnog društva.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 19

Nije prihvaćena sugestija da je lista izuzetaka duga i složena, te da su prepisana rješenja iz Republike Hrvatske, koja ima neovisno tijelo-Povjerenika, uz obrazloženje da će praksa institucija biti takva da pogorša postojeće stanje. Naprotiv, stanovišta smo da se jasnim definisanjem liste izuzetaka u čl. 18.-19. Institucije obvezuju da u svakom konkretnom pitanju, odnosno situaciji, moraju cijeniti da li određena informacija mora ili može biti predmetom ograničenja u smislu gore navedenih odredaba ili preovladava javni interes da takva informacija bude objavljena. Isto tako, smatramo da Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine jeste samostalno i neovisno tijelo, koje sukladno svojim nadležnostima i ustrojstvu rješava u drugostupanjskom postupku po žalbama izjavljenim na rješenja institucija Bosne i Hercegovine. Ovako definirana lista izuzetaka upravo i jeste osnov za provođenje testa javnog interesa od strane institucija. Ne stoji tvrdnja da način izbora i imenovanja članova Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH ukazuje da se ne radi o neovisnom tijelu, jer sva tijela odnosno članove tijela imenuje ovlaštena institucija vlasti Bosne i Hercegovine. Smatramo da se brisanjem predloženih članova 18. i 19. Ne bi postigla željena svrha, niti bi to značajno utjecalo na institucije u smislu provođenja testa javnog interesa i objave informacija kod kojih preovladava javni interes.

Prijedlozi i komentari na Članak 20

Prijedlozi:

1. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pavo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predložimo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ

će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8.. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspoloženju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.

2. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pavo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.
3. KOMENTAR: Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pavo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.:
4. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pavo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8.. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspoloženju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog

interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.

5. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvažne izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspologanju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.
6. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvažne izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni

interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspologanju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.

7. KOMENTAR: Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničeno pavo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predložimo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.
8. Novi prijedlog čl. 20 (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8.. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspologanju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.
9. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničeno pavo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predložimo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog

društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.:

10. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspologanju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.
11. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvaži izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: 1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspologanju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvrđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze.

postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.

12. Potrebno je preformulisati odredbu tako da jasno stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih interesa. Teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa pada na javni organ.
13. Član 20. mijenja se i glasi: „(1)Javni organ neće objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće iz čl. 18. ovog Zakona, samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu. (2)Prilikom utvđivanja da li je objavljivanje tražene informacije opravdano u javnom interesu, nadležni javni organ će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na nepoštovanje zakonske obveze, postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zluporabe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinaca, javnosti ili okoliša. (3)U slučajevima kada javni organ može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će, u pisanoj formi, rješenjem o odbijanju zahtjeva identificirati i mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje, uz uputu da nakon isteka tog vremenskog roka, podnositelj zahtjeva može ponovo podnijeti zahtjev.“
14. Član 21. mijenja se i glasi: „Ako se utvrdi da je dio tražene informacije izuzet, nadležni javni organ će razdvojiti taj dio i podijeliti ostatak informacije, uz precizno navođenje koji izuzetak ili izuzeci su primjenjeni i na koje dijelove dokumenta ili dokumenata.“
15. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvažne izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.:
16. Test javnog interesa mora biti jasan i pomoći službeniku za informisanje i nadležnom tijelu da odvažne izuzetak u odnosu na interes javnosti. Odredbu treba formulisati tako da stoji da je institucija BiH dužna dokazati/utvrditi da li izuzetak može ograničiti pravo na pristup informaciji radi zaštite nekih od interesa. Posebno smatramo bitnim da se naglasi da je teret dokazivanja kod ispitivanja javnog interesa na javnom organu. Predlažemo brisanje i prilagodbu ove odredbe, a u nastavku dajemo ranije dostavljan prijedlog za odredbu o testu javnog interesa, koju su u konsultacijskom procesu iz 2017.g. predlagale organizacije civilnog društva, kao i predložak člana o testu javnog interesa koji je izradila TAIEX misija u svom izvještaju iz 2018.g.: Član X (Test javnog interesa) mijenja se i glasi: (1) Nadležni javni organ će objaviti traženu informaciju bez obzira na utvrđeni izuzetak u smislu članova 6., 7., i 8. ako je to opravdano javnim interesom. (2) Kod provođenja testa javnog interesa javni organ je dužan utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite neke od zaštićenih vrijednosti iz članova 6., 7. i 8. ili prevladava zaštita javnog interesa. Ako prevladava javni interes u odnosu na zaštićene vrijednosti, informacija će se učiniti dostupnom. (3) Smatra se da opravdani javni interes iz stava 1. postoji, osim ako javni organ dokaže suprotno. (4) Informacije o raspoloženju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavova 1., 2., i 3., osim ako informacija nosi oznaku tajnosti. Član X Test javnog interesa 1. Nadležno tijelo će objaviti tražene informacije, bez obzira na to da li je utvrđeno izuzeće u skladu sa članovima X, X ili X samo kada može opravdati značajnom štetom koja bi nastala u određenom interesu i gdje javno tijelo može pokazati da ne postoji javna zainteresovanost za objavljivanje informacija. Takvo opravdanje i štete i nedostatka javnog interesa mora biti propisano u pisanoj formi u obavještenju o odbijanju. 2. Prilikom utvđivanja da li je objavljivanje opravdano u javnom interesu, nadležno tijelo će uzeti u obzir razmatranja kao što su, ali ne ograničavajući se na, nepoštovanje zakonske obaveze,

postojanje bilo kog prijestupa, nepravosnažnosti, zloupotrebe autoriteta ili nemara u vršenju službene dužnosti, neovlaštenom korištenju javnih sredstava ili opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoliša. 3. U slučajevima kada javno tijelo može opravdati da povreda prevazilazi javni interes za objavu, ono će u pisanoj formi identifikovati mogući vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje i pozvati podnosioca zahtjeva da ponovo podnese zahtjev nakon isteka vremenskog roka.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 20

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što smatramo da je predložena odredba jasna i istom se precizno definira obveza institucije da pismenim aktom-rješenjem obrazloži razloge za odbijanje zahtjeva, dakle institucija je u obavezi provesti test javnog interesa, utvrdi činjenično stanje i isto obrazloži. Dakle ne stoji sugestija da se posebice propisuje obveza institucije da dokazuje postojanje određenih okolnosti, jer ih svakako institucija tijekom procedure donošenja rješenja mora dokazati da bi odbila određeni zahtjev. Propisana je i obveza institucije da identifikuje vremenski period nakon koga se izuzeće više ne primjenjuje, kada podnositelj može ponovo podnijeti zahtjeva.

Prijedlozi i komentari na Članak 21

Prijedlozi:

1. Član 21. mijenja se i glasi: „Ako se utvrdi da je dio tražene informacije izuzet, nadležni javni organ će razdvojiti taj dio i podijeliti ostatak informacije, uz precizno navođenje koji izuzetak ili izuzeci su primjenjeni i na koje dijelove dokumenta ili dokumenata.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 21

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 22

Prijedlozi:

1. Članak 22. mijenja se i glasi: „(1)Javni organi obvezni su omogućiti pristup informacijama: a)blagovremenim objavljivanjem informacija o svom radu na primjeren i dostupan način, odnosno na internetskim stranicama javnih organa, Centralnom portalu javnih informacija javnih organa ili objavom u službenom ili javnom glasilu; b) davanjem informacije korisniku koji je podnio zahtjev na jedan od sljedećih načina: 1) neposrednim davanjem informacije; 2) davanjem informacije pisanim putem; 3) omogućavanjem uvida u dokumente i izradu preslike dokumenta koji sadrže traženu informaciju; 4) dostavljanjem preslike dokumenata koji sadrži traženu informaciju; 5) na drugi način koji je prikladan za ostvarivanje prava na pristup informaciji. (2) Podnositelj zahtjeva može u zahtjevu za pristup informaciji naznačiti prikladan način dobivanja informacije, a ako ne naznači, informacija će se dostaviti na način na koji je podnesen zahtjev, odnosno na najekonomičniji način.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 22

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 23

Prijedlozi:

1. Član 23. mijenja se i glasi: „(1)O zahtjevu za pristup informacijama odlučuje javni organ u čijem posjedu je informacija tražena zahtjevom. (2) Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev pismenim putem nadležnom javnom organu na jednom od jezika i pisama u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini. (3) Pisani zahtjev sadrži: naziv i sjedište javnog organa kojem se zahtjev podnosi, podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije, ime i prezime i adresu fizičke osobe koja je korisnik informacije, odnosno naziv i sjedište pravne osobe. (4) Podnositelj zahtjeva nije obavezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji, niti je obavezan pozvati se na primjenu ovog Zakona. (5) Ne smatra se zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, davanje objašnjenja ili uputa vezano uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenje nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije. (6)Ako javni organ koji je zaprimio zahtjev ne posjeduje informaciju, dužna je, što je prije moguće, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva ustupiti zahtjev instituciji BiH koja, u skladu sa svojim nadležnostima, posjeduje informaciju i o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva, u kom slučaju rok za rješavanje zahtjeva teče od dana kada je javni organ, kojem je upućen zahtjev, isti zaprimio. (7)Ako javni organ ne posjeduje informaciju i ne može uz razumno uloženi trud, utvrditi koji javni organ posjeduje informaciju, o zahtjevu će u zakonskom roku donijeti zaključak kojim će odbaciti zahtjev zbog nenadležnosti sa uputom o pravu na žalbu Žalbenom vijeću. (8) Ako je zahtjevom zatražena informacija koja je klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, javni organ je dužan ustupiti zahtjev javnom organu koji je vlasnik klasificirane informacije.“ Komentar: Osnov za ostvarivanje prava na pristup informaciji ne može biti podnošenje zahtjeva već se pravo ostvaruje donošenjem određene odluke po zahtjevu podnosioca.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 23

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 24

Prijedlozi:

1. Član 24. mijenja se i glasi: „ (1)Na zahtjev za pristup informacijama u postupcima pred institucijom BiH ne plaća se administrativna pristojba. (2) javni organ ima pravo tražiti od podnositelja zahtjeva naknadu stvarnih materijalnih troškova, kao što su troškovi umnožavanja, skeniranja, ili troškovi nosača podataka, kao i na naknadu troškova dostave tražene informacije. (3)Na zahtjev podnositelja zahtjeva, institucija BiH je dužna dostaviti podatke o načinu obračuna troškova iz stavka (2) ovog članka. (4)Kriteriji za određivanje visine naknade i način naplate naknade iz stavka (2) ovog članka, u skladu sa tržišnim cijenama, propisuje odlukom Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona. (5)Prihod od naknada ostvarenih na temelju stavka (2) ovog članka je prihod Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.“ Komentar: Pristup informacijama je besplatan, te ovaj član nije u koliziji sa članom 12.Prednacrta koji se odnosi na načelo besplatnog ustupanja informacijama. Također, postavlja se pitanje kako će se ostvarivati prava u periodu od 6 mjeseci (rok za donošenje odluke od strane Vijeća ministara).

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 24

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija". Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 25

Prijedlozi:

1. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi ianako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanju u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
2. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi ianako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanju u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
3. KOMENTAR: U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi ianako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanju u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
4. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na neefikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke

formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi i o anako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanje u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).

5. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi i o anako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanje u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
6. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi i o anako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanje u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
7. KOMENTAR: prijedlog dopune člana 25, st.1: Na temelju zahtjeva za pristup informacijama, institucija BiH obavezna je rješenjem odlučiti po zahtjevu za pristup informaciji odmah , a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Ukoliko zahtjev za pristup informaciji podnosi novinar, medijski djelatnik ili ovlašteni medij u svrhu korištenja pribavljenih informacija koje su od značaja za opštu javnost, nadležna institucija dužna je odgovoriti na zahtjev odmah ili nakasnije u roku od 3 dana od upućenog zahtjeva. KOMENTAR: Novinari_ke, medijski djelatnici, u svrhu prikupljanja informacija od strane javnih institucija za potrebe dnevnog informisanja šire javnosti i osiguranja poštovanja slobode javnog izražavanja, pristup informacijama trebaju dobiti u najkraćem mogućem roku. Informisanje šire javnosti o radu i funkcionisanju institucija je zasnovano na načelima objektivnosti, transparentnosti i pravovremenosti. Navedena načela su osnov svake demokratski uređene države. Stoga, u cilju poštivanja demokratski principa, kao i redovitog i objektivnog medijskog izvještavanja novinari_ke i medijski djelatnici_e pristup na informaciju od strane nadležnih institucija trebaju dobiti po poslatkom zahtjevu bez odlaganja ili najkasnije u roku od 3 dana.
8. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi i o anako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanje u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).

9. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi iotanako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanju u formatu 15+15 neprihvatljiv, te PREDLAŽEMO ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
10. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi iotanako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanju u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
11. Rok za odlučivanje po zahtjevu ne treba da bude produžen za dodatnih 15 dana. Praksa je ukazala na činjenicu da institucije odugovlače s postupkom, pa bi se davanjem 15+15 dana roka dodatno otežalo pravo na pristup informacijama. Smatramo da su formulacije iz stava 4c i 4d široko postavljene, te u praksi veliki broj slučajeva može potpadati pod ove dvije kategorije, što bi rezultiralo time da se odgovor na svaki zahtjev o pristupu informacijama dostavlja u roku od 30 dana. Predlažemo da rok bude u formatu 8+7 dana ili da ostane 15 dana bez dodatnih rokova.
12. Članak 25. mijenja se i glasi: „(1) Na temelju zahtjeva za pristup informacijama, javni organ obavezan je rješenem odlučiti po zahtjevu za pristup informaciji bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. (2) U slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva, javni organ će pozvati podnositelja zahtjeva da isti ispravi u roku od pet dana od dana zaprimanja poziva za ispravku. (3) Ako podnositelj zahtjeva ne ispravi zahtjev na odgovarajući način, a na temelju dostavljenog se ne može sa sigurnošću utvrditi o kojoj se traženoj informaciji radi, javni organ će zaključkom odbaciti zahtjev kao neuredan. (4) Rok iz stavka (1) ovog članka može se produžiti za još 15 dana, računajući od dana kada je javni organ trebao odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji u slučaju: a) ako se informacija mora tražiti izvan sjedišta javnog organa; b) ako se jednim zahtjevom traži veći broj različitih informacija; c) ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije i d) kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa, sukladno odredbama ovog zakona. (5) javni organ je o produženju roka iz stavka (4) ovog članka dužna, bez odgađanja, a najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva, obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen. (6) Ako javni organ ne odluči o zahtjevu za pristup informacijama u rokovima propisanim ovim članom, podnositelj zahtjeva ima pravo podnijeti žalbu zbog šutnje administracije.“ Komentar: Produženje roka predviđeno je samo pod gore navedenim okolnostima iz stava 4., a ako bi se za tačku b) i moglo naći opravdanje, tačke a), c) i d) na velika vrata uvešće mogućnost da se neosnovano i samovoljno produži rok, posebno tačka c) jer je neodređenog i difuznog sadržaja i svaka okolnost bi se mogla podvesti pod ovu situaciju. Trenutno je jedno od najčešćih kršenja važećeg Zakona nepoštivanje zakonskog roka koji isto iznosi 15 dana što je optimalno rješenje, a datim rješenjem iz Prednacrta bi se omogućilo da se „ozakoni“ nepoštivanje zakonskih rokova.

13. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi i otkako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanje u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).
14. U svim ranijim konsultacijskim postupcima zbog opravdanih prigovora novinara i građana na ne-efikasan rad uprave razmatralo se čak skraćivanje roka za odlučivanje po zahtjevu za pristup informaciji, a sada se taj rok produžava tako što se na redovni rok od 15 dana dodaje još 15 mogućih dana u nekoliko alternativno postavljenih situacija čime se institucijama daje mogućnost da u velikom broju situacija postupaju po roku od 30 dana. Jedna od mogućih situacija je „ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i tačnost tražene informacije“, ili „kako bi se pravilno proveo tekst razmjernosti i javnog interesa“, a to su sve veoma široke formulacije koje se mogu u praksi popuniti raznovrsnim situacijama. Iz prakse je poznato javni organi i otkako pribjegavaju odugovlačenju postupka, a ovim bi se odugovlačenje pod izgovorom tačnosti ili valjanosti postupanja praktički ozakonilo. Iz ovog razloga, smatramo da je rok za postupanje u formatu 15+15 neprihvatljiv, te predlažemo ili da on bude u formatu 8+7, ili da ostane važeći rok od 15 dana (bez dodatnih rokova).

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 25

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što smatramo da su rokovi, koji su predloženi i objektivni, jer se svakako treba cijeniti da su institucije obvezne provoditi postupak, pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje, te temeljem istog donijeti rješenje po zahtjevu za pristup informacijama. Nadalje, ne stoji niti primjedba da je novinarima tražena informacija potrebna u što kraćem roku, jer se po novinarskim pitanjima ne provodi procedura propisana ovim Zakonom, već su ista predmetom regiranja drugih propisa. Dakle, treba jasno odvojiti što točno podrazumjeva novinarsko pitanje, a što zahtjev za pristup informacijama. Smatramo da dodatno skraćivanje rokova nije opravdano.

Prijedlozi i komentari na Članak 26

Prijedlozi:

1. Nigdje pod ovim članom se navodi šta šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.
2. Nigdje pod ovim članom se navodi šta šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.
3. Također, odredbe pod stavom 5, paragraf (e) je potrebno dodatno obrazložiti kako se ne bi ostavilo prostora tumačenju i potencijalnom ograničavanju pristupa informacijama tražiocima koji često traže informacije od organa.
4. KOMENTAR i PRIJEDLOG: Nigdje pod ovim članom se navodi šta šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.

5. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.
6. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu. Također, odredbe pod stavom 5, paragraf (e) je potrebno dodatno obrazložiti kako se ne bi ostavilo prostora tumačenju i potencijalnom ograničavanju pristupa informacijama tražiocima koji često traže informacije od organa.
7. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu. Također, odredbe pod stavom 5, paragraf (e) je potrebno dodatno obrazložiti kako se ne bi ostavilo prostora tumačenju i potencijalnom ograničavanju pristupa informacijama tražiocima koji često traže informacije od organa.
8. KOMENTAR i PRIJEDLOG: Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.
9. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.
10. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja Ombudsmanu.
11. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu. Također, odredbe pod stavom 5, paragraf (e) je potrebno dodatno obrazložiti kako se ne bi ostavilo prostora tumačenju i potencijalnom ograničavanju pristupa informacijama tražiocima koji često traže informacije od organa.
12. Zahtijevamo da se kumulativno navede šta sve rješenje treba da sadrži, osobito pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu.
13. Član 26. mijenja se i glasi: „(1) Po prijemu zahtjeva za pristup informacijama javni organ koji rješava zahtjev, dužan je poduzeti sve potrebne radnje na dostavljanju zahtjevene informacije, a kada provodi test javnog interesa, razmotriti i sve činjenice i okolnosti značajne za obradu zahtjeva u roku utvrđenom člankom 25. ovog Zakona. (2) javni organ ne donosi rješenje po zahtjevu u slučaju: a) kad obavještava korisnika je istu informaciju već dobio a nije protekao rok od 90 dana računajući od dana podnošenja prethodnog zahtjeva i b) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena; c) kad obavještava podnosioca zahtjeva da mu je kao stranci u postupku, dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka utvrđena posebnim propisom; d) kad obavještava podnosioca zahtjeva da za informaciju postoji obveza zaštite, odnosno čuvanja tajnosti, sukladno članku 1. stavak (4) i (5) ovog zakona; e) kad obavještava podnosioca zahtjeva da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 26. stavak (5) ovog zakona, pri čemu je javni organ dužan uputiti podnosioca zahtjeva na način ostvarivanja njegovog zahtjeva. (3) O postojanju razloga koji su utvrđeni stavkom (1) točka b), c), d) i e) ovog članka, institucija BiH je obvezna bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam dana od dana primitka zahtjeva obavijestiti podnosioca zahtjeva pisanim putem. (4) javni organ donosi rješenje kad korisniku omogućava pristup informaciji primjenom odredbe članka 25. stavak (1) ovog zakona. (5) javni organ će zaključkom, u zakonskom roku odbaciti zahtjev sa uputom o mogućnosti podnošenja žalbe Žalbenom vijeću, ako ne posjeduje informaciju i ne može uz razumno uloženi trud utvrditi koja institucija BiH posjeduje informaciju, odnosno nema saznanja gdje se informacija nalazi. (6) javni organ rješenjem će odbiti zahtjev: a) ako su ispunjeni uvjeti propisani u članku 18. stavak (2) ovog Zakona; b) ako se ispune uvjeti propisani u članku 18. stavak (2), (3) i (4) a u vezi s člankom 19. stavak (1) ovog zakona; c)

ako utvrdi da nema osnova za dopunu ili ispravak date informacije iz članka 27. ovog Zakona; d) ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 4. stavak (1) točka c) ovog zakona;" Komentar: Javni organ nije dužan da prikupi već da dostavi informaciju o onome o čemu vodi evidenciju, ne sačinjava novu.

14. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu. Također, odredbe pod stavom 5, paragraf (e) je potrebno dodatno obrazložiti kako se ne bi ostavilo prostora tumačenju i potencijalnom ograničavanju pristupa informacijama tražiocima koji često traže informacije od organa.
15. Nigdje pod ovim članom se navodi šta rješenje sve treba da sadrži, a u važećem ZOSPI je to kumulativno navedeno. Vrlo važno je da se navede šta sve rješenje treba da sadrži, posebno pouku o pravnom lijeku i mogućnost obraćanja ombudsmanu. Također, odredbe pod stavom 5, paragraf (e) je potrebno dodatno obrazložiti kako se ne bi ostavilo prostora tumačenju i potencijalnom ograničavanju pristupa informacijama tražiocima koji često traže informacije od organa.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 26

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što se, sukladno odredbi članka 49. Nacrta zakona, na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku, koji na jasan i nedvosmislen način propisuje oblik i sadržinu rješenja, pa smatramo nepotrebnim ponovno reguliranje pitanja što jedno rješenje treba da sadrži.

Prijedlozi i komentari na Članak 27

Prijedlozi:

1. Član 27. mijenja se i glasi: „(1)Ako podnositelj zahtjeva smatra da informacija pružena na temelju zahtjeva nije točna ili potpuna, može zahtijevati njezin ispravak, odnosno dopunu u roku od 15 dana od dana dobivanja informacije. (2)Javni organ je obavezan odlučiti o zahtjevu za dopunu, odnosno ispravak informacije iz stavka (1) ovog članka, bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva, sukladno odredbama članka 25. ovog Zakona.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 27

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 28

Prijedlozi:

1. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
2. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
3. KOMENTAR i PRIJEDLOG: Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.

4. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
5. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
6. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
7. KOMENTAR i PRIJEDLOG: Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
8. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
9. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
10. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
11. Rokovi u stavovima 8) i 9) su neopravdano dugi. Predlažemo da se precizira rok u stavu 10) za kojeg smatramo da ne treba biti duži od 15 dana.
12. Član 28. mijenja se i glasi: „(1) Protiv rješenja javnog organa donesenog u prvostupanjskom postupku po zahtjevu za pristup informaciji, podnositelj zahtjeva može izjaviti žalbu. (2) Žalba iz stavka (1) ovog članka izjavljuje se Žalbenom vijeću, u roku od 15 dana od dana primitka rješenja. (3) Žalba se može izjaviti i kada javni organ, u propisanom roku, ne odluči o zahtjevu podnositelja. (4) Žalba iz stavka (1) ovog članka ne odlaže izvršenje rješenja. (5) Žalbeno vijeće je dužno rješenje po žalbi donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 30 dana. (6) Javni organ dužan je Žalbenom vijeću u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacije iz članka 18. st. (2) i (3) ovog Zakona, omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka. (7) Kada Žalbeno vijeće, u postupku rješavanja po žalbi, treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti i javnog interesa, rješenje po žalbi dužno je donijeti i dostaviti stranki putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 60 dana. (8) Kada utvrdi da je žalba osnovana, Žalbeno vijeće će rješenjem naložiti javnom organu da stranci omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu stranke, te odredi primjeren rok u kojem je dužno to učiniti. (9) Smatra se da je javnom organu onemogućila ili ograničila pristup informacijama podnositelju zahtjeva, ako ne postupi po rješenju Žalbenog vijeća iz stavka (10) ovog članka ili to ne učini u roku koji je odredilo Žalbeno vijeće.“
13. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.
14. Precizirati primjereni rok u stavu 10. Ne treba da bude duži od 15 dana. Rokovi pod stavovima 8. i 9. su neopravdano dugi.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 28

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što smatramo da su rokovi, koji su predloženi i objektivni, posebice imajući u vidu da se u stavku (8) preispituje pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, a u stavku (9) je neophodno pribaviti mišljenje sigurnosnog organa, dakle voditi prethodni postupak, kako bi se preispitalo prvostupanjsko rješenje institucije, što svakako podrazumjeva više različitih aktivnosti i pribavljanja dokumenata, kako bi se pravilno i na zakonu utemeljeno donijelo drugostupanjsko rješenje.

Prijedlozi i komentari na Članak 29

Prijedlozi:

1. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.

2. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
3. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
4. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
5. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
6. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
7. KOMENTAR I PRIJEDLOG: Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
8. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
9. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
10. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
11. Predlažemo uvrštavanje hitnog postupka po tužbama ukoliko dođe do šutnje uprave, te predlažemo da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
12. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.
13. Rješenje koje u načelu podržavamo, još samo dodati da bude i hitan postupak po tužbama zbog ćutanja uprave i da se u tom slučaju odluka suda mora donijeti u roku od 30 dana.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 29

Sugestija nije prihvaćena, iz razloga što smatramo da je samo propisivanje hitnog postupka pred Sudom BiH i utrdivanje roka od 90 dana za donošenje sudske odluke objektivian rok.

Prijedlozi i komentari na Članak 30

Prijedlozi:

1. Članak 30. mijenja se i glasi: „(1)Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu dokumenata u komercijalne ili nekomercijalne svrhe u skladu sa odredbama ovog Zakona. (2)U svrhu ponovne uporabe, javni organ nema obvezu dokument izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove dokumenta, ako to zahtijeva nesrazmjeran utrošak vremena ili sredstava, niti se od javnog organa može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati dokumente u svrhu ponovne uporabe. (3)Na pitanja koja nisu posebno uređena ovim dijelom zakona, primjenjivat će se na odgovarajući način ostale odredbe ovog zakona.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 30

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izrdau pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 31

Prijedlozi:

1. U ime Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, predlažemo da se u članu 31. Prednacrtu Zakona o slobodi pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine st. (1) i (2) izmijene na način da glase: "(1) U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne upotrebe dokumenata, institucija BiH dužna je na lako pretraživ način objaviti dokumenta dostupna za ponovnu upotrebu, zajedno sa metapodacima, u mašinski čitljivom i otvorenom obliku u skladu sa otvorenim standardima na svojim internet stranicama kao i na portalu otvorenih podataka-Centralni portal javnih podataka. (2) Preko portala otvorenih podataka (Centralni portal javnih podataka), koji vodi i održava Generalni sekretarijat Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osigurava se popis dokumenata dostupnih za ponovnu upotrebu, zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa stavom (1) ovog člana."
2. Član 31. mijenja se i glasi: „(1)U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne uporabe dokumenata, javni organ dužan je na lako pretraživ način objaviti dokumenta dostupna za ponovnu uporabu, zajedno sa metapodacima, u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu sa otvorenim standardima. (2)Preko portala otvorenih podataka, koji vodi i održava nadležna služba Generalnog tajništva Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osigurava se popis dokumenata dostupnih za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa stavkom (1) ovog članka. (3)Odredba stavka (2) ovog članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta dokumenata za javnog organa koji imaju specifične nadležnosti. (4)U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne uporabe dokumenata javnih organa koje imaju specifične nadležnosti, dužne su na način propisan u stavku (1) ovog članka objaviti dokumente na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva. (5)Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezičko traženje dokumenata.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 31

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 32

Prijedlozi:

1. Član 32. mijenja se i glasi: „(1)U zahtjevu za ponovnu uporabu dokumenata, podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 23. stavak (3) ovog Zakona, navesti dokumente koje želi ponovo uporabiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih dokumenata, kao i svrhu korištenja dokumenata (komercijalna ili nekomercijalna svrha). (2) Javni organ obrađuje zahtjev za ponovnu uporabu dokumenata koju je zaprimila elektronski i elektronski dostavlja odgovor na zahtjev, a ako podnositelj zahtjeva traži i dostavu dokumenata, javni organ će podnositelja zahtjeva uputiti na podnošenje pismenog zahtjeva u skladu sa člankom 23. ovog zakona. (3) Javni organ će odlučiti o zahtjevu za ponovnu uporabu dokumenata rješenjem, u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, kojim rješeni se obavezno utvrđuju uvjeti ponovne uporabe dokumenata, kao i visina i način obračuna naknada. (4) Rok iz stavka (2) ovog članka može se produžiti za još 20 dana, računajući od dana kada je Javni organ trebao odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji, u slučaju da se radi o zahtjevu za ponovnu uporabu dokumenata, čija sadržina zahtjeva duži rok za prikupljanje informacija i donošenje rješenja, o čemu javni organ dužan pismeno obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razlog za produženje roka. (5) Javni organ postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu dokumenata putem sredstava elektronske komunikacije kad god je to moguće i prikladno. (6) Javni organ rješenjem će odbiti zahtjev, ako se zahtjev odnosi na: a) Informaciju iz članka 18. st. (1), (2),(3) i (4) ovog Zakona; b) Povjerljive statističke

informacije sukladno zakonu; c) Informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa; d) Dijelovi informacije koji sadrže samo logotipe, grbove ili oznake; e) Informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektronskih medija; f) Informacije koje su u posjedu tijela koja imaju specifične nadležnosti; g) Informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla. (7) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi dokumenata može se izjaviti žalba Žalbenom vijeću u roku od 15 dana. (8) Protiv rješenja Žalbenog vijeća iz stavka (7) ovog članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine. (9) Ako javni organ odbije zahtjev za ponovnu uporabu dokumenata, zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužna je obavijestiti podnositelja zahtjeva o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licence od kojeg je javni organ dobio dokument, osim u slučaju kada je Arhiv Bosne i Hercegovine u pitanju."

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 32

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 33

Prijedlozi:

1. Član 33. mijenja se i glasi: „(1) Javni organ podnositelju zahtjeva daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu. (2) U opravdanim slučajevima, javni organ može odrediti uvjete za ponovnu uporabu, u kom slučaju njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se uvjeti smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje. (3) Uvjeti za ponovnu uporabu dokumenata ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste dokumenata, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu upotrebu. (4) Na javni organ koji ponovo koristi svoje dokumente, kao osnovu za komercijalne aktivnosti, koje ne spadaju u djelokrug javnih poslova, primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike. (5) Vijeće ministara na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine pravilnikom propisuje vrste i sadržaj uvjeta za ponovnu uporabu dokumenata, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona."

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 33

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 34

Prijedlozi:

1. Član 34. mijenja se i glasi: „(1) Javni organ ne naplaćuje administrativnu pristojbu i naknadu za ponovnu uporabu dokumenata kad dokumente objavljuje na službenoj internetskoj stranici. (2) Pregledanje zvaničnih dokumenata u prostorijama javnog organa je besplatno. (3) Javni organ može podnositelju zahtjeva naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe dokumenata nastale zbog reprodukcije, davanja na upotrebu i dostavu dokumenata, u skladu sa kriterijima iz članka 24. stavak (4) ovog zakona." Komentar: Predloženo rješenje

je apsolutno neadekvatno obzirom na načelo besplatnosti. U slučaju da sadrži više od 20 stranica mogu se naplatiti troškovi umnožavanja. Normiranje izuzetaka za naplatu troškova i zarada na pružanju informacija nije u skladu sa Evropskom regulativnom.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 34

Sugestija je neprihvatljiva, jer Nacrtom zakona nije niti propisana naplata troškova u slučaju kada dokumentacija sadrži više od 20 stranica.

Prijedlozi i komentari na Članak 35

Prijedlozi:

1. Član 35. mijenja se i glasi: „(1) Ponovna uporaba dokumenata dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima, a broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu nije ograničen. (2) javni organ ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva ponovnu uporabu dokumenata koja bi spriječila ponovnu uporabu tih dokumenata od strane drugih korisnika. (3) Iznimno od stavka (2) ovog članka, javni organ može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu dokumenata ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu, a o opravdanosti razloga za odobravanje takvog isključivog prava obavještava se Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine. (4) Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima. (5) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima moraju se objaviti na internetskim stranicama javnog organa nakon stupanja na snagu ovog Zakona. (6) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu iz stavka (4) ovog članka propisaće Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona. „ Komentar: Odredbe koje definišu da Žalbeno vijeće prati provedbu Zakona i propisa kojima se uređuje pravo na pristup informacijama su neadekvatne uzevši u obzir kapacitiranost samog vijeća za praćenje i primjenu Zakona obzirom da se radi o specifičnoj oblasti.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 35

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 36

Prijedlozi:

1. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nadzornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema

članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsmam bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranjia unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.

2. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbneog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsmam bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranjia unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.
3. KOMENTAR: Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene: Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbneog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom

institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsmam bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.

4. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koji za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbneog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsman bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.
5. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup

informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsman bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.

6. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsman bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.
7. KOMENTAR: Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbnog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu

ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsmam bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciriranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.

8. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbneog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom - pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsmam bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciriranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.
9. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbneog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom - pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsmam bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka

ili iniciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.

10. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsman bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili iniciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.
11. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsman bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili iniciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.
12. Opravdano je postaviti pitanje je li Žalbeno vijeće dovoljno kapacitirano da u potpunosti preuzme nadležnost drugostepenog organa, pored svih drugih mana koje se mogu pripisati

ovom rješenju (ne radi se o nezavisnom organu koje za svoj rad odgovora zakonodavnom tijelu). Ministarstvo bi kao predlagač trebalo da da dodatne obrazloženja o osnovanosti ovog rješenja iz analiza koje su sprovedene. Drugo, ako se i predvidi nadležnost Žalbenog vijeća kao drugostepenog organa vijeće nikako ne može imati nazdornu ulogu u smislu praćenja primjene zakona, izvještavanja drugim tijelima i sl., a što se upravo predlaže u ovom članu. Prema članu 2. Odluke o formiranju Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Žalbeno vijeće nadležno je da rješava po žalbi na prvostepeno rješenje tijela uprave Bosne i Hercegovine, ukoliko zakonom za odlučivanje po žalbi nije utvrđena nadležnost nekog drugog tijela. Prema članu 3. iste Odluke Žalbeno vijeće ima tri člana koje imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog ministra pravde Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o ministarskim imenovanjima, imenovanjima Vijeća ministara i drugim imenovanjima Bosne i Hercegovine. Dakle, vijeće se ne može smatrati ljudskopravaškom institucijom, već organom koji rješava upravne postupke u drugom stepenu kada nije predviđena nadležnost drugih tijela, te se ovom tijelu nikako ne bi trebale davati nove i šire nadležnosti kao što su nadležnosti u vezi sa iniciranjem izmjena i dopuna propisa koji se odnose na pristup informacijama u posjedu javnih tijela. Predlagač je ovim samo pokazao da ne priznaje posebni značaj odnosnoj oblasti koja je u direktnoj vezi sa osnovnim ljudskim pravom – pravom na slobodu izražavanja. Predlagač u Prednacrtu uopšte uzev, i na ovom mjestu, potpuno ignoriše svu dosadašnju institucionalnu praksu i činjenicu da je primjenu ZOSPI-a do sada pratila Institucija Ombudsmana za ljudska prava, kao ljudskopravaška institucija generalnog mandata, koja je donosila i posebne specijalizovane izvještaje iz ove oblasti. Ombudsman bi i dalje trebao zadržati svoju ulogu u smislu praćenja Zakona, izvještavanja, davanja preporuka ili inciranja unapređenja zakonodavnog okvira. Iskustvo Ombudsmana, uz sve kritike na ovo rješenje, sada već iznosi dvije decenije, i to se mora imati u vidu.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 36

Sugestija nije prihvaćena iz razloga što rad Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH je rad drugostupanjskog tijela, koje cijeni zakonitost prvostupanjskog rješenja, dakle, to je drugostupanjsko tijelo sa točno utvrđenim nadležnostima. Svakako treba istaći da je to tijelo koje i u dosadašnjoj praksi institucija rješava u drugostupanjskom postupku po žalbama institucija. Ono je neovisno i samostalno u svom radu. Nadležnosti Institucije ombudsmana za ljudska prava propisana su Zakonom o Ombudsmanu za ljudska prava Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 32/00, 19/02, 35/04, 32/06 i 50/08). Predloženim tekstom Nacrta zakona nikako se ne umanjuje značaj niti uloga Institucije Ombudsmana za ljudska prava, koji u svom radu prati ostvarivanje ljudskih prava, pa i prava na slobodan pristup informacijama. Svakako treba istaći da se svaka stranka ili podnositelj zahtjeva može obratiti Instituciji Ombudsmana, koja postupa u okviru svojih Zakonom utvrđenih nadležnosti i daje Preporuke. Ne stoji tvrdnja da se odredbama ovog Nacrta zakona umanjuje značaj Institucije Ombudsmana, pa je, kao što je i do sada bila praksa, Službeniku za informiranje dato u zadatak da evidencije o broju predmeta, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju predmeta po kojima nije doneseno rješenje i načinu postupanja instiucija dostavi i Instituciji Ombudsmana, svaka tri mjeseca. članak, 16. Stavak (6) Nacrta zakona.

Prijedlozi i komentari na Članak 37

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 37

Prijedlozi i komentari na Članak 38

Prijedlozi:

1. Član 38. mijenja se i glasi: „(1)U obavljanju inspeksijskog nadzora nad primjenom i provedbom ovog Zakona inspektor nadzire: a) Objavljuje li javni organ informacije sukladno članku 13. ovog Zakona; b) Osigurava li javni organ javnost rada sukladno članku 15. stavak (1) točka a) ovog Zakona; c) Je li u javni organ određen službenik za informisanje i postupa li službenik za informiranje u skladu sa ovlastima propisanim ovim Zakonom; d) Vodi li javni organ poseban službeni upisnik o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu dokumenata; e) Pravilnost primjene odredaba Zakona po zahtjevu za pristup informacijama i zahtjevima za ponovnu uporabu dokumenata; f) Objavljuje li javni organ informacije o naknadi troškova za pristup i ponovnu uporabu dokumenata, kao i uvjete za ponovnu uporabu dokumenata. (2)U obavljanju inspeksijskog nadzora, inspektori imaju pravo zahtijevati i dobiti od javnog organa sve informacije koje su predmet postupka u skladu sa ovim zakonom. (3)Predmetom inspeksijskog nadzora ne mogu biti informacije iz članka 1. st. (4) i (5) ovog Zakona.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 38

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izrdau pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 39

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 39

Prijedlozi i komentari na Članak 40

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 40

Prijedlozi i komentari na Članak 41

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 41

Prijedlozi i komentari na Članak 42

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 42

Prijedlozi i komentari na Članak 43

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 43

Prijedlozi i komentari na Članak 44

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 44

Prijedlozi i komentari na Članak 45

Prijedlozi:

1. Član 45. mijenja se i glasi: „Glavni upravni inspektor je obvezan, u slučaju neizvršenja mjera od strane nadziranog javnog organa, izrečenih radi uklanjanja nezakonitosti izvjestiti: a) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, ako mjere nisu izvršene od strane javnog organa čiji rukovoditelj neposredno odgovara Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i b) Osnivača javnog organa.“

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 45

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija". Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 46

Prijedlozi:

1. Član 46. mijenja se i glasi: „(1)Inspektori postupaju po predstavkama na rad javnog organa u vezi sa primjenom ovog Zakona. (2)Inspektor je dužan razmotriti podnesenu predstavku iz stavka (1) ovog članka. (3)Ako u postupku razmatranja predstavke inspektor ocijeni da su navodi izneseni u predstavci osnovani, inspektor je ovlašten uputiti upozorenje instituciji BiH na koga se predstavka odnosi radi hitnog preduzimanja aktivnosti na otklanjanja mogućih nezakonitosti, kao i radi dostavljanja izvješća o poduzetim aktivnostima. (4)Ako se u postupku po predstavci utvrdi da su činjenice izložene u predstavci točne, a otklanjanje nezakonitosti ili nepravilnosti zahtijeva izricanje mjere, inspektor će po službenoj dužnosti provesti inspeksijski nadzor na način i u skladu s ovlaštenjima iz ovog Zakona. (5)Inspektor

je dužan obavijestiti podnositelja predstavke o utvrđenim činjenicama, odnosno poduzetim mjerama povodom predstavke. (6)Obavijest iz stvaka (5) ovog članka nije upravni akt."

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 46

Članak je dosljedno prepisan iz teksta Nacrta zakona, samo se koristi termin "javni organ", dok je kroz cjelokupan tekst Nacrta zakona korišten termin "institucija", Dakle radi se o dosljednoj upotrebi termina, sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH.

Prijedlozi i komentari na Članak 47

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 47

Prijedlozi i komentari na Članak 48

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 48

Prijedlozi i komentari na Članak 49

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 49

Prijedlozi i komentari na Članak 50

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 50

Prijedlozi i komentari na Članak 51

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 51

Prikupljeni prijedlozi i komentari na priloge iz online konsultacija

Novi prijedlozi

NEKRETNOSTI, PRAVO IZ OBLASTI POLITIKANA PROPISA

NOSITELJ NORMATIVNOG POSLA

Ministarstvo pravde BiH

VRSTA PROPISA

Zakon

NAZIV PROPISA

Zakon o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine

1. Navedite pravnu osnovu za donošenje propisa?

Ustavni temelj za donošenje ovog zakona sadržan je u članku IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ovlaštena za donošenje zakona.

2. Je li prednacrt, nacrt ili prijedlog propisa u skladu sa strateškim dokumentima, politikana i prioritetima Vijeća ministara i Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, i ako da, navedite s kojim?

Da. Zakon o slobodi pristupa informacijama na razini institucija Bosne i Hercegovine nalazi se u Planu i programu rada Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

3. U skladu s člankom 9. Aneksa I ukratko opišite stanje i problem koji se namjerava riješiti.

Donošenjem ovog propisa žele se prevazići uočeni nedostaci, proizišli iz praktične primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama. Razlog za donošenje novog Zakona, ogleda se i u značaju materije koja je predmetom definiranja ovog Zakona. Sloboda pristupa informacijama smatra se jednim od preduvjeta odgovornog i transparentnog rada tijela javne vlasti, sprječavajući moguće zlouporabe u radu tijela javne vlasti, kao i upoznavanje javnosti sa relevantnim informacijama od ključne važnosti za razumijevanje rada javnih tijela. Nacrt zakona se usklađuje sa odredbama Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi dokumenata javnog sektora.

Također ističe potreba definiranja pojmova: ponovna uporaba dokumenata, otvoreni oblik informacije, test javnog interesa i proaktivna transparentnost; skraćivanje rokova za dostavljanje traženih podataka i- uspostavljanje Centralnog portala institucija Bosne i Hercegovine, kao javno dostupnog alata na internetu, koji korisnicima omogućava trajni pristup informacijama pohranjenim u bazi elektronskih dokumenata i/ili fizičkim zbirka dokumenata, kojim bi bilo omogućeno svim zainteresiranim osobama neposredan uvid u informacije sa kojima raspolaže tijelo javne vlasti, a što bi posebno utjecalo na transparentnost rada, kao i na neposredan uvid javnosti u informacije kojima tijela javne vlasti raspolažu ili se nalaze u njihovom posjedu.

4. Ukoliko imate saznanja da je isti problem postojao u zemljama Europske unije, odnosno susjednim zemljama ukratko navedite na koji način je riješen. Navedite najmanje dvije zemlje Europske unije i dvije susjedne zemlje.

Nemamo saznanja glede navedenog pitanja.

5. Utvrdite opći cilj u skladu s člankom 10. Aneksa I.

Cilj donošenja Zakona je sustavno uređenje materije na razini institucija Bosne i Hercegovine, kako bi se osigurala pravilna primjena Zakona i poštivanje međunarodnih standarda, kao i promocija i zaštita prava na pristup informacijama. Istovremeno, cilj donošenja ovog Zakona je uspostavljanje čvrste pravne strukture sa jasnim administrativnim procedurama, jasnim odredbama koje se odnose na nadzorne mehanizme, čime se osigurava kvalitetna promocija prava u oblasti slobode pristupa informacijama.

Cilj Zakona jeste i da isti bude usklađen sa zakonodavstvom EU, odnosno odredbama Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi dokumenata javnog sektora.

6. Navedite u nekoliko točaka ključna pitanja/mjere koje će biti obuhvaćene propisom ili provedene putem nenormativnih aktivnosti i mjera.

Načela na kojima se temelji predloženi Zakon jesu načelo transparentnosti i otvorenosti, slobodnog pristupa informaciji, načelo otvorene vlasti, pravovremenosti, potpunosti i točnosti informacija, načelo jednakosti korisnika, načelo raspolaganja informacijom, načelo međusobnog poštovanja i suradnje, te načelo besplatnog ustupanja

informacija. Nadalje, u Analitičkom izvješću uz Mišljenje Europske komisije o zahtjevu Bosne i Hercegovine za članstvo u Europskoj uniji glasi istaknuto da „zakonodavstvo o slobodi pristupa informacijama na državnoj i entitetskim razinama treba uskladiti u cijeloj zemlji i uskladiti sa međunarodnim i europskim standardima“, što je ovim Nacrtom postignuto. Kroz jasne norme, utvrđene su procedure sa rokovima za rješavanje, propisana proaktivna objava informacija, uspostavljen Centralni portal informacija, kao i nadzor nad primjenom ovog Zakona, a u skladu sa preporukama eksperata TAIEX- misije.

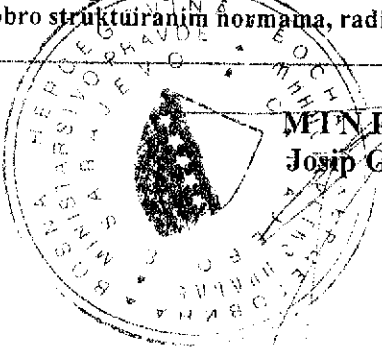
7. Ukratko opišite postupak i rezultate prethodnih konzultacija u skladu s člankom 6. stavak (5) i po potrebi člankom 20. Aneksa I.

Konzultacije su izvršene sukladno Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine s nadležnim institucijama i to: Uredom za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Ministarstvom financija i trezora Bosne i Hercegovine, te Direkcijom za europske integracije i Agencijom za zaštitu ličnih/osobnih podataka, sukladno odredbama Poslovnika o radu Vijeća ministara. Nacrt Zakona je bio predmetom e-konzultacija sukladno Pravilima za konzultacije.

8. Procjena učinaka ključnih pitanja/mjera iz točke 6. ovog obrasca u fiskalnom, ekonomskom, socijalnom i okolišnom smislu: (DA – značajan ili vrlo značajan utjecaj ili NE – vjerojatno mali utjecaj).

a) Može li ili ne može jedno ili više ključnih pitanja/mjera iz točke 6. ovog obrasca imati značajan ili vrlo značajan utjecaj na proračun Bosne i Hercegovine, proračune entiteta, županija, Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i jedinica lokalne samouprave?		NE
b) Može li ili ne može jedno ili više ključnih pitanja/mjera iz točke 6. ovog obrasca imati značajan ili vrlo značajan ekonomski utjecaj iz članka 13. Aneksa I?		NE
c) Može li ili ne može jedno ili više ključnih pitanja/mjera iz točke 6. ovog obrasca imati značajan ili vrlo značajan socijalni utjecaj iz članka 14. Aneksa I?		NE
d) Može li ili ne može jedno ili više ključnih pitanja/mjera iz točke 6. ovog obrasca imati značajan ili vrlo značajan okolišni utjecaj iz članka 15. ovog Aneksa I?		NE
e) Hoće li jedno ili više ključnih pitanja/mjera zahtijevati provođenje administrativnih postupaka vezano za interesne strane i s kojim ciljem i hoće li navedena rješenja dodatno povećati administrativne prepreke za poslovanje?		NE
f) Hoće li za realizaciju jednog ili više ključnih pitanja/mjera iz točke 6. ovog obrasca biti potrebno osnivanje novih ili reorganiziranje postojećih tijela Bosne i Hercegovine ili će biti potrebna suradnja više tijela uprave Bosne i Hercegovine, entiteta, županija, Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i jedinica lokalne samouprave?		NE

Na temelju prethodne procjene učinaka propisa utvrđeno je kako NE POSTOJI potreba provođenja postupka sveobuhvatne procjene učinaka propisa, jer se radi o usklađivanju s odredbama Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi dokumenata javnog sektora. Nadalje, u konkretnoj situaciji se ne radi u uvođenju novog propisa, već se važeći Zakon o slobodi pristupa informacijama, mijenja, obzirom da bi izmjene i dopune važećeg propisa obuhvatale više od polovine normi, što Jedinstvenim pravilima za izradu pravnih propisa nije dopušteno. Takođe, i preporuka eksperata TAIEX misije je bila da se predloži novi tekst sa dobro strukturiranim normama, radi lakše primjene propisa.

MINISTAR
Josip Grubeša